

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Γραφεῖα: Σοφοκλέους 10
Τηλ. 34.659

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
1 και 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1945

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.
Έτος Η' Αρ. φύλ. 4-5 (98-99)

ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΟΙ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

Η ΑΝΑΣΥΝΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Τὰ μετὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ ἔτους 1941 συνταρακτικὰ ἐν Ἑλλάδι γεγονότα κατέλυσαν πᾶσαν ἔννοιαν κοινωνικῆς καὶ οἰασθῆποτε ἄλλης πειθαρχίας, παρέλυσαν κάθε προσπάθειαν παραγωγικῆς δραστηριότητος, καὶ διεστρέβλωσαν καὶ ἀντίστρεψαν τὴν ἰδέαν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ μέχρι σημεῖου ὥστε νὰ προσβάλῃ ἤδη ἐπιτακτικῆ καὶ ἐπείγουσα ἡ ἀνάγκη τῆς καθολικῆς ἀνασυντάξεως τοῦ τόπου ὡς πρώτιστον μέτρον τοῦ ξεκινήματός.

Μιάς τοιαύτης ἀνασυντάξεως — μετὰ τὰς μεταπολεμικὰς ἀντιλήψεις, τὴν ἐξυπηρέτησιν κατὰ πρῶτον λόγον τοῦ γενικοῦ συμφέροντος καὶ τὴν προστασίαν καὶ πλήρη καὶ πρὸ παντὸς δικαίαν ἱκανοποίησιν τῆς ἐργασίας — ἔχει πρώτιστως ἐπίσης ἀνάγκην ὁ Κρατικὸς μηχανισμὸς καὶ οἱ μεγάλοι Ὄργανισμοὶ τῆς Χώρας.

Εἰδικώτερον, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἔμψυχον μισθωτῶν ὑλικὸν τῶν μεγάλων Ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, ἡ ἀνασύνταξις θὰ πρέπει νὰ βασισθῆ εἰς τὴν ἀπόκτησιν νέων Ὄργανισμῶν Προσωπικοῦ πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ὑφισταμένων, οἵτινες καταργούμενοι, δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀποτελοῦν πλέον εἰμῆ μίαν ἀμαρτωλὴν

ἀνάμνησιν τῆς προπολεμικῆς αἰτίας τῆς κακοδαιμονίας τοῦ μεγάλου ὄγκου τῶν μισθωτῶν, ἡ δυστυχία τῶν ὁποίων ἐπέδρα, κατ' ἀναπόφευκτον συνέπειαν, δυσμενῶς ἐπὶ τῆς ὄλης ζωῆς τῆς Χώρας μετ' ἀποτέλεσμα τὴν βραδεῖαν ἐξέλιξιν καὶ τὴν μίζερια τοῦ τόπου καὶ τὰ ἐντεῦθεν ἐπακόλουθα, τὰ ὁποῖα μετ' ἴσην ὀμότητα καὶ ἀγριότητα ἐδοκιμάσαμεν καὶ ὑπέστημεν ἔνοχοι καὶ ἀθῶοι τοὺς τελευταίους καιροὺς.

Ἡ ἐκπόνησις τῶν Ὄργανισμῶν τούτων καὶ αἱ διατάξεις τῶν θὰ πρέπει νὰ εἶναι τοιαῦται ὥστε νὰ δημιουργήσῃ μίαν πραγματικὴν ἐπανάστασιν μέσα εἰς τὸν κόσμον τῶν μισθωτῶν, ὁ ὁποῖος εἶναι καιρὸς νὰ παύσῃ νὰ εἶναι καὶ νὰ θεωρεῖται ὑπὸ τῆς λοιπῆς Κοινωνίας ὡς ὁ πτωχὸς συγγενῆς τῆς, ἀφοῦ οὔτε ἔπαισεν οὔτε ὑπελείφθη ποτὲ εἰς ἱκανότητος καὶ μόρφωσιν, ἂν μὴ καὶ ὑπερέιχε καὶ ὑπερέχει εἰς τὰ πλεόντα ταῦτα καὶ νὰ μὴ ἀποτελῆ πλέον ὑλικὸν ἐκκαθαριστέον κατὰ καιροὺς καὶ ἂν διὰ τῶν μέτρων τούτων κλείνουν πολλὰ θύραι τῶν Γραφείων διὰ τὸ κακῶς δημιουργούμενον διανοούμενον προλεταριάτον, εἶναι ἀνοικταὶ αἱ τῶν ἐργαστασίων καὶ τῆς πραγματικῆς παραγωγῆς,

πρὸς τὰ ὁποῖα (ἐργοστάσια) καὶ πρὸς τὴν ὁποῖαν (παραγωγὴν) πρέπει νὰ διοχετεύεται ἐφεξῆς ἡ προσφερομένη ἐργασία μὲ μέτρα, μεθόδους καὶ συστήματα ἀνωθεν ἐκπονούμενα, ἐφαρμοζόμενα καὶ παρακολουθούμενα καὶ μὲ βᾶσιν τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀνεκμεταλλεύτων πόρων τῆς Χώρας καὶ οὐχὶ τὴν ἀπορρόφησιν τῶν ἀνέργων εἰς βᾶρος καὶ πρὸς παντοτεινὴν δυστυχίαν τῶν ἐργαζομένων.

Ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ ἡ ἀνάγκη ἀποικίσεως ἐνὸς νέου Ὄργανισμοῦ τοῦ Προσωπικοῦ, ἀνταποκρινομένου πρὸς τὰ κοινὰ συμφέροντα ἰδρύματος καὶ ἐργαζομένων, εἶναι παλαιά, ὅσον παλαιὸν εἶναι καὶ τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀπησχόλει τὸν ἐργαζόμενον ἐν τῇ Τραπεζῇ οὐ μόνον διὰ τὴν ὁμαλὴν ἐξέλιξιν του καὶ τὴν εὐημερίαν του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀριωτέραν λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τὴν πληρεστέραν καὶ ταχύτεραν ἐξυπηρέτησιν τῆς πελατείας καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἰδρύματος.

Ἡ δυσφορία τοῦ Προσωπικοῦ διὰ τὴν κακοδαιμονίαν του ἐξεδηλοῦτο κατὰ τρόπον ὅχι πάντοτε ἐποικοδομητικὸν διὰ τε τὴν Τράπεζαν καὶ διὰ τὸ σῶμα τῶν ὑπαλλήλων ἀλλ' οὐδέποτε Διοικήσεις καὶ ὑπάλληλοι κατώρθωσαν νὰ συλλάβουν τὴν αἰτίαν τοῦ κακοῦ.

Ἡ χρεωκοπημένη λύσις τῆς διὰ τῆς ἀκαίρου (ἐθελουσίας) ἐξόδου ἀποσυμφορήσεως τοῦ Προσωπικοῦ δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ μὴ προσβάλλῃ καὶ ἕνα Ὄργανισμὸν τῆς περιουσίας καὶ τῆς ἰστορίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Τὸ πρῶτον πιστωτικὸν Ἰδρυμα τῆς χώρας—τοῦ ὁποῖου ἡ συμβολὴ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του καὶ ἐντεῦθεν εἰς τὰ μεγάλα ἔργα, εἰς τὴν δίκωξιν τῆς τοκογλυφίας, εἰς τὴν διάδοσιν τῆς συνεταιριστικῆς ιδέας, εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς κτηματικῆς καὶ ἀγροτικῆς πίστεως, εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς παραγωγῆς, τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν, εἰς τὴν παρακολούθησιν τῶν

Ἐθνικῶν ἀγόνων καὶ γενικῶς εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνάπλασιν τοῦ τόπου ὑπῆρξε τόσον γόνιμος ὥστε νὰ κερδίσῃ τὴν πανελληνίον ἐμπιστοσύνην καὶ νὰ ἐξελιχθῇ εἰς τὸν αἰωνόβιον Τραπεζιτικὸν Κολοσσὸν τοῦ ὁποῖου ἡ πίστις κατέστη παγκοσμίως γνωστὴ—δὲν κατώρθωσε διὰ τῶν πάσης φύσεως μέσων του νὰ παρακολουθήσῃ καὶ ἀνυψώσῃ συστηματικῶς καὶ μεθοδικῶς τὸ ἔμψυχον αὐτοῦ κεφάλαιον, τὸν μισθωτὸν, εἰς τοὺς ὧμους τοῦ ὁποῖου ἐστήριξε πάντοτε τὰς ἐξορμήσεις τῆς ἡ Τράπεζα καὶ διὰ τῆς ἰκανότητος τοῦ ὁποῖου ἐσκόρπισε τὴν δημιουργικὴν ἀκτινοβολίαν τῆς μέχρι τῆς ἀπωτάτης διακλαδώσεως τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος τοῦ τόπου.

Μίαν πυρορροῦσαν πληγὴν ἐν τῷ τόπῳ, οὗ εἶναι αἱ στρατιῶν τῶν ἀναξιοπαθούτων καὶ δυστυχοῦντων μισθωτῶν, τῶν κακομοίρηδων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν πιστεύσει ὅτι προορισμὸς των εἶναι νὰ ζοῦν πένητες καὶ ν' ἀποθνήσκουν πενέστατοι, χωρὶς, καλὰ-καλὰ, οὔτε οἱ ἴδιοι, οὔτε οἱ Ἐργοδοταί των νὰ ἔχουν ἐννοήσει τίς καὶ τί πταίει εἰς τοῦτο, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δὲν κατώρθωσε νὰ τὴν ἐπουλώσῃ διὰ τοῦ παραδειγματός της ἀφοῦ ἡ ἰδία δὲν τὸ ἐπέτυχε ὡς ὑποδειγματικὸς τοῦ τόπου μέγας Ὄργανισμὸς διὰ τὸν ἰδικὸν της μισθωτὸν, ἐνῶ πλουσία, ὡς εἴπομεν, ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ της εἰς ὄλους τοὺς τομεῖς τοῦ καθ' ἑαυτὸ κυρίου προορισμοῦ της.

Καὶ δὲν ἐπέτυχεν οὔτε τὸ ἐν οὔτε τὸ ἄλλο ἀφοῦ οἱ κατὰ καιροὺς ἰσχύσαντες Ὄργανισμοὶ τοῦ Προσωπικοῦ της δὲν διέφερον οὐσιωδῶς ἀπὸ τοὺς Ὄργανισμοὺς ἄλλων μεγάλων ἰδρυμάτων ἢ καὶ Κρατικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ μάλιστα μέχρι σημείου πού νὰ μὴ γνωρίζῃ κανεὶς ἐὰν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀντέγραφε τοὺς Ὄργανισμοὺς τῶν ἄλλων ἢ οἱ ἄλλοι ἀντέγραφον τοὺς Ὄργανισμοὺς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς μὲ τινὰς σοβαρὰς ἢ ἐλαφρὰς παραλλαγάς.

Πράγματι ἡ ἐλαστικότητα, ἡ ἀσάφεια καὶ πρὸ παντὸς ἡ σύνταξις τῶν Ὄργανισμῶν κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλίζουσι πάντοτε τὴν παντοδυναμίαν καὶ τὸ ἀνεξέλεγκτον εἰς χεῖρας τῶν Διοικήσεων ἀπετέλει μίαν φενάκην διὰ τὸ Προσωπικόν.

Ὁ,τι ἐπίσης ἔλλειπε πάντοτε ἀπὸ τὰς διατάξεις τῶν Ὄργανισμῶν—ἡ καὶ ἂν ὑπῆρχεν ἀμυδρῶς πως δὲν ἐξεπληρώθη ποτὲ—ἦτο τὸ κίνητρον τὸ ὁποῖον νὰ κεντρίξῃ συνεχῶς καὶ ἀδιακόπως τὸν ζῆλον τοῦ ὑπαλλήλου, τὸ ἐνδιαφέρον του, τὴν ὑπηρεσιακὴν του ἀνησυχίαν πρὸς δραστηριότητα καὶ ἀπόδοσιν καὶ τὴν πρὸς φιλοπονίαν ἔφρασιν.

Ἡ ἀνυπαρξία ἐν τοῖς πράγμασι Ὄργανισμοῦ ἐδημιούργησεν ἐσχάτως τὴν ἔντιξιν τοῦ Προσωπικοῦ, ἡ ὁποία ὅσον καὶ ἂν ἀπεκατέστησε τοῦτο, ἀδαπάνως διὰ τὴν Τράπεζαν, ἔπειτα ἀπὸ μακρὰν περίοδον ἠθικῆς καὶ οἰκονομικῆς παραμελήσεώς του, δὲν ἔλυσεν εἰμὴ μίαν πλευρὰν τοῦ ὄλου μεγάλου ζητήματος, ἐνῶ ἀνεπούλωτοι παραμένουν αἱ βαθεῖαι πληγαὶ τῆς, ἐλλείπει Ὄργανισμοῦ, ἐλαττωματικῆς διαπαιδαγωγήσεώς του καὶ ἀνεξάλειπτα τὰ βαθεῖα ἔχνη τῶν κακῶν συνεπειῶν, ἃς ἐδημιούργησεν ἢ κατὰ καιροῦς καὶ ἂνευ ἀποχρῶντος λόγου ἀνώμαλος πρόσληψις νέου πολυαρίθμου Προσωπικοῦ καὶ δὲν διαφαίνεται ἀκτὶς ἐλπίδος διορθώσεως τοῦ κακοῦ, τοῦλάχιστον διὰ τὸ μέλλον, εἰμὴ διὰ τῆς ἀποκτιήσεως ἐνὸς νέου πραγματικοῦ Ὄργανισμοῦ.

Κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἔτους 1942 ὑπὸ τῆς νομίμου Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς ἐδημοσιεύθη νέος Ὄργανισμός, ὅστις ἔθηκε τέρμα εἰς τὴν μέχρι τότε ἀβελιότητα ὡς πρὸς τὰ χρονικὰ ὄρια ἐξελίξεως τοῦ Προσωπικοῦ, ἀλλὰ χωρὶς καμμίαν ἄλλην καινοτομίαν εἰς τὰς παμπάλαιας καὶ ἀναχρονιστικὰς λοιπὰς διατάξεις του καὶ μὲ τὸ σχετικὸν ἀναμάρτυρον τῶν κατ' ἐκλογὴν προαγωγῶν, διὰ τὰς ὁποίας οὔτε πῶς θὰ

γίνουσι, οὔτε ὑπὲρ τίνων θὰ γίνουσι, οὔτε πῶς θὰ ἀποτρέπουσι ἀδικίας καθορίζει καὶ περὶ τῶν ὁποίων τὸ Προσωπικὸν ἔχει πικρὰν πείραν ἀφοῦ ἔγγραφα κατ' ἐκλογὴν προαγωγῶν ἐλάμβανον καὶ μερικοὶ, οὔτινες κατ' ἀνοχὴν παρέμενον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τραπεζῆς.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς, παρὰ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἀβαρίας τὰς ὁποίας ἐδημιούργησεν εἰς τοὺς κόλπους του ἢ τελευταία τετραετία, εἶναι ἐν τῷ συνόλω του καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἀφομοιώσεως καὶ ἀπὸ ἀπόψεως χρηστότητος, ἀφοσιώσεως, ἀποδόσεως, ἱκανότητος καὶ δημιουργικότητος τὸ καλλίτερον Προσωπικὸν ἀπὸ ἐκεῖνο οἰουδὴποτε ἄλλου μεγάλου ὄργανισμοῦ—Τραπεζιτικοῦ ἢ μὴ—ἐν τῇ Χώρᾳ.

Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν καὶ τὸ περιβάλλον τὸ ὁποῖον ἔχουν δημιουργήσει αἱ καὶ σήμερον διατηροῦμεναι παλαιαὶ καλαὶ καὶ περὶ βαθείας συναισθησεως τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἰδρύματος ὑγιεῖς παραδόσεις, ἡ ἀφομοιωτικὴ δύναμις τῶν ὁποίων ἐπηρεάζει τοὺς νεωτέρους συναδέλφους καὶ ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς ἀγωγῆς των. Ἀκόμη καὶ αἱ πρὸ εἰκοσαετίας καὶ πρὶν ἱκανοποιητικὰ ἀμοιβὰ καὶ ἡ στοργὴ τῶν Διοικησάντων τὸ Ἴδρυμα πρὸς τὸν ὑπάλληλον, αἵτινες (ἱκανοποιητικὰ ἀμοιβὰ καὶ στοργή) ὅσον καὶ ἂν ἐξέλιπον δυστυχῶς καὶ ἀδικαιολογητῶς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1928 καὶ ἐντεῦθεν, ἔχουν ἀφίσει ἀδρὰν τὴν ἐντύπωσιν καὶ τὴν δικαιολογημένην ἐλπίδα μιᾶς καλλιτέρας αὔριου.

Ἄν ὅμως ἡ προσπολεμικὴ Ἐθνικὴ Τράπεζα εἶχεν ἀνάγκην ὑπαλλήλων ἀφωσιωμένων καὶ ἐνθουσιασμένων διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς, σήμερον ἢ ἀνάγκη αὕτη προκειμένου νὰ ἀνασυγκροτηθῇ, νὰ ἀνακτηθῇ τὴν παλαιὰν οἰκονομικὴν της ἰσχὺν καὶ νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἀναδημιουργίαν

γίαν του τόπου προβάλλει έπιτακτική και άδυσώπητος.

Κάτι πού πρέπει ή Τράπεζα να κάμη από τής πλευράς του έμψύχου κεφαλαίου της και πού πρέπει να εΰχεται τὸ Προσωπικόν να γίνη, είναι ένα τρίνταγμα του ύπαλλήλου, τὸ ὁποῖον θά του δείξῃ τὸν δρόμον του, τὸ συμφέρον του, τὸ καθήκον του καὶ τὸν προορισμὸν του ἀλλὰ καὶ θά του παρέχῃ ὅλας τὰς ἐγγυήσεις ἐκ μέρους τῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν ἐξέλιξίν του, καὶ τὴν εὐημερίαν του καὶ τὴν κατοχύρωσιν τῶν συμφερόντων του ὑπὸ πίστεως ἐξῶθεν ἢ ἔσωθεν ἐπιβουλής των.

Ὁ ύπάλληλος ἀφοῦ λησμονήσῃ τὰ ὅσα κατὰ ἔπαθεν, ἔλλειπει Ὁργανισμῷ, πρέπει ταυτοχρόνως νὰ παύσῃ νὰ παίζῃ τὸν ρόλον τοῦ μέχρι τοῦδε μισθωτοῦ καὶ νὰ ἀναζητήσῃ μελλοντικῶς τὴν εὐτυχίαν του εἰς τὴν ἀλλαγὴν καὶ τῆς προπολεμικῆς καὶ τῆς κατοικηκῆς νοοτροπίας, εἰς τὴν ἀντίληψιν καὶ τὴν πίστιν του ὅτι πρέπει νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ Ἴδρυμα, ὡσὰν νὰ ἦτο ἀποκλειστικῶς ἰδική του ἐπιχείρησις, νὰ τὴν παρακολουθῇ ὡς ἰδικὴν του, χωρὶς νὰ ἀσχολῆται εἰς ἐξωτερικὰς ἐργασίας οἰασθήποτε, ὅπως ἀκριβῶς καὶ ὁ καλὸς καὶ ἄξιος ἐπιχειρηματίας παρακολουθεῖ τὴν ἐργασίαν του καὶ μόνον αὐτὴν καὶ χάριν τῆς προόδου τῆς ὁποίας δίδει ὅλον τὸν ἑαυτὸν του καὶ ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐξασφαλίζει ὅλα τὰ μέσα τῆς συντηρήσεώς των—πλούσια καὶ ἄφθονα — καὶ ὅλας τὰς ἀνέσεις του.

Ἄλλὰ διὰ νὰ γίνη τοῦτο πρέπει ἄνωθεν νὰ δοθῇ ὁ τόνος καὶ ἡ κατεύθυνσις, πρέπει νὰ γίνη ἕνας νέος Ὁργανισμὸς Προσωπικοῦ πού νὰ λέγῃ εἰς τὸν ύπάλληλον καθαρὰ καὶ ἁσπερα ὅτι ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς «Ὅτι σπεύρεις θά θερίσης» καὶ πράγματι

νὰ ἐξασφαλίζεται αὐτὸ ὑπὲρ τοῦ ύπαλλήλου διὰ διατάξεις του Ὁργανισμοῦ ἀπροσώπων καὶ σαφῶν.

Ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω πνεῦμα προσεπάθησε μία μελέτη τοῦ γραφοντος ν' ἀποτελέσῃ σχέδιον ἑνὸς Ὁργανισμοῦ τοῦ Προσωπικοῦ καὶ Κανονισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας, ἣτις τεθεῖσα ὑπ' ὄψιν τῶν ἀρμοδίων ἐν τῇ Τραπεζῇ, δὲν ὑποβάλλει τὴν παράκλησιν τῆς ἐπιεικοῦς κρίσεως — διότι δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ σκοπὸς τῆς — ἀλλὰ προβάλλει τὴν ἀξίωσιν τῆς — δι' οἰωνόηποτε, καὶ ριζικῶν ἀκόμη, καλλιτέρων, ἐμπνευσμένων καὶ σαφῶν τροποποιήσεων—υἰοθετήσεώς τῆς.

Διὰ τὴν ἰδίαν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἕνας τέτοιος Ὁργανισμὸς ἐκείνο τὸ ὁποῖον θά πρέπει νὰ μᾶς φοβίξῃ ὀλιγώτερον εἶναι τὰ οικονομικὰ μέσα τῆς ἐφαρμογῆς του καὶ περισσότερον τὸ θάρρος καὶ ἡ ἀπόφασις νὰ γίνη οὕτως.

Ἄλλ' ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος προπορευομένη πάντοτε καὶ δώσασα μέχρι τοῦδε τὰς κατευθύνσεις καὶ τὸν τόνον εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις δὲν θά ὑστερήσῃ καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο καὶ δύναται ἀπὸ τοῦδε νὰ θεωρηθῇ ὡς βέβαιον ὅτι τὸ ζήτημα ἔχει ὠριμάσει παρὰ τῇ Διοικήσει τοῦ Ἰδρύματος ἐξ ἰδίας αὐτῆς πρωτοβουλίας καὶ ὅτι ἡ Τράπεζα θά χαρίσῃ προσεχῶς εἰς τὸ Προσωπικόν τῆς τὰ μέσα τῆς ἠθικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐξυψώσεώς του καὶ θά τοῦ ἐξασφαλίσῃ τὴν οικονομικὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὰς ἀνέσεις καὶ μόνον οἱ ὀλίγοι ἀπαισιόδοξοι καὶ οἱ σκεπτικισταὶ θά διαψευσθῶσι διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὅπως διεψεύσθησαν ἰσχυριζόμενοι ὅτι ὅσον δικαία καὶ ἐπιβαλλομένη καὶ ἂν ἦτο ἡ ἔνταξις ἐντούτοις ἡ πραγματοποίησις τῆς δὲν ἦτο κατ' αὐτοὺς παρὰ μία οὐτοπία.

ΚΩΝ. ΤΡΥΦ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς

Σ Χ Ο Δ Ι Α

Ἀναπροσαρμογήν

Δέν διαφεύγει βεβαίως τὴν ἀντίληψιν τῶν ἀρμοδιῶν τὸ γεγονός ὅτι ἀπὸ εικοσαήμερου ἤδη ἡ οἰκονομικὴ ἐξαθλίωσις τῶν μισθωτῶν ἐπεδεινώθη σοβαρῶς.

Ἀπὸ τὴν ἀγορὰν ἐξηφανίσθησαν ὅλα σχεδὸν τὰ εἶδη πρὸς τὰ ὁποῖα ἐστρέφετο ὁ μισθοσυντήρητος διὰ τὴν διατροφήν του : Ἡ περίφημος «οὐρά» πού τόσο μᾶς ἐταλαιπώρησε τὸν καιρὸ τῆς κατοχῆς ἀποτελεῖ πάλιν καθημερινὸν φαινόμενον μόλις τολμήσῃ νὰ ἐμφανισθῇ πρὸς πώλησιν ἓνα ἀπὸ τὰ εἶδη πού μέχρι πρὸ ὀλίγου προσεφέροντο ἐν ἀφθονίᾳ. Ἡ μαύρη ἀγορὰ ὀργιάζει, ἀλλὰ μόνον οἱ προνομιούχοι μποροῦν νὰ ἱκανοποιήσουν ἐκεῖ τὰς ἀνάγκας τῶν. Ὁ πολὺς κόσμος τῶν ἀνθρώπων τῆς «περιωρισμένης ἀγοραστικῆς δυνάμεως» βλέπει οὔτε λίγο οὔτε πολὺ τὸ φάσμα τῆς πείνης τοῦ 1941 νὰ πλησιάζῃ. Διότι οἱ μισθοὶ πού ἐκανονίσθησαν τὸν Ἰούνιον μὲν προοπτικῆν συνεχῶς πτώσεως τῶν τιμῶν, ἀνεπαρκῆς καὶ τότε, δὲν φθάνουν σήμερον οὔτε διὰ συντήρησιν μιᾶς ἑβδομάδος.

Πρέπει νὰ ἐννοήσῃ ἐπὶ τέλους ὁ κ. Βαρβαρέσος ὅτι δὲν δύναται νὰ στηρίξῃ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ προγράμματος τῆς οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως ἐπάνω εἰς τοὺς κυρτωμένους ἀπὸ τὴν δυστυχίαν πέντε ἐτῶν ὅμως τῶν μισθωτῶν. Δὲν γνωρίζομεν ἂν πρόκειται νὰ λάβῃ ἀποτελεσματικὰ καὶ σύντονα μέτρα διὰ νὰ σταματήσωμεν εἰς τὸν κατήφορον πού ἐπήραμε. Ἐκεῖνο πού γνωρίζομεν εἶναι ἓνα : πρέπει νὰ ζήσωμεν πάσῃ θυσίᾳ, ἔστω καὶ μὲ ἀβαρίαν τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος. Εἶναι ἀνάγκη οἱ μισθοὶ νὰ προσαρμοσθοῦν πρὸς τὰς σημερινὰς τιμὰς. Παραλλήλως ἄς ληφθοῦν τὰ μέτρα πού θὰ κάνουν τὰ εἶδη νὰ ἐμφανισθοῦν καὶ πάλιν εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ τὰς τιμὰς νὰ σταματήσουν τὸν ἀνήφορον.

Οἱ ἀνάηροι

Ἡ προκάτοχος Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου εἶχε ζητήσει ἀπὸ τὸν κ. Διοικητὴν, ὅπως εἰς τοὺς ἀναπήρους πολέμου συναδέλφους, τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην λουτροθεραπείας ἢ ἀεροθεραπείας, χορηγητῆι τεσσαρακονταπενθήμερος κατ' ἔτος ἀδεία, ἀντὶ τῆς γενικῶς χορηγουμένης μηνιαίας τοιαύτης.

Ὁ κ. Διοικητῆς ἐνέκρινε τοῦτο καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου προέβη εἰς ἀναλόγους ἀνακοινώσεις.

Παραδόξως ὅμως τὸ Τμῆμα Προσωπικοῦ, εἰς ὃ ὑπεβλήθησαν σχετικαὶ αἰτήσεις ἐνδιαφερομένων συναδέλφων, ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἔχει γινῶσιν ὁμοίας ἐγκρίσεως τῆς Διοικήσεως.

Λυπούμεθα διότι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ὑπενθυμίσωμεν, ὅτι πρόκειται περὶ ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν ὅτι πολυτιμώτερον εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος καὶ ὅτι ἡ χορήγησις ἐλαχίστων ἡμερῶν ἀδείας, τὸσον ἀπαραίτητον διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ ὑπολοίπου τοῦ σώματός των, ἐλάχιστον θ' ἀπετέλει δεῖγμα τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης τῶν θυσιῶν των.

Ὁ ἀριθμὸς ἄλλωστε τῶν συναδέλφων τῆς κατηγορίας αὐτῆς εἶναι ἀσήμαντος, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι θὰ δυσχερανθῇ ἡ διεξαγωγή τῆς ὑπηρεσίας.

Περὶ μισθολογίου

Ἐπανερχόμεθα ἐπὶ τῆς ἀδικίας πού μὲ τὴν ἀτυχῆ κλιμάκωσιν τοῦ μισθολογίου ἐγένετο εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν Δακτυλογράφων Α' καὶ τονίζομεν καὶ πάλιν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀμέσου ἐπανορθώσεως τῆς ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς κάποιας τακτοποιήσεως ἢ ὁποῖα γίνεται διὰ τοὺς εἰσπράκτορας.

Ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν ἐν ἰσχύϊ Ὁργανισμὸν τῆς Ὑπηρεσίας ἢ Δακτυλογράφος Α' ἐξισοῦται μισθολογικῶς πρὸς τὸν Βοηθόν, δὲν εἶναι νοητὸν σήμερον οἱ μὲν Βοηθοὶ νὰ λαμβάνουν μισθὸν Δρχ. 15000, αἱ δὲ Δακτυλογράφοι Α' Δρχ. 14000.

Ἐπίδομα νέων χωρῶν

Κανεὶς δὲν παραγνωρίζει τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπανδρωθοῦν τὰ Ὑποκαταστήματα μὲ τὸ ἀπαραίτητο διὰ τὴν λειτουργίαν των προσωπικόν. Πῶς ὅμως θὰ ἀντιμετωπίσῃ ὁ ὑπάλληλος πού πρόκειται νὰ ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην τὴν δαπάνην τοῦ ἐνοικίου καὶ μιᾶς στοιχειώδους ἐγκαταστάσεως ; Ἡ Κυβέρνησις δίδει εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἓνα εἰδικὸν ἐπίδομα εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους. Εἶναι ἀνάγκη αἱ Τράπεζαι νὰ ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμα καὶ νὰ ἐνθαρρύνουν ὅσον τὸ δυνατόν γενναϊόδωρα τοὺς ὑπαλλήλους των νὰ μεταβοῦν εἰς τὰς θέσεις των. Δὲν εἶναι μόνον λόγος ὑπηρεσιακοῦ πού τὸ ἐπιβάλλουν. Εἶναι πραγματικὴ ἐθνικὴ ἀνάγκη.

Ἐπὶ τῆς πολυθεσίας

Ἐνα αἶτημα πού τόσο ἐπίμονα ἐπέδωξεν ἡ προηγουμένη Διοικητικὴ Ἐπι-

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ Ν° 6

Συνάδελφοι,

Κατά την χθεσινήν συνεδρίασιν τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Ἐπιτροπῆς, κατόπιν μακροῦς συζητήσεως ἐπὶ τῆς μέχρι σήμερον ἀκολουθηθείσης τακτικῆς ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου τοῦ Παντραπεζιτικοῦ ἐναντί τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτήν Τραπεζοῦπαλληλικῶν Σωματείων, καὶ κατόπιν τῆς γενομένης ὑπ' αὐτὸν διευκρίνωσεως διὲν ἡ τακτικὴ αὕτη τοῦ Παντραπεζιτικοῦ κατὰ σύστημα τηρουμένη, προκαλεῖ διαρκῶς ζητήματα καὶ ἀνωμαλίας καὶ παρεμποδίζει τὴν κωνονικὴν λειτουργίαν τῆς Ἐπιτροπῆς, ὑποκρίπτει τὴν ἐδότητα τῶν Τραπεζιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ δημιουργεῖ σύγχυσιν εἰς τὰς ἐπιδιώξεις καὶ τὰς προσπάθειας τῶν Συλλογικῶν ὁργάνων ἐπὶ βλάβῃ τῶν κοινῶν συμφερόντων μας, τὰ διοικητικὰ Συμβούλια τῶν λοιπῶν Συλλόγων διετύπωσαν ὁμοφώνως τὴν γνώμην διὲν τὸ Συμβούλιον τοῦ Παντραπεζιτικοῦ διὰ τῆς τοιαύτης τακτικῆς τοῦ ἔθεσαν ἑαυτοῦ ἐκτὸς τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Ἐπιτροπῆς ἐντὸς τῆς ὁποίας κατέστησεν ἀδύνατον τὴν μετ' αὐτοῦ συνεργασίαν τῶν λοιπῶν Συλλόγων.

Ἐπισηθὴ ἡ μέχρι σήμερον ἐπίδοσις τοῦ Παντραπεζιτικοῦ εἰς τὴν διαστροφὴν τῶν γεγονότων καὶ εἰς τὴν πλαστογράφησιν τῆς ἀληθείας μᾶς ἀναγκάζει νὰ σκοπεύμεθα διὲν θὰ καταβληθῇ παρ' αὐτοῦ ὄλους ἰδιαιτέρως προσπάθεια διὰ τὴν διαστρέβλωσιν τῶν γεγονότων καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτου, μὲ τὸν σκοπὸν ὅπως μετατόπισῃ τὴν εὐθύνην του καὶ ἐπιρρίψῃ αὐτὴν εἰς τοὺς λοιποὺς Συλλόγους, θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν τῶν συναδελφῶν τὰ γεγονότα, ἵνα μὴ πέσουν θύματα τῆς κακοπιστίας.

Πρὸ κριοῦ δὲ Παντραπεζιτικός, ἐκμεταλλευόμενος τὸν τίτλον του, ἐκάλεσε ὄλους τοὺς

Τραπεζιτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ οὐχὶ μόνον τὰ μέλη του, ὡς εἶχε δικαίωμα, ἵνα λάβουν μέρος εἰς τὴν τότε γενομένην τρίωρον ἀπεργίαν. Ἐκαυτηριάσθη τότε εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Ἐπιτροπὴν ἡ τοιαύτη ἀνέργεια τοῦ Παντραπεζιτικοῦ, διὰ τῆς ὁποίας ἐνεφανίζετο ὡς ἐκπρόσωπος ὄλων τῶν Τραπεζιτικῶν ὑπαλλήλων, ἀντιποιοῦμενος τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν ἀρμοδιότητα τῶν λοιπῶν Συλλόγων, ὑπεσχέθη δὲ οὐ παρόμοιον τι δὲν θὰ ἐκνευλαμβάνετο εἰς τὸ μέλλον.

Συζητήσεαι καὶ ἀναλλαγὴ σκέψεων καὶ ἀποψέων γενόμεναι εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Ἐπιτροπὴν καὶ αἱ ὅποιαι διὰ λόγους ἐπιβαλλομένης συναντιλήψεως καὶ σεβασμοῦ τῆς συνεργασίας δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ φέρωνται ἐπιτολαίως ἢ σκοπίμως εἰς τὴν δημοσιότητα, μεταφέροντο ὑπὸ τοῦ Παντραπεζιτικοῦ καὶ ἐκινολογοῦντο, πολλάκις ἠλλοιωμέναι, μὲ τὸν προφανῆ σκοπὸν ὅπως ἀσκηθῇ πίσις ἐπὶ τῶν Διοικήσεων τῶν ἄλλων Συλλόγων διὰ τὴν ἐκθιαστικὴν ἀποδοχὴν τῶν ἐκάστοτε ἀποψέων του.

Ἡ «Τραπεζοῦπαλληλικὴ Φωνή» ἡ ὁποία εἰς τὴν πραγματικότητά εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ κυρίου τῆς, ἔχουσα ὡς πληροφοριόδοτον ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Ἐπιτροπῆς τὸν Παντραπεζιτικόν, παρεπλεῖ ἠθελημένως καὶ ουστηματικῶς τὰ γεγονότα περὶ τὴν δρᾶσιν τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ αὕτη ἐφημερίς, στυγαζομένη εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Παντραπεζιτικοῦ, διαστρέφει κατὰ σύστημα δχιμένον τὰς ἀπόψεις τῶν ἐπὶ μέρους Τραπεζοῦπαλληλικῶν Συλλόγων ἐπὶ τῶν Ἐπαγγελματικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ζητημάτων τους, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ταῦτα τὰ ἐξώφθαλα γεγονότα τὰ λαμβάνοντα χώραν εἰς τὴν συνδικαλιστικὴν των κίνησιν.

Τέλος δὲ Παντραπεζιτικός ἐτήρησε ἀντιοῦνδι καλισικὴν καὶ ἀντιπεθαρχικὴν στάσιν ἀπέναντι τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ παρεμβατικὴν τακτικὴν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῶν λοιπῶν Συλλόγων. Συγκεκριμένως: Ἐνῶ εἶχεν ἀποφασισθῆ ὑπὸ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Ἐπιτροπῆς νὰ μὴ γίνῃ συγκέντρωσις τῶν Τραπεζοῦπαλλήλων εἰς κοινὸν χῶρον, διότι αὕτη θὰ κατέληγε νὰ ἐνισχύσῃ τὴν τάξιν τῶν ἐμπορέων καὶ τῶν Βιομηχάνων οἱ ὅποιοι τότε εἶχον κινήσεισποιηθῆ διὰ τὴν μὴ καταβολὴν τῆς ἐκτάκτου εἰσφορᾶς, καὶ ἐ.φ. εἶχεν ἀποφασισθῆ ὑπὸ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Ἐπιτροπῆς νὰ γίνοντο μόνον συγκεντρώσεις τῶν ὑπαλλήλων κατὰ Τράπεζαν, ἐξεδόθη δὲ καὶ σχετικὴ ἀνακρίνωσις, τὴν ὁποίαν διέγραψε καὶ ὁ Παντραπεζιτικός, τὴν μεθεπομένην, κατὰ τὴν χαρακτηριστικῶς αὐτὸν περίεργον ἀτίληφιν περὶ τῶν Δημοκρατικῶν καὶ Συνδικαλιστικῶν ἀρχῶν, ἀφ' ἐνός μὲν ἐκάλεσε καὶ πάλιν διὰ ἐγ-

[Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 79]

τροπὴ τοῦ Συλλόγου ἱκανοποιήθη κατὰ τρόπον ἐμβαλοματικόν.

Ἀσφαλῶς ἡ λύσις ποῦ ἐδόθη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸν συναδελφικὸν κόσμον, διότι ἐπιτρέπει τὴν διατήρησιν δύο θέσεων ἐκτὸς ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ ὑπάλληλος εἰς τὴν Τράπεζαν. Αὐτὸ ὅμως ἀποδεικνύει ὅτι παρενοήθη ἐντέλως τὸ πνεῦμα τοῦ αἰτήματος τοῦ Συλλόγου.

Ἀρκεῖ μία θέσις, διότι μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ εὐρυνθῆ ὁ κύκλος τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ χρησιμοποιήσῃ ἀξιολογώτατα ἡ Τράπεζα καὶ μόνον ἐστὶ ὁ ὑπάλληλος θὰ ἀφοσιωθῆ ὅπως πρέπει καὶ εἰς τὴν ἄλλην θέσιν καὶ θὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ τὴν Τράπεζαν καὶ τὴν ἐπιχείρησιν.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΗΣ 23 ΙΟΥΛΙΟΥ 1945

Ὁ κ. Τζώτζης (Πρόεδρος Συνελεύσεων) κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς Συνεδριάσεως, καθότι ἡ Συνέλευσις θεωρεῖται εὐρισκομένη ἐν ἀπαρτία λόγω τῆς συμμετοχῆς εἰς αὐτὴν πλέον τῶν 285 μελῶν.

Μετὰ ταῦτα παρουσία τοῦ νομίμου Κυβερνητικοῦ Ἀντιπροσώπου, γίνεται ἡ ἐκλογή τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου καθοριζομένης Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐκλέγονται δὲ οἱ κ. κ. Ἰωάν. Τζωρτζόπουλος, Σεραφεῖμ Χριστοδουλιᾶς καὶ Γεώρ. Ἀνδρόνικος ὡς μέλη τῆς Ἐφορ. Ἐπιτροπῆς καὶ οἱ κ. κ. Ἄνδρ. Βάρδης καὶ Ἰωάν. Τσοῦκας ὡς ἀναπληρωματικά τοιαῦτα.

Ἐπὶ τοῦ πρώτου θέματος τῆς ἡμερησίας διατάξεως «Ἀρχαιρεσί μὲν Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς», δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Γιαννόπουλον, μέλος τῆς Διοικήσεως τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς:

Συνάδελφοι,

Ἐκ μέρους τῆς προσωρινῆς διοικήσεως τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. σᾶς φέρνω θερμὸν καὶ ἐγκάρδιον συναδελφικὸν χαιρετισμὸν Ἡ Γ.Σ.Ε.Ε. μου ἀνέθεσε νὰ σᾶς ἐξηγήσω διατὶ λαμβάνει χώραν ἡ ἐκλογή Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς διενέργειαν ἀρχαιρεσιῶν διοικ. Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου μας, διὰ πρώτην φοράν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του.

Μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν διαφορῶν ἐπαγγελματικῶν ὁργανώσεων ἐδημιουργήθη, ὅπως καὶ εἰς τὴν ἰδικήν μας ὁργάνωσιν, μία ὀξύτης, ἀπότοκος χαώδους διαφορᾶς ἀντιλήψεων μεταξὺ τῶν Ἐθνικοφρόνων συνδικαλιστῶν καὶ τῶν ἀνηκόντων πολιτικῶς εἰς τὰς ἀριστερὰς ὁργανώσεις εἰς τὰς ὁποίας ἀποδίδονται τὰ γεγονότα τοῦ Δεκεμβρίου. Ἡ ὀξύτης αὕτη παρουσίασε ἀνησυχαστικὸς ἐκδηλώσεις τεινούσας νὰ βλάψουν ἀνεπανορθώτως τὸν Ἑλληνικὸν συνδικαλισμὸν. Τὸ πρᾶγμα λόγω τοῦ ἀσυμβιβάστου τῶν ἀντιλήψεων καὶ τῆς μεγάλης ἐκτάσεώς του, ἐπροᾶλεσε τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Διεθνoῦς Συνδικαλισμοῦ καὶ ἰδιαιτέρως τῶν Ἀγγλικῶν Τρέιτ - Γιούνιους ἀποστολῆ

τῶν ὁποίων, ὑπὸ τὸν συνάδελφον Σιτρίν ἀφίχθη εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν καὶ ἀποκαταστήσῃ τὸν Συνδικαλισμὸν εἰς τὴν Πατρίδα μας. Ἡ ἀποστολὴ αὕτη κατόπιν προσηκτικῆς μελέτης τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως, δι' ἐπιτοπίων ἐρευνῶν, δι' ἐπαφῶν τῆς μέγιστῆς εἰς τὸν διεθνή συνδικαλισμὸν στελέχῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐργατοῦπαλληλικοῦ κινήματος καὶ δι' ἐπαφῶν μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Κράτους κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ συστήσῃ τὴν ὑπογραφὴν ἐνὸς συμφωνητικοῦ μεταξὺ τοῦ ἀντιπροσώπου τῶν Ἀγγλικῶν Ἐργατικῶν συνδικάτων Φέδερ, τοῦ Ἑλληνοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας κ. Ζάκκα καὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκπροσωποῦντων τὰς διαφορὰς τάσεις ἐντὸς τοῦ Ἐργατοῦπαλληλικοῦ κινήματος, Μακρῆ, Καλομοίρη, Θεοῦ καὶ Στρατῆ. Πρωγματοποιήθεισις τῆς ὑπογραφῆς τοιοῦτου συμφωνητικοῦ ὅλαι αἱ ἐργατοῦπαλληλικοὶ ὁργανώσεις ὑπεχρεώθησαν νὰ διενεργήσῃν νέας ἐκλογὰς πρὸς ἀνάδειξιν διοικητικῶν Συμβουλίων κατὰ τὸν ἑνιαῖον καὶ διασφαλίζοντα τὰς συνδικαλιστικὰς ἐλευθερίας. Εἰς ἐκτέλεσιν λοιποῦ σχετικοῦ ὅρου τῆς συμφωνίας αὐτῆς εἴμεθα καὶ ἡμεῖς ὑποχρεωμένοι νὰ προβῶμεν σήμερον εἰς ἐκλογὴν Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἣτις θὰ διενεργήσῃ ἀρχαιρεσίας ἐντὸς 10 τῶν πολὺ ἡμερῶν πρὸς ἀνάδειξιν νέας διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου μας, ὡς καὶ ἐκπροσώπων μας διὰ τὴν διοίκησιν τοῦ Ἐργατοῦπαλληλικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν καὶ τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν καὶ Ὑπαλλήλων τῆς Ἑλλάδος. Οἱ τελευταῖοι θὰ ἐκπροσωπήσῃν ἡμᾶς καὶ κατὰ τὸ συνερχόμενον τὴν 20ῆν Σεβρίου ἐ. ἔ. εἰς Ἀθήνας Πανελλαδικὸν συνέδριον τῶν Ἐργατῶν καὶ Ὑπαλλήλων τῆς Χώρας μας.

Ὅπως ἀντιλαμβάνεσθε συνάδελφοι, αἱ ἐκλογαὶ πού θὰ διενεργήσῃν αἱ ἐκλεγσόμενα κατὰ Σωματεῖα Ἐφορευτικὰ Ἐπιτροπαὶ ἔχουσιν οὐ μόνον τεραστία Ἐθνικὴν καὶ συνδικαλιστικὴν σημασίαν ἀλλὰ καὶ διεθνή τοιαύ-

την. Είμαι έντεταλμένος, νά τονίσω τούτο και νά σᾶς παρακαλέσω νά καταβάλετε τήν δέουσαν προσοχήν εἰς τὰ πρόσωπα πρὸς τὰ ὁποῖα θά ἐκδηλώσητε τήν προτίμησίν σας.

Κατόπιν λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. 'Ι. Παπαλέτσος (Προέδρος Δ. Ε.), ὅστις λέγει τὰ ἀκόλουθα :

Συναδέλφου,

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς γνωστῆς εἰς ὄλους μας συμφωνίας Σιτρὶν συγκαλεῖται σήμερον ἡ ἔκτακτος γενικὴ συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου μας μὲ θέμα : Λογοδοσία τῆς Δ. Ε. καὶ ἐκλογή 'Εφορευτικῆς 'Επιτροπῆς διὰ τὴν διενέργειαν ἐκλογῶν πρὸς ἀνάδειξιν Διοικητικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Συλλόγου.

Εἶμεθα ὑποχρεωμένοι νά καταθέσωμεν τὴν ἐντολήν σας καὶ νά λογοδοτήσωμεν διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν ζητημάτων μας κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρι σήμερον χρονικὸν διάστημα.

Καὶ ὁ πλέον ἀπαιτητικὸς ἐκ τῶν ἐντολέων μας φρονοῦμεν ὅτι θά εἶναι ὑποχρεωμένος νά ἀναγνωρίσῃ ὅτι τὸ διαρρεῦσαν χρονικὸν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς μας διάστημα δὲν ἦτο ἱκανὸν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν μας.

Αἱ ἐπιδιώξεις μας γνωσταὶ ἄλλως τε εἰς πάντας δὲν ἔχουν ἀνάγκην ἰδιαιτέρας ἀναπτύξεως σήμερον.

Σᾶς πληροφοροῦμεν ὅτι ἐκινήθημεν δραστηρίως πρὸς τὴν κατεῦθυνσιν τῆς πραγματοποίησός των καὶ δὲν εἶναι ἴσως ἀνάγκη νά σᾶς ἐνημερώσωμεν περὶ τῶν δυσκολιῶν καὶ τῶν ἀντιξοοτήτων ἐντὸς τῶν ὁποίων κινούμεθα, ὅταν εἴπωμεν μόνον, πόσον δυσχερεῖς εἶναι αἱ συνθήκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας τελεῖ ὁ τόπος καὶ ἡ Τράπεζα καὶ ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐκλήθημεν νά ἐπιτελέσωμεν ἔργον βαρῦ, βαρύτερον.

Διὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τοῦ προγράμματός μας χρειάζεται ἀναμφιβόλως ἡ δημιουργία τῶν προϋποθέσεων ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι θά διευκολύνουν τὴν λῦσιν τῶν ζητημάτων μας καὶ δυστυχῶς μᾶς εἶναι ἀδύνατον νά εἴπωμεν ἂν τοῦτο θά ἐπιτευχθῇ συντόμως, ἢ ἂν τούναντίον εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀρχὴν μακροῦ καὶ δυσβάτου δρόμου ἐπὶ τοῦ ὁποίου πλείστα τοῦ Συλλόγου μας Διοικητικαὶ 'Επιτροπαὶ θά δοκιμάσουν τὴν ἀπογοήτευσιν.

'Ἡ μεγάλη περιπέτεια τῆς Πατρίδος μας, κατέληξεν, ὡς ἦτο ἐπόμενον, εἰς μίαν τρομακτικὴν κρίσιν.

Χιλιάδες προβλημάτων προκύπτουν πρὸ ἡμῶν καὶ ἡ ζωὴ καθενὸς λυμβάνει μέρος εἰς τὸ δράμα.

'Υπὸ τὰς συνθήκας τὰς ὁποίας τελεῖ ἡ χώρα μας δὲν δυνάμεθα νά εἴπωμεν ἂν ἐξαργατᾶται ἀπὸ σᾶς ἢ ἀπὸ ἡμᾶς τὸ προσεχὲς κεφάλαιον τῆς 'Ιστορίας τῆς 'Εθνικῆς Τραπεζῆς.

Εἰς τὰς πολλὰς ἀγωνίας μας προσετέθη ἐσχάτως καὶ ἡ ἀγωνία ἐκ τῆς ἀναμονῆς τῆς συντακτικῆς πράξεως «περὶ ρυθμίσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν».

Αἱ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐνεργεῖαι μας εἶναι γνωσταὶ εἰς τοὺς συναδέλφους καὶ κατόπιν μάλιστα τῆς συνελεύσεώς μας τῆς 12ης παρελθόντος, κρίνομεν ὅτι δὲν εἶναι ἀναγκαῖον σήμερον νά ἐπεκταθῶμεν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου.

Κατόπιν τῶν ἐπανελημμένων συζητήσεων μετὰ τῆς Διοικήσεως, τοῦ Προέδρου τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς καὶ ἄλλων σημεινόντων συμβούλων, εὐρισκόμεθα σήμερον εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νά σᾶς ἀνακοινώσωμεν, ὅτι οἱ καθιερωθέντες θεσμοὶ θά τύχουν τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν διοικούντων καὶ κατὰ συνέπειαν οἱ φόβοι μας πρέπει νά ἐκλείψουν.

Προβαίνουσα εἰς καθησυχαστικὰς δηλώσεις ἡ Δ. Ε. δὲν πιστεύει ὅτι θά εὐρεθῇ ἐν πλάνῃ.

Πάντως τὸ ζήτημα εἶναι καθαρῶς ἐσωτερικὸν καὶ ἂν παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν εὐρεθῶμεν πρὸ ἐκπλήξεων, ὡς ὑποστηρίζουν τινές, τότε εἶμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ ἐκ μέρους ὄλων μας ἀντιμετώπισις τοῦ ζητήματος θά εἶναι τοιαύτη, ὥστε οὐδεὶς ἐν τῇ Τραπεζῇ θά ἔχη τὸ θάρρος καὶ τὴν δύναμιν νά ἀποπειραθῇ νά ἀφαιρέσῃ κεκτημένα δικαιώματα τοῦ Προσωπικοῦ.

'Ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 11 τῆς 8 'Ιουνίου 1945 ἀνακοινώσει μας σαφῶς καθορίζομεν τὰς ἀποφύεις μας καὶ δι' αὐτῆς ἐγκαίρως καὶ ἐπισημότερον ἐπληροφορήθησαν οἱ διοικούντες κατὰ ποῖον τρόπον πρόκειται νά ἐνεργήσωμεν.

'Ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ὄλης πολιτείας μας, τῶν

ὑπομνήματων μας, τῶν προφορικῶν ἀναπτύξεων ἐπὶ τῶν ζητημάτων μας, ἡ Διοίκσις τῆς Τραπεζῆς γνωρίζει καλῶς ὅτι ἡ Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου μας, ἂν καὶ χορηγεῖ μεγάλην πίστωσιν χρόνον διὰ τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων μας, δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ τὰ ἐγκαταλείψῃ καὶ ὅτι μίαν ἡμέραν ἡ Διοίκσις τῆς Τραπεζῆς θὰ εὐρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην ἢ νὰ συνεργασθῇ μαζί μας ἢ νὰ πολεμήσῃ ἐναντίον μας. Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ προτιμήσῃ τὸ πρῶτον.

Καὶ ἄς εἰμεθα σαφέστεροι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Ἀνελάβομεν τὴν Διοίκσιν τοῦ Συλλόγου μας εἰς τὴν κρισιμωτέραν κομπὴν τῆς ἱστορίας τῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς Πατριδος.

Ἐχοντες πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς σοβαρότητος τῆς ἀποστολῆς μας, ἀλλὰ καὶ πλήρη συναισθησιν τῶν μεγάλων μας εὐθυνῶν, δὲν ἐτάξαμεν ὡς μοναδικὸν καὶ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τοῦ σωματείου μας τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν μελῶν του, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνόρθωσιν τοῦ Ἰδρύματος, τὸ ὁποῖον ὑπηρετοῦμεν.

Πιστεύοντες μετὰ φανατισμοῦ εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς οικονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Πατριδος, ὑποστηρίζομεν ὅτι τὸν κυριώτερον ρόλον ἐπὶ τοῦ προκειμένου πρέπει νὰ παίξῃ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα.

Πιστεύοντες ἐξ ἄλλου ὅτι ἡ τύχη μας εἶναι συνυφασμένη μετὰ τὴν ὑπαρξιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἀποφεύγομεν νὰ μετερχώμεθα μεθόδους, αἱ ὁποῖαι εἶναι πιθανόν νὰ τραυματίσουν τὸ Ἰδρυμα ἢ νὰ κλονίσουν τὴν ὑπόστασίν του.

Διὰ τοὺς προαναφερθέντας λόγους καταβάλλομεν πάντοτε ὑπερτάτας προσπάθειας, ὥστε νὰ μὴ δξύνωμεν τὰς σχέσεις τοῦ Ἰδρύματος μετὰ τοῦ Προσωπικοῦ του.

Ἀπόδειξιν τῶν καλῶν μας διαθέσεων ἐδώκαμεν πάντοτε εἰς τοὺς διοικούντας καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀρμοδίους.

Τὴν κρίσιμον ἐποχὴν τὴν ὁποῖαν διέρχεται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀντιλαμβάνομεθα καλῶς πάντες.

Ἡ Δ. Ε. ἐκάλεσε κατὰ καιροὺς τοὺς συναδέλφους νὰ ὑποστοῦν ἄριστέρας θυσίας χάριν τῆς σωτηρίας τῆς Τραπεζῆς.

Ἡ Δ. Ε. εἶναι λίαν συντηρητικὴ εἰς τὰς ἀξιώσεις της καὶ πάντοτε τὰς περιορίζει ἐν τὸς τῶν δυνατοτήτων τοῦ Ἰδρύματος.

Πέραν ὁμως τῶν οικονομικῶν ἐπιδιώξεων

ἡ Δ. Ε. ἔχει καὶ τὰς ἠθικὰς ἐπιδιώξεις καὶ ἱκανοποιήσεις τοῦ Προσωπικοῦ, τὰς ὁποίας καλῶς γνωρίζετε.

Ἐπ' αὐτὰν ἠγωνίσθη καὶ ἠγωνίσθη μετὰ μεγάλης ἐπιμονῆς χωρὶς ὁμως δυστυχῶς νὰ φέρῃ ἀκόμη ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Διὰ τὰς ἠθικὰς ἱκανοποιήσεις τοῦ Προσωπικοῦ ἀρμοδιωτέρα εἶναι ἡ Διοίκσις τῆς Τραπεζῆς, ἀλλὰ περὶ αὐτῆς θὰ ἀσχοληθῶμεν ὡς ἔχομεν ὑποχρέωσιν εὐθὺς ἀμέσως.

Ἄν προτιθέμεθα νὰ ἀσχοληθῶμεν περὶ τῶν ἱκανοτήτων τῶν διοικούντων—τὴν ἀρμοδιότητα αὐτὴν ἔχουν ἄλλως τε οἱ μέτοχοι τῆς Τραπεζῆς. Ἡμεῖς ὡς ἐκλεκτοὺς τῶν μετόχων τοὺς περιβάλλομεν μετὰ τὸν σεβασμὸν καὶ μετὰ τὴν ἀφοσίωσίν μας καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς πιστῆς ἐκτελέσεως τῶν διαταγῶν τῶν εἰμεθα πάντοτε ἐν ἀπολύτῳ τάξει, συνεπεῖς πρὸς τὰς ὑποσχέσεις μας.

Θὰ ἀσχοληθῶμεν σήμερον, καθ' ὃ ἔχομεν ἀπόλυτον δικαίωμα, ἐπὶ τῶν σχέσεων μας ὡς ἐργαζομένων καὶ θὰ τοὺς κρίνωμεν ὄχι ὡς προϊσταμένους ἀλλ' ὡς ἐργοδοτας, κατατοπίζοντες καὶ ὑμᾶς ἐπὶ τῆς νοστοροπίας τῶν καὶ τῶν προθέσεων τῶν.

Ἄν παραλείπομεν πάντως νὰ σᾶς ἀνακινώσωμεν ὅτι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν σχέσεων ἐργαζομένων καὶ ἐργοδοτῶν ἔχομεν ἰδίως ἀντιλήψεις, τὰς ὁποίας ἐπίσης καλῶς γνωρίζετε, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐμμένομεν μετὰ τὴν μεγάλην ἐλπίδα ὅτι συντόμως—λίαν συντόμως—ἡ ἐργασία θὰ ἀνυψωθῇ εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν κοινωνικὴν αὐτῆς θέσιν.

Ὁ κ. Περμαζόγλου, Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, κεφαλαιοκράτης τὴν καταγωγὴν, ἐπιθυμῶν νὰ θεωρῆται ὡς προοδευτικός, δὲν μᾶς ἔδωκε μέχρι σήμερον δείγματα τῆς τοιαύτης προοδευτικότητος του.

Ἐχεται στεργῶς τῶν κεφαλαιοκρατικῶν παραδόσεων καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ μετ' αὐτοῦ συνεννόησις καθίσταται ὑπόθεσις λίαν δύσκολος.

Εὐγενέστατος καὶ κατὰ πάντα κύριος παρῆγει ἀναμφισβητήτως τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἀπόλυτον εὐχέρειαν εἰς τοὺς ὑφισταμένους του νὰ ἀναπτύσσουν ἀνέτως τὰ ζητήματά των, παραχωρεῖ λίαν εὐχαρίστως τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεώς του καὶ διακόπτει καὶ τὴν σπουδαιότεραν ἐργασίαν του προκειμένου νὰ

δεχθῆ τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Προσωπικοῦ. Ἄλλ' ὡς μέλος μιᾶς παλαιᾶς σχολῆς καὶ γέννημα μιᾶς ἐποχῆς πού εὐτυχῶς δύνει, δὲν ἐπιθυμεῖ ἢ δὲν τολμᾷ νὰ δώσῃ λύσεις εἰς τὰ προβλήματα τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς, νὰ συντελέσῃ, ὡς φρονοῦμεν ὅτι ἔχει καθήκον, εἰς τὴν ἔξαφίνισιν τῶν αἰτίων τῆς κοινωνικῆς δυσαρμονίας, νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῆς συνεργασίας ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν συνθηκῶν ἐκείνων ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ ἀνάπτυχθῆ τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας καὶ τῆς ἀμοιβαίας κατανοήσεως διὰ τὴν πρόοδον τῆς Τραπεζῆς, τὸ καλὸν τῶν Ὑπαλλήλων τῆς καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς κοινωνίας.

Κατὰ παλαιὰν παράδοσιν αἱ Δ.Ε. ἀπερχόμεναι τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου ἀπύθηναν κατὰ τὴν λογοδοσίαν των εὐχαριστηρίους λόγους καὶ αἰσθήματα σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς.

Ἡ σημερινὴ Δ.Ε. ἀπερχομένη, μετὰ μεγάλης προθυμίας ἀπευθύνει εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς τὰ αἰσθήματα τοῦ βαθυτάτου της σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀπολύτου ἀφοσιώσεώς της, δὲν εὐρίσκεται ὁμως εἰς τὴν εὐχάριστον δι' αὐτὴν θέσιν νὰ ἀπευθύνῃ λόγους εὐχαριστηρίους, διότι δὲν θὰ ἦτο ἐν τάξει οὔτε μὲ τὴν συνειδησίαν της, ἀλλ' οὔτε καὶ μὲ τὴν Διοίκησιν, ἢ ὅποιον ἤθελεν ἐκλάβει αὐτοὺς ὡς κολακείαν, ἐφ' ὅσον καλῶς γνωρίζει ἡ Διοίκησις ὅτι παραμένουν ἅλυτα τὰ ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ.

Θὰ διερωτῶνται τινὲς καὶ δικαίως πῶς ἡ Δ.Ε. ἄνευ ἀρμοδιότητος ἢ ἐντολῆς τινός συνῆταξε δελτίον ποιότητος τοῦ κ. Διοικητοῦ καὶ θὰ σκέπτονται ὅτι παρεσύρθημεν ἴσως ἀπὸ μακρὰν ὑψηροεπαχὴν συνήθειαν.

Ὅχι συνάδελφοι. Ἡ Δ.Ε. προβαίνει εἰς τὴν καινοτομίαν αὐτὴν καὶ καλεῖ ὄλους τοὺς ἐργαζομένους νὰ τὴν μιμηθοῦν, κάμνοντες τὸ ἴδιον διὰ τοὺς ἐργοδότας των, διότι ἀποδίδει εἰς αὐτὴν μεγάλην σημασίαν.

Εἶναι βέβαιον — σὰν τὸν Ἥλιο πού βγαίνει κάθε πρωὶ — ὅτι ἕνας νέος κόσμος ἀνατέλλει. Εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν πρέπει νὰ ἔχουν θέσιν οἱ βοηθοῦντες διὰ τὴν δημιουργίαν του. Οἱ καυχώμενοι ὅτι διαπνέονται ἀπὸ προχωρημένους ἰδεολογίας, οἱ κολακεύοντες χθὲς τὸ νέον πνεῦμα καὶ περιφρονοῦντες αὐ-

τὸ σήμερον καὶ οἱ ὀμιλοῦντες ἐνθουσιωδῶς ὑπὲρ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης ἄνευ ἀναλόγων ἔργων γίνονται δεκτοὶ μετὰ πολλῶν ἐπιφυλάξεων.

Διὰ τὴν ἐναρμόνισιν τῆς ἐπαφῆς τοῦ Προσωπικοῦ μετὰ τῆς Διοικήσεως καὶ γενικώτερον τῶν σχέσεων τοῦ Προσωπικοῦ πρὸς τὸ Ἴδρυμα σπουδαιότατον ὄρον παίζει τὸ πρόσωπον τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Προσωπικοῦ.

Τὸ ἐπικρατήσαν κατὰ τὸ παρελθὸν πνεῦμα τῆς διαρκούς καὶ συστηματικῆς ἀρνήσεως ἐκ μέρους τοῦ Τμήματος τοῦ Προσωπικοῦ, ἡ Δ.Ε. εὐρίσκει τελειῶς ἀντίθετον μὲ τὴν καλῶς ἐννοουμένην προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τοῦ Ἰδρυματος ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν δικαίων τοῦ Προσωπικοῦ.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ προσωπικοῦ δεδομένου ὅτι ἀποτελεῖ τὸ ἐνδιαφέρον ὑψηροεπαχὸν ὄργανον μεταξὺ Διοικήσεως καὶ Προσωπικοῦ δέον νὰ ἀπολαύῃ γενικῆς ἐμπιστοσύνης.

Ἡ Δ.Ε. δὲν ἔχει λόγους δυσαρεσκείας κατὰ τοῦ Δ/τοῦ τοῦ Τμήματος Προσωπικοῦ καὶ ἐκ τῆς μακρᾶς συνεργασίας της μετ' αὐτοῦ ἔμεινεν ἱκανοποιημένη.

Ἦδη ἐτοποθετήθη εἰς τὴν Α' Διεύθυνσιν ὁ κ. Δημητριάδης, διατελέσας ὡς γνωστὸν ἐπὶ ἔτη ἀρκετὰ προσωπάρχης τῆς Τραπεζῆς.

Ἄναλαμβάνει εἰς ἐποχὴν ἐξαιρετικὰ δύσκολον καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἐλησμόνησεν ἤδη τὸ ἀπολυταρχικὸν πνεῦμα καὶ τὴν νοσηρὰν νοοτροπίαν τῆς τότε ἐποχῆς.

Ἐλπίζομεν ἀκόμη ὅτι ἐν πλήρει κατανοήσει τοῦ νέου πνεύματος θὰ ἐργασθῆ διὰ τὴν δικαίαν ἐπίλυσιν τῶν πολυσχιδῶν ζητημάτων μας καὶ γενικώτερον θὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἔργον του μετ' ἐπιτυχίας χάρις εἰς τὴν πείραν του, τὴν εὐθυκρυσίαν καὶ τὸ περὶ δικαίου αἰσθημα, τὸ ὅποιον τὸν διακρίνει.

Τὸ περὶ τῆς δράσεως τῶν Ἐπιμελητειῶν θὰ σᾶς ἀνακοινώσῃ ὁ ἐντεταλμένος σύμβουλος κ. Ἄνδρ. Κυριακόπουλος.

1. Ἐπαγγελματικά συμφέροντα. Αἱ ἐπαγγελματικαὶ μας ἐπιδιώξεις σαφῶς ἔχουν ἐκτεθῆ εἰς ἐπανειλημμένας προγραμματικὰς μας ἀνακοινώσεις, ὥστε νὰ τυγχάνουσιν ὑμῖν γνωσταί.

Κυρίως αἱ ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τούτου ἐνεργεῖαι μας ἀφιερῶθησαν λόγῳ τῶν συνθηκῶν εἰς ἀγώνας διὰ δύο κυρίως ζητήματα :

[Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 80]

ΔΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΤΟΠΙΣΜΩΝ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

* Ἡ «Τραπεζιτικὴ» θὰ δημοσιεύει εἰς τὴν στήλην αὐτὴν κάθε τι ἀπὸ τὰς ἐνεργείας, τὰ διαβήματα καὶ τὰ ὑπομνήματα τῆς Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου, τὸ ὅποσον θὰ παρουσιάζει γενικὸν ἐνδιαφέρον καὶ θὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ γνωστὸν εἰς τοὺς Συναδέλφους.

* Εἰς τὸ φύλλον αὐτὸ δημοσιεύομεν τὴν, κατὰ τὴν 3/7/45, ἐπιδοθεῖσαν πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζικῆς ἔγγραφον διαμαρτυρίαν διὰ τὴν ἀπόλυσιν 21 συναδέλφων, κατὰ τὸ πλεῖστον φυματικῶν, μὲ το αἰτιολογικόν, ὅτι διετέλεσαν μακρὰν τῶν καθήκοντων τῶν πέραν τῆς dietias.

Σεβαστὴν Διοίκησιν
Τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζικῆς τῆς Ἑλλάδος
Ἐνταῦθα

Κύριε Διοικητά,

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν Ἰμῖν ὅτι μετὰ καταπλήξεως ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου ἀπληροφόρησεν τὴν διὰ πράξεως τῆς Διοικήσεως ἀπόλυσιν ἀπὸ 1.7.45 21 ὑπαλλήλων κατὰ τὸ πλεῖστον φυματικῶν μὲ τὸ αἰτιολογικόν ὅτι διετέλεσαν μακρὰν τῶν καθήκοντων τῶν πέραν τῆς dietias.

Ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἱηρησεῖας ἦτο ἀνάκαθεν εἰδικῶς διὰ τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τῶν ἀσθενῶν ὑπαλλήλων, σκληρὰ, διότι ἐντὸς βραχέος σχετικοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἐστέροι τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὁποίων ὅς ἐπι τὸ πλεῖστον εἶχε κλονισθῆ ἢ ὑγιαίνει συνεισάγει τοῦ καμάρου τὸν ὅποιον ὑφίσταντο, ἴδιως οἱ εἰς τὰ Ἰσοκαταστήματα ὑπηρετοῦντες, ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς ἐργασίας. Οἱ ὁῦτω ἀπολυόμενοι ὑπάλληλοι ἐκαλοῦντο νὰ ζήσουν μὲ μίαν γλιόχρονον οὐνταξίν, ἢ ὁποία δὲν ἐπήρκει ὄχι βεβαίως διὰ μίαν καλὴν σχετικῶς διατροφήν, ἀπαράτετον διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεώς των, ἀλλὰ οὐδὲ διὰ τὴν ἀπλὴν ἐν τῇ ζωῇ ζιαιτήρησιν αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των.

Ἄν τὰ ἀνωτέρω, εἰς ὁμαλὰς ἐποχὰς, ἀπετέλουσαν ἤδη μίαν σκληρὰν πραγματικότητα, εἶναι φανερόν ὁποῖαν κατάστασιν πραγματικῆς ἀπογνώσεως δημιουργοῦν ὑπὸ τὰς σημερινὰς δυσχεροστάτας βιωτικὰς συνθήκας. Δὲν θὰ ἦτο δίκαιον νὰ παραρῶθῃ καὶ ἡ ἀποφικς οὗτι, ἀν δὲν ἐμφοσολάδει ὁ πόλεμος καὶ ἡ δουλεία μὲ τὰς γνωστὰς συνεισάγει διὰ τὴν ὑγιαίναν λόγφ τοῦ ὑποσιτισμοῦ καὶ τῶν παντοειῶν στερήσεων ἢ ὑγιαίναν κατάστασις καὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν δὲν θὰ εἶχε ἐπιδεινωθῆ, πιθανώτατα δὲ θὰ εἶχε βελτιωθῆ εἰς τρόπον ὅστω τὸ εἶναι ὁδοί εἰς θέσιν νὰ ἀναλάβουν ἐκ νέου ἐργασίαν.

Θέτοντες τὰ ἀνωτέρω ὑπὸ τὴν κρίσιν Ἰμῶν, Κύριε Διοικητά, εἰσηγοῦμεθα ὅπως θελήσετε νὰ ἐπιανεστάσῃτε τὴν ὑπόθεσιν εἰδικῶς διὰ τοὺς ἀσθενεῖς ὑπαλλήλους, καὶ μὴ ἐπιμείνητε εἰς τὴν ἐφαρμογὴν μιᾶς διατάξεως τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἱηρησεῖας ἢ ὁποία ὡς ἐλάχιστη δημογραφεῖ μὴς αὐτόχρονα τραγικὴν κατῆστασιν. Μία ἀναβολή

τῆς ἀπολύσεως ἐπὶ τινὰ χρόνον πιθανῶς θὰ ἐπιτρέψῃ, βελτιουμένων καὶ τῶν γενικῶν συνθηκῶν, ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας τῶν ἐν λόγφ ὑπαλλήλων καὶ ἐπᾶντων αὐτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ θὰ παρεκαλοῦμεν τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν ὅπως ὑπὸ τὸ ἄνω πνεῦμα ἀναθεωρήσῃ τὴν σχετικὴν διάταξιν τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἱηρησεῖας, καὶ προσαρμόσῃ αὐτὴν, περισσότερο πρὸς τὴν σημερινὴν πραγματικότητα μὲ σκοπὸν τὴν ἀπόδοσιν κοινωνικῆς δικαιοσύνης εἰς ὑπαλλήλους οἱ ὁποῖοι ἠναλώθησαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 3 Ἰουλίου 1945

Μετὰ σεβασμοῦ
Ἡ Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΘΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

[Συνέχεια ἐκ τῆς 74ης σελίδος]

μοσιεύσεως ἄλλους τοὺς Τραπεζιτικοὺς ὑπαλλήλους νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν συγκέντρωσιν τὴν ὁποῖαν ὀργανώσωσιν εἰς τὸ θέατρον Κεντρικόν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τὸν εὐαχρημον τύπον τῆς ἀνωικτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν Ὄμοσπονδιακὴν Ἐπιτροπὴν καὶ τὰ Σωματεῖα τῆς προέδῃ εἰς τὴν αὐτὴν πρόκλησιν, διανέμων δι' ὄργανον του τὴν ἀνωικτὴν ταύτην ἐπιστολὴν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν, χωρὶς κἂν νὰ εἰδοποιήσῃ τὰ οἰκεία Διοικητικὰ Συμβούλια.

Πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω πράξεις καὶ ἐνέργειαι τοῦ Παντραπεζιτικοῦ, ἀποτελοῦσιν ἐκδηλώσιν συστηματικῆς τακτικῆς καὶ οὐχὶ συμπτωματικῆς καὶ ἀθελήτου παρεκτροπῆς ὡς ἐν ἀρχῇ ἠβελήσαμεν νὰ πιστεύσωμεν, ἐγένονον ἐν τῇ Ὄμοσπονδιακῇ Ἐπιτροπῇ διαρκῶς ζητήματα ὀργανωτικὰ κλονίζοντα τὴν σταθερότητα καὶ τὸ κύρος τῆς Ὄμοσπονδιακῆς Ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν στιγμὴν αὐτὴ θὰ εἶδει νὰ εἶναι ἀπῆλλαγμένῃ τοιοῦτων ζητημάτων, ἵνα ἐπιδοθῆ ἀπερίσπαστος εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ζητημάτων ποῦ ἀπασχολοῦν τὸν κλάδον μας.

Ἦδη δια τὰ ἐν τῇ Ὄμοσπονδιακῇ Ἐπιτροπῇ λοιπὰ Συμβούλια τῶν Συλλόγων μελετοῦν τὴν ἀνασχυρότησιν καὶ ἀνασῶσθαι τῆς Ὄμοσπονδιακῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ νέων βάσεων, αἵτινες ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἄρουν καὶ τὰς μέχρι σήμερον ἐπιφυλάξεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζικῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν συμμετοχὴν του εἰς τὴν Ὄμοσπονδιακὴν Ἐπιτροπὴν καὶ αἵτινες ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ ἀποτρέψουν τὴν εἰς τὸ μέλλον δημιουργίαν παρομοίων πρὸς τὰ ἀνωτέρω ζητημάτων, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἐλευθέραν συνεργασίαν τῶν Τραπεζοὑπαλλήλικῶν Σωματείων, διὰ τὴν καλλίτεραν καὶ ἀποτελεσματικώτεραν περιφρούρησιν καὶ διεκδικήσιν τῶν συμφερόντων τοῦ κλάδου μας.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 25 Ἰουλίου 1945

Ὄμοσπονδιακὴ Ἐπιτροπὴ
Τραπεζιτικῶν Ὄργανώσεων

ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

[Συνέχεια εκ τῆς σελίδος 78]

Τὸ μισθολόγιον καὶ τὴν θέσιν μας ἐν τῇ Τραπεζῇ. Κατὰ τὴν ἔκτακτον Γεν. Συνέλευσιν τῆς 12ης Ἰουνίου λεπτομερῶς ἐξεθέσαμεν τὰς προσπάθειάς, ἃς κατεβάλομεν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν ἵνα πείσωμεν τοὺς ἀρμοδίους περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς βελτιώσεως τῶν ἀποδοχῶν μας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δυνάμεθα νὰ καλύπτωμεν στοιχειώδεις μόνον βιωτικὰς ἀνάγκας. Καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ νὰ ἔχωμεν τότε τὴν καὶ ἐπίσημως ἐξαγγελθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ κ. Βαρβαρέσου καθορίζουσαν διὰ τοὺς Τραπεζιτικούς καὶ Ἰδιωτικούς ὑπαλλήλους μισθολόγιον 12 ἕως 30 χιλ. δραχ. Καίτοι δὲν ἐφρονοῦμεν ὅτι ὕστερα ἀπὸ τεσσάρων ἐτῶν δυστυχίαν, πενίαν, στερησεις καὶ θυσίας τῶν συναδέλφων τὰ περιθώρια αὐτὰ ἦσαν ἱκανοποιητικὰ. ἐν τούτοις, ἀναγνωρίζοντες τὸ κρίσιμον τῶν περιστάσεων, ἐδέχθημεν διὰ νὰ συμβάλωμεν καὶ ἡμεῖς μὲ συνέχισιν τῶν θυσιῶν μας εἰς τὸ ἔργον τῆς γενικῆς ἀνορθώσεως τῆς Πατρίδος νὰ πειθαρχήσωμεν εἰς τὴν Κυβερνητικὴν ἀπόφασιν, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι τοῦλάχιστον θὰ ἐγίνετο ῥύθμισις μισθολογίου, ἐντὸς τῶν ἐξαγγελθέντων περιθωρίων μὴ παρουσιάζοντος ἀδικίας καὶ πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐνηγγήσαμεν δραστηρικῶς καὶ μόνον καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ὁμόρων Συλλόγων καὶ παραλλήλως πρὸς τὸν ἀδελφὸν Σύλλογον τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἄτυχῶς τὸ τελικῶς ἀποφασισθὲν μισθολόγιον πολὺ ἀπέχει τῶν προσδοκίων μας.

Ἡ μὴ ἀνάπτυξις τοῦ μέχρι τοῦ ἐξαγγελθέντος ἀνωτάτου ὀρίου τῶν δραχ. 30.000 ὀφειλομένη εἰς ἐπιμονὴν τοῦ κ. Βαρβαρέσου ὅπως μὴ διαφέρωμεν μισθολογικῶς τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων εἶναι ἡ κυρία αἰτία. Ἡ κλιμάκωσις ἀφ' ἑτέρου, γενομένη οὐχὶ κατὰ τὰς ὑποδείξεις μας, καταφανῶς ἀδικεῖ πλείστας κατηγορίας συναδέλφων. Τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ὑπεδείξαμεν εἰς τοὺς ἀρμοδίους τὴν ἀνάγκην τῆς ἀμέσου ἐπανορθώσεως, δεδομένου δὲ ὅτι καὶ οὗτοι τὰς ἀντελήφθησαν φρονοῦμεν ὅτι θὰ προβῶσιν εἰς ἀναλόγους τροπολογίας συντόμως.

Ἐλπίζομεν δηλ. ὅτι γενικῶς τὸ μισθολόγιον θὰ βελτιωθῇ ἀπὸ ἀπόψεως τοῦ δι' ἕκαστον βαθμὸν καθωρισμένου σήμερον βασικοῦ

μισθοῦ ὡς καὶ καλλιτερεύσεως τοῦ ἐπιδόματος πολυετοῦς ὑπηρεσίας περὶ οὗ κατωτέρω γίνεταί λόγος.

Σύντονοι προσπάθειαι μας ἐξετιμήθησαν παρὰ τῶν ἀρμοδιῶν καὶ ἀπεφασίσθη ὡς γνωστὸν ἡ προτίμησις τῶν μισθωτῶν κατὰ τὴν διανομὴν τῶν ἐνδυμάτων τῆς Οὐνῆρα. Ἐν συνεχείᾳ αἱ προσπάθειαι μας ἔτεινον εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τρόπου διευκολύνσεως τῆς πληρωμῆς τῆς ἀξίας των.

Συγκεκριμένως ἐπετεύχθη ἵνα τὰ προοριζόμενα διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπεζῆς εἶδη χορηγηθῶσιν διὰ τοῦ Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ ὅστις λόγῳ τοῦ προορισμοῦ του ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ κάμῃ ὄλους τοὺς ἐνδεδειγμένους οικονομικοὺς συνδυασμοὺς διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἐπὶ τῆς θέσεώς μας παρὰ τῇ Τραπεζῇ ἀμφιβόλου, συνεπείᾳ τῆς περιφήμου συντακτικῆς πράξεως, ἐπαρκῶς σὰς κατετοπίσαμεν ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐνεργείας μας, τὰς ὑποσχέσεις Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων.

Παρὰ ταῦτα καὶ τὴν ὡς πληροφροῦμεθα θερμὴν ὑποστήριξιν τῶν ἀπόψεών μας ἐκ μέρους ἐνίων κ. κ. Ὑπουργῶν, τοὺς ὁποίους εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ εὐχαριστήσωμεν, ἡ δημοσίευσις τοῦ κατασκευάσματος αὐτοῦ φέρεται βεβαία.

Ὑπολογίζομεν ὁμως ἐπὶ τῆς κατ' ἐπανάληψιν δοθείσης ἡμῖν ἐπισήμου διαβεβαίωσεως τόσον τοῦ κ. Διοικητοῦ, ὅσον καὶ τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς καὶ πιστεύομεν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ εὐρεθῶμεν πρὸ ὑπαναχωρήσεώς των ἐπὶ τῶν δοθεισῶν ὑποσχέσεων οὔτε ὡς πρὸς τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ ἤδη ἰσχύοντος Ὄργανισμοῦ καὶ τῆς ἐντάξεως, οὔτε καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς περὶ διαθεσιμότητος διατάξεως τῆς ἀκατανοήτου αὐτῆς πράξεως.

Πάντως ἡ θέσις μας ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ εἶναι γνωστὴ. Ἐχομεν ἀπὸ μακροῦ προειδοποιήσει καὶ μὲ τὴν εὐκαιρίαν δηλοῦμεν καὶ πάλιν ὅτι, ἀπὸ οἰασθῆποτε θέσεως καὶ ἂν εὐρισκόμεθα δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν τὴν λήψιν μέτρων ἀντιτιθεμένων πρὸς τὴν ἐννοίαν τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ δικαίου.

Ἡ πίστις μας εἰς τὸ Ἴδρυμα ποῦ ὑπηρετοῦμεν καὶ ἡ ἐξάρτησις τῆς θέσεώς μας ἐκ τῆς τοιαύτης τῆς Τραπεζῆς μᾶς ἔπεισαν ὅτι,

παραλλήλως πρὸς τὰς ἐπαγγελματικές μας ἐπιδιώξεις. καθῆκον εἶχομεν καὶ πρὸς ἐαυτοὺς ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ Ἴδρυμα νὰ κινηθῶμεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών μας, ἵνα ἡ Τράπεζα, ἐπαναλαμβάνουσα τὰς ἐργασίας της, συμβάλῃ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐρσιπωμένης Ἑθνικῆς μας Οἰκονομίας. Καὶ ἐνῶ ὡς πρῶτον καὶ κύριον αἰτημὰ μας πρὸς τὴν Διοίκησιν ἐθέσαμεν τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπεζῆς, αἰτημα ὅπερ συχνὰ ἐπαναφέρομεν, ἐπεσεφθήμεν, ἐπικουρούμενοι καὶ ἀπὸ ἄλλους ἀνωτέρους συναδέλφους, τοὺς πολιτικούς ἀρχηγούς καὶ λοιποὺς ἀρμοδίους πρὸς τοὺς ὁποίους ἀνεπτύξαμεν τὸ ζήτημα τῆς θέσεως τῆς Τραπεζῆς, τὸνίσαντες τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπαρκοῦς χρηματοδοτήσεως της καὶ τῆς παραχωρήσεως πρὸς αὐτὴν ἐργασιῶν. Εἵμεθα εὐτυχεῖς νὰ μεταφέρωμεν πρὸς ὑμᾶς τὴν διαπίστωσιν ἣν ἐκάμαμεν, ὅτι οἱ ὑπεύθυνοι μὲ ἐμπιστοσύνην προσβλέπουσιν πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν καὶ τὸν ρόλον πού θὰ διαδραματίσῃ αὐτὴ ἐν τῷ μέλλοντι τῆς χώρας μας, κολακευόμεθα δὲ νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἐπὶ ζητήματος οὐχὶ τῆς ἀμέσου ἀποστολῆς μας προσεφέρομεν ποῖαν τινα ὑπηρεσίαν καὶ πρὸς τὴν Τράπεζαν καὶ πρὸς τὴν Διοίκησιν, πρὸς τὴν ὁποῖαν καὶ σήμερον ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης ἀπευθυνόμενοι γνωρίζομεν ὅτι τὸ Προσωπικὸν ἀγωνιᾷ νὰ ἐπανίδῃ τὸ Ἴδρυμα εἰς τὴν παλαιάν του θέσιν.

Νομίζομεν ὅτι εἰς ὅλους εἶναι γνωσταὶ καὶ ἐξ ἀνακοινώσεων καὶ ἐκ τῆς «Τραπεζιτικῆς» αἱ τόσαι προσπάθειαι μας διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἐπιδιώξεώς μας πρὸς συμμετοχὴν μας εἰς τὸ Γεν. Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς καὶ τὰ Ὑπερησιακὰ τοιαῦτα, ἐπιδιώξιν ἣν ἡμεῖς πρῶτοι ἐξ ὄλων τῶν Συνδικαλιστικῶν σωματείων ἐθέσαμεν εἰς τὸ πρόγραμμά μας.

Φρονοῦμεν ὅτι καὶ ὑμεῖς θὰ εὐρίσχετε ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ ἐπράξαμεν ἀρκετὰ καὶ ἂν μέχρι σήμερον δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐπιτύχωμεν ἀποτέλεσμα, ἠνοξίσαμεν ὅμως εὐρὺν τὸν δρόμον ὁ ὁποῖος συντόμως ἐλπίζομεν, θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν.

Ἡ πρώτη ἀποτυχία δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀπογοητεύσῃ, ἀλλ' ἀντιθέτως φρονοῦμεν ὅτι ἐκ τῶν κυρίων μελημάτων τῆς διαδόχου Δ. Ε. θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐπίτευξις τοῦ σκοποῦ τούτου.

Προαγωγή, Ἐνταξίς, Ποιοτικαὶ Διακρίσεις. Τὰ μεσολαβήσαντα μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν γεγονότα καὶ ἴδια τὸ μαγείρευμα τοῦ σοφοῦ κατασκευάσματος πού ὀνομάζεται συντακτικὴ πρᾶξις, ἀνέστειλαν τὴν ἐνέργειαν τῶν προαγωγῶν καὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐνστάσεων ἐπὶ τῆς ἐντάξεως καὶ τῶν λοιπῶν ζητημάτων τῶν σχεῖν ἐχόντων μὲ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Προσωπικοῦ.

Μᾶς ἐδόθη πάντως προσφάτως διαβεβαίω-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΝ»

Ἀγαπητῆ «Τραπεζιτικῆ»,

Παρακαλῶ ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ δημοσιεῖσθε εἰς τὸ προσεχές φύλλον τῆς «Τραπεζιτικῆς» τὴν κάτωθι ἐπιστολήν μου :

Εἰς τὴν εἰς τὸ φύλλον τῆς 17ης τρέχοντος δημοσιευμένην ἐπιστολήν τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου μας κ. Πω. Παπαλέστου, εἰς ἀπάντησιν τοιαύτης τοῦ κ. Χρήστ. Βούλγαρη ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τῆς συνεργασίας τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου, ὁ κ. Πρόεδρος παρεμβάλλει ἐλάκλῃρον παράγραφον ἀφορῶσαν τὸ πρόσωπόν μου. Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ἀμφοτέρων τῶν δημοσιευθεισῶν ἐπιστολῶν καὶ τοῦ σκοποῦ πρὸς τὸν ὁποῖον αὐταὶ ἀπέβλεπον τ. ἔ. πρὸς στενὴν συνεργασίαν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου δι' ἀντιμετώπισιν τῶν συνδικαλιστικῶν προβλημάτων, δὲν κατώρθωσα νὰ πεισθῶ κατὰ πόσον ἡ παράγραφος ἢ ἐμπλέκουσα καὶ τὸ ἰδικόν μου ὄνομα συντελεῖ εἰς τὸν ἀνωτέρω σκοπόν, ὅποτε θὰ εἶχε κἀποῖαν θέσιν.

Ἀοχέτως ὅμως πρὸς τὰ ἀνωτέρω εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἰσχυρισθῶ τόσον εἰς τὸν κ. Παπαλέστον, ὅσον καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς συναδέλφους τοὺς παρισταμένους κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς 14ης Ὀκτωβρίου 1944, ὅτι εἰς τὴν πρότασίν των περὶ συνεργασίας ἀπῆντησα, πῶς ὁ ἴδιος δὲν ἐπρέκειτο νὰ εἶμαι ὑποψήφιος διὰ σύμβουλος εἰς τὴν μέλλουσαν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν, ὑπὸ οὐδὲν ὁποῖον οὐκ ἔστιν ἐπιθυμητὸν, καὶ ἐπομένως δὲν ἤμην εἰς θέσιν νὰ δώσω ἐκείνην τὴν στιγμὴν οὐδὲν ἠθέλησα καταφατικὴν ἢ ἀρνητικὴν ἀπάντησιν. Πάντως θὰ ἔφρασα τὴν πρότασίν των περὶ συνεργασίας δι' ὅψις τῆς ἡμέρας τῶν συναδέλφων, ὅτινις ἐκινεῖντο ἀντιθέτως πρὸς τὴν παράταξιν τοῦ κ. Παπαλέστου διὰ καταρτισμένῳ ἰδίῳ ψηφοδελτίῳ καὶ οἱ ὁποῖοι ἤσαν ἀρμόδιοι νὰ δώσουν ἀπάντησιν.

Τώρα ἂν τὰ ὅπ' ἐμοῦ λεχθέντα ἠρμηγεύθησαν καὶ ἐγένοντο ἀντιληπτά ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου, ὡς οὐδὲν τὰ ἐκθέτει ἐν τῇ ἐπιστολή τῶν, δὲν πταίω οὐτε ἐγὼ, οὔτε ἡ εἰλικρινεία μου, τὴν ὁποῖαν ὁ κ. Παπαλέστος δὲν ἀμφισβητεῖ καὶ ἡ ὁποῖα εἰλικρινεία μου μὲ φέροι σήμερον μέχρι τῶν στιγλῶν ται διὰ τῆς παρουσίας μου.

Ἐν Ἀθῆναις τῆ 27 Ἰουλίου 1945.

Μετὰ τῶν γαιρτισμῶν μου
Σπ. Βασιλόπουλος

σις τῆς Δ/σεως περί ἀναθεωρήσεως τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων.

Πολυθεσίαι. Ἰδιαιτέρως ἐπεμείναμεν παρὰ τῆ Διοικήσει ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς πολυθεσίας. Δὲν εἶναι νοητὸν ὠρισμένοι συνάδελφοι νὰ κατέχουν 3 καὶ 4 ἢ καὶ πλείονας θέσεις εἰς συμβούλια διαφόρων Ἑταιριῶν. Ἡ Τράπεζα ἔχει πολλοὺς ἀρίστους ὑπαλλήλους, οἱ ὅποιοι ἐξ ἴσου καλῶς θὰ ἐξυπηρετοῦν τὰ συμφέροντά της παρὰ ταῖς Ἑταιρίαις καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ κατανεῖμῃ τὰς θέσεις. Ὁ κ. Διοικητὴς μᾶς διεβεβαίωσεν ὅτι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἔχει τὰς ἰδίας ἀντιλήψεις. Ἀναμένομεν ὅτι θὰ πράξῃ τὰ δέοντα.

Ἐπίδομα πολυτεοῦς ὑπηρεσίας. Διὰ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας ἐχορηγήθη τοῦτο ἀπὸ 1ης Ἰουνίου. Ἐχομεν τὴν ἐλπίδα ὅτι συντόμως θὰ βελτιωθῇ εἰς ποσοστὸν σύμφωνα μὲ τὸ καταβαλλόμενον πρὸς τοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους. Ἐνεργοῦμεν ἐπίσης διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν προὔπηρεσιῶν τῶν συναδέλφων καὶ παρ' ἄλλαις Τραπεζαῖς, ὡς τοῦτο ἐπετύχουμεν διὰ τοὺς ἐκ τῶν Τραπεζῶν Κρήτης καὶ Ἀνατολῆς.

Βοηθήματα πρὸς παθόντας. Κατὰ τὴν Δεκεμβριανὴν στάσιν ἱκανὸς ἀριθμὸς συναδέλφων ἄνευ ἰδίου πταισματος, ἀπεστερήθη συνεπιεία ἀνατινάξεως ἢ λεηλασιῶν καὶ τῶν πλέον ἀπαραίτητων διὰ τὴν διαβίωσιν τοῦ ἐφοδίων. Πρὸς τοὺς συναδέλφους αὐτοὺς ἐκρίθη ὅτι ἐπεβάλλετο ἴνα καὶ ἡ συναδελφικὴ οἰκογένεια καὶ ἡ Τράπεζα ἔλθουν ἄρωγοι διὰ τῆς χορηγήσεως πρὸς τούτους μικροῦ βοηθήματος δυναμένου νὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ τὴν ἀποκτησὶν ἐλαχίστων εἰδῶν ἀτομικοῦ ἰατισμοῦ καὶ οἰκοσκευῆς ἐκ τῶν πλέον ἀπαραίτητων. Καὶ μὲ τὴν ἔγκρισίν σας εἰργάσθημεν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην. Ἐδέχθημεν δηλώσεις, συνεκροτήσαμεν ἐπιτροπὴν, ἣτις τὺς ἔκρινε καὶ τὰς κατέταξε καὶ διὰ ληπτομεροῦς ὑπομνήματος ἐξητήσαμεν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, ὅπως ἐκδηλώσῃ ἐμπράκτως τὸν πόνον της, χορηγοῦσα ἐκ μέρους τῆς Τραπεζῆς τὸ ἥμισυ τοῦ ἐκ δραχμῶν 3.000.000.— ἀπαιτουμένου ποσοῦ, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ ὑπὸ τύπον δανείου ἐξοφλητέον παρὰ τῶν συναδέλφων διὰ μηνιαίων κρατήσεων. Δυστυχῶς καὶ παρὰ τὰς ἐπιμόνους ἐν προκειμένῳ παρακλή-

σεις μας τὸ Γεν. Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς δὲν ἐνέκρινε τὸ αἰτημᾶ μας εἶναι λυπηρὸν διότι ἡ Τράπεζα δὲν ἠθέλησε νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα ἀλληλεγγύης τὸ ὁποῖον πρῶτοι οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἔδωσαν, δεχθέντες νὰ συνεισφέρουν ἐκ τοῦ ὑστερημάτος των, προκειμένου νὰ ἀνακουφίσωσι συναδέλφους ἀδίκως στερηθέντας τῶν πάντων.

Ἐπὶ ἐνός ἀδίκου μέτρου τὸ ὁποῖον ἠθέλησε νὰ λάβῃ ἡ Διοίκησις βασιζομένη εἰς σχετικὸν ἄρθρον τοῦ Ὁργανισμοῦ Ὑπηρεσίας, ἡ Δ. Ε. ἀντετάχθη δι' ὅλων της τῶν δυνάμεων.

Πρόκειται περὶ τῶν ἀξίων πάσης συμπαθείας συναδέλφων ἐκείνων, οἵτινες διὰ λόγους ὑγείας εὐρίσκονται μακρὰν τῆς ὑπηρεσίας πέραν τῶν 2 ἐτῶν.

Ἀπὸ τῶν μηνῶν Μαρτίου ἔ. ἔ. ὅτε ὁ κ. Διοικητὴς ἐδοκίμασε νὰ θέσῃ ὑπὸ προσωρινὴν σύνταξιν τοὺς συναδέλφους τούτους, ἡμεῖς ἠναντιώθημεν καὶ ἐξηγήσαμεν εἰς τὸν κ. Διοικητὴν, ὅτι ἂν δι' ἄλλους καιροὺς τὸ μέτρον τοῦτο ἦτο σκληρὸν διὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν καταντᾷ ἀπάνθρωπον.

Τῷ ἀνεπιτύχουμεν ὅτι κατὰ τοὺς δυσκόλους καιροὺς τῆς κατοχῆς οὔτε τὰ μέσα εἶχον οἱ ἀσθενήσαντες συνάδελφοι, ἀλλ' οὔτε καὶ τὴν τόσον ἀπαραίτητον ψυχικὴν γαλήνην διὰ νὰ θεραπευθῶσι.

Παρὰ ταῦτα ἡ Διοίκησις διὰ πρᾶξεώς της ἔθεσεν ὑπὸ προσωρινὴν σύνταξιν ἱκανὸν ἀριθμὸν τῆς κατηγορίας αὐτῆς συναδέλφων, δεχθεῖσα μόνον κατόπιν διαβημάτων μας ὅπως εἰς τούτους καταβάλλωνται αἱ πλήρεις ἀποδοχαὶ των μέχρι τέλους τρέχοντος ἔτους.

Μὲ πολλὴν θλίψιν ἡ Δ. Ε. παρουσιάσθη καὶ πάλιν εἰς τὴν Δ/σιν καὶ δι' ὑπομνήματος της ἐντόμως διεμαρτυρήθη διὰ τὸ προσγεγόμενον ἀδίκον. Ὁ κ. Διοικητὴς ἐπέισθη τελικῶς καὶ μᾶς ὑπεσχέθη ὅτι κατὰ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον θὰ ἐξετασθοῦν ὅλοι οἱ τῆς κατηγορίας αὐτῆς συνάδελφοι παρ' Ἐπιτροπῆς ἰατρῶν καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν ἱκανοὶ πρὸς ἐργασίαν θὰ ἐπανέλθουν.

Ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἀπασχολεῖ τὴν συνδελφικὴν κοινὴν γνώμην ἡ ἀνάγκη ἐνός Ὁργανισμοῦ Ὑπηρεσίας συγχρονισμένου καὶ ἐγγυωμένου τὴν δικαίαν ἐξέλιξιν τοῦ Προσωπικοῦ. Ὁ ἐν ἰσχύι Ὁργανισμὸς ὁ ψηφισθεῖς

ἐπὶ Διοικήσεως Ζαβίτσιανου ἀπετέλεσεν ἀπλῶς βῆμα πρὸς τὴν κατανόησιν αὐτῆν, δὲν ἔβλεπεν ὁμως τὸ πρόβλημα.

Εἰς τὴν Δ. Ε. ἀπηχολημένην μὲ τὴν προσπάθειαν τῆς περιώσεως τοῦλάχιστον τοῦ Ὁργανισμοῦ τούτου, δὲν ἐδόθη δυστυχῶς ὁ καιρὸς νὰ ἀσχοληθῆ μὲ τὴν κατάρτισιν σχεδίου ἐνὸς ὄργανισμοῦ πληροῦντος τὰς ἀνωτέρω ἀναφερομένας προδιαθέσεις. Τὴν ἔλλειψιν αὐτὴν ἤλθε ν' ἀναπληρώσῃ μία μελέτη τοῦ συναδέλφου κ. Κ. Ἀποστολοπούλου, ὁ ὁποῖος ἐργασθεὶς φιλοτίμως ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον, ἐξεπόνησε καὶ μᾶς παρέδωσε προσφάτως ἐν σχέδιον Ὁργανισμοῦ, τὸ ὁποῖον διακρίνει πρωτοτυπία σκέψεως, πρακτικὸν πνεῦμα καὶ προσπάθεια ριζικῆς λύσεως τοῦ ζητήματος καὶ ἐξυπηρετήσεως τῶν καλῶς νοουμένων συμφερότων καὶ τοῦ Προσωπικοῦ καὶ τῆς Τραπεζῆς.

Θὰ ἦτο λίαν ἐξυπηρετικὸν τῆς προωθησεως τοῦ ζητήματος, ἂν οἱ συναδελφοὶ ἐλάβανον γνῶσιν τοῦ ἐν λόγῳ σχεδίου ἵνα ἐκφέρουν τὰς γνώμας των καὶ καθίστατο οὕτω δυνατὸν τῇ βοήθειᾳ μιᾶς ἐπιτροπῆς ἐκ συναδελφῶν, εἰς ἣν θὰ παρεπέμπετο πρὸς ἐπεξεργασίαν τὸ σχέδιον τοῦτο ἢ καὶ πᾶν ἄλλο τὸ ὁποῖον θὰ ἔκεινεν εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, νὰ καταλήξῃ ἡ μέλλουσα Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου εἰς ὀριστικὸν σχέδιον, τὸ ὁποῖον θὰ ὑπεβάλλετο εἰς τὴν Διοίκησιν μὲ τὴν ἐπιδιώξιν τῆς καὶ παρ' αὐτῆς υἰοθετήσεώς του.

Ἐξωτερικαὶ σχέσεις. Ἰδιαιτέραν φροντίδα κατέβαλεν ἡ Δ. Ε. διὰ τὴν συνεργασίαν μετὰ τῶν Δ. Σ. τῶν Συλλόγων τῶν ἄλλων Τραπεζῶν, διὰ τὴν καλλιτέραν προαγωγὴν τῶν ἐπαγγελματικῶν μας ἐπιδιώξεων.

Αὕτη συνίστατο κυρίως εἰς καθημερινὰς ἐπαφὰς καὶ ἀνταλλαγὴν γνομῶν πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ἐκκερεμῶν ζητημάτων καὶ εἰς τὴν διαρκῆ παρακολούθησιν καὶ ἐξέλιξιν αὐτῶν ἐν ἐκάστη Τραπεζῇ καὶ κυριώτερον εἰς τὴν συνεργασίαν ἐν τῇ Ὁμοσπονδιακῇ Ἐπιτροπῇ.

Ἐκρίθη ἐπάναγκος νὰ δημιουργηθῆ μία προσωρινὴ ὁμοσπονδιακὴ ἐπιτροπὴ, μετὰ τὴν μοιραίαν δάλυσιν τῆς Ε. Σ. Τ. Ο., τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων, μέχρις ὅτου τεθοῦν αἱ ἀσφαλεῖς βάσεις πρὸς συγκρότησιν αὐτῆς εἰς ἐπίσημον Ὁμοσπονδίαν εἰς ἣν νὰ ἀντιπροσω-

πεύεται τὸ προσωπικὸν ὄλων τῶν Τραπεζῶν δι' ἀντιπροσώπων του ἐκλεγομένων παρ' αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις ἐνὸς καταστατικοῦ τοῦ ὁποῖου πρέπει τὸ ταχύτερον νὰ συνταχθῇ.

Κατεβάλομεν ὅλας τὰς δυνατάς προσπάθειάς ὅπως ἡ Ὁμοσπονδιακὴ αὕτη Ἐπιτροπὴ ἐδραιωθῆ καὶ ἐξελιχθῆ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀυστηρῶν καὶ ὑγιῶν συνδικαλιστικῶν ἀρχῶν διότι τότε μόνον πιστεύομεν ὅτι θὰ ἐξεπλήρωνε αὕτη τὴν ἀποστολὴν τῆς καὶ θὰ ἀπέδιδε τοὺς καρπούς τῆς.

Εἰς ἐπανειλημμένας συνεδριάσεις συνεζητήθησαν ὅλα τὰ πρὸς ἐπίλυσιν ἐπαγγελματικὰ μας ζητήματα.

Ἀθροαὶ παρουσιάσεις ἐγένοντο εἰς Πρόεδρους Κυβερνήσεων Ὑπουργοῦς καὶ ἀρμοδίους Ὑπουργοῦς καὶ κοινὰ αἰτήματα ἐτέθησαν ὑπ' ὄψιν αὐτῶν, ὡς τὸ ἀντισχέδιον τῆς Συντακτικῆς πράξεως, τὸ μισθολογικὸν κλπ. ὅπου ἐξετέθησαν σαφῶς αἱ σκέψεις μας διὰ τὴν δικαίαν ἐπίλυσιν τῶν πρὸς δημιουργίαν ἐνὸς καλλιτέρου βιωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν συναδελφῶν.

Δυστυχῶς ὁ Σύλλογος τῶν συναδελφῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, δὲν συμμετέσχεν ἐπίσημως εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Ἐπιτροπὴν, περιοριθεὶς μέχρι σήμερον εἰς τὴν ἀποστολὴν παρατηρητοῦ δασάκις ἐκαλεῖτο πρὸς συζητήσιν φλεγόντων ζητημάτων. Ἐχομεν ὁμως κάθε λόγον νὰ πιστεύωμεν ὅτι συντόμως καὶ ὁ Σύλλογος οὗτος μετὰ τοῦ ὁποῖου τόσον στενῶς συνειργάσθημεν εἰς πολλὰς περιπτώσεις, ὀριστικῶς θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν μας Ἐπιτροπὴν συντελῶν οὕτω εἰς τὴν καθολικὴν ἐνότητα τῶν Τραπεζικῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑλλάδος.

Μόρφωσις. Δυστυχῶς καίτοι κατ' ἐπανάληψιν ἐζητήσαμεν ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, ὅπως συμφώνως πρὸς τὰ ἀπὸ μακροῦ κρατοῦντα, μᾶς ἐνίσχυσῃ διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦλάχιστον τῶν Σχολῶν ξένων γλωσσῶν, αἱ ὁποῖαι ἄριστα ἀπέδωκαν κατὰ τὸ παρελθόν, αὕτη ἡγήθη τὴν ἐνίσχυσιν, ὑποσχεθεῖσα μόνον ὅτι θὰ ἐφρόντιζεν ἡ ἴδια νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Συλλόγου καθηγητὰς οὓς καὶ θὰ ἐμισθοδοτεῖ. Μέχρι σήμερον οὐδὲ τοῦτο ἐπραξέ.

Χρειαζέται νὰ ἐννοηθῇ ἡ Διοίκησις ὅτι κάθε δαπάνη διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ Προσωπικοῦ εἶναι πολλαπλὴ ωφέλεια διὰ τὴν Τραπεζάν.

Ίκανοποιητική ὑπῆρξεν ἡ κίνησις τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Συλλόγου. Τὰ οικονομικά μας μέσα καὶ ἡ ἔλλειψις ἐνισχύσεως ἐκ μέρους τῆς Τραπεζῆς, δὲν μᾶς ἐπέτρεψαν τὸν πλουτισμὸν τῆς διὰ νεωτέρων ἔργων.

Μετεκπαίδευσις τοῦ Προσωπικοῦ. Τὴν μετεκπαίδευσιν τῶν συναδέλφων κρίνομεν ἀπαραίτητον ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ὅλην ἀναδιοργάνωσιν τῆς Τραπεζῆς καὶ τὴν ἀνάγκην ἀλλαγῆς μεθόδων καὶ πνεύματος ἐργασίας. Αἱ περιστάσεις, ὡς εἶναι φυσικόν, δὲν ἐπέτρεψαν τὴν πραγματοποιήσασιν μέχρι σήμερον τοῦ παλαιοῦ τούτου αἰτήματος τοῦ Συλλόγου. Ἐχομεν ὁμῶς λόγους νὰ πιστεύωμεν ὅτι κατενοήθη ἡ ἀνάγκη καὶ ὅτι πρὸς αὐτὸ τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τοῦ Ἰδρύματος ἡ Διοίκησις θὰ παράσχω ὅλην τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν συνδρομὴν τῆς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἐνὸς μελετημένου καὶ προσηρμοσμένου πρὸς τὰς συνθήκας μας προγράμματος μετεκπαιδεύσεως.

Ἐν τῷ μεταξὺ κατεβλήθη προσπάθεια, τῆς ὁποίας τὴν συνέχισιν συνιστῶμεν εἰς τὴν διάδοχον Δ. Ε., νὰ γίνῃ πρὸς τὸ παρόν, μίᾳ ἔστω καὶ μερικῇ συμβολῇ τῆς εἰς τὴν μετεκπαίδευσιν, διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν «Τραπεζικὴν» ἄρθρων καὶ μελετῶν τραπεζικοῦ καὶ γενικώτερον οἰκονομικοῦ περιεχομένου. Ἡ ἐπὶ τοῦ πεδίου τούτου συνεργασία ἐνὸς εὐρύτερου κύκλου συναδέλφων θὰ ἦτο ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ὠφέλιμος.

Κατάστημα, Ψυχαγωγία. Ἐκ τῶν κυρίων μελημάτων μας ὑπῆρξεν ἡ ἐπαναλειτούργησις τοῦ Ἐντενκτηρίου μας καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ ἐστιατορίου. Ἡ ἐκδήλωσις τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἐστιαζομένων εἰς τὴν Λέσχην συναδέλφων ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων ἀνέρχεται σήμερον εἰς 120 διαρκῶς ἀυξανόμενος, μᾶς συγκινεῖ καὶ μᾶς πείθει ὅτι ἐπετύχομεν. Πρέπει νὰ σημειώσωμεν ὅτι οὐδεμία ἐκ μέρους τῆς Τραπεζῆς μᾶς ἐγένετο ἐπιχορήγησις. Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐνισχύομεν καὶ τὴν συνδικαλιστικὴν ἰδέαν ἐπεζητήσαμεν τὴν αὐξήσασιν τῆς κινήσεως τοῦ ἐντενκτηρίου, αἱ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν προσπάθειαι πρέπει νὰ συνεχισθοῦν.

Ἐποκαταστήματα. Τοὺς μακρὰν τοῦ κέντρου συναδέλφους ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῆς ταχυδρομικῆς ἐπικοινωνίας κατεβάλομεν πᾶ-

σαν προσπάθειαν νὰ ἐξυπηρετήσωμεν ὁσάκις μᾶς ἐζητήθη. Πρέπει πάντως ν' ἀναπτυχθῇ καλλίτερον ἢ μὲ τοὺς συναδέλφους τῶν Ἐποκαταστημάτων ἐπικοινωνία τοῦ Συλλόγου τόσον διὰ τῶν κατὰ τόπους ἀντιπροσωπειῶν τοῦ Συλλόγου ὅσον καὶ μὲ τοὺς κατ' ἰδίαν συναδέλφους. Ἡ «Τραπεζικὴ» δίδει τὴν εὐκαιρίαν μιᾶς τοιαύτης εὐρυτέρας ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων ἐπὶ ὅλων τῶν ἐνδιαφερόντων τῆς συναδελφικῆν οἰκογένειαν ζητημάτων.

«Τραπεζικὴ». Πολλοὶ κόποι ἐχρησιάσθησαν διὰ τὴν ἐπανεκδόσιν τοῦ Συλλογικοῦ μας ὄργανου. Ἡ μεγάλη τιμὴ τοῦ χαρτοῦ καὶ ἡ δαπάνη τῶν τυπογραφικῶν μᾶς ἠνάγκασαν νὰ περιορισθῶμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὸ Συλλογικὸν Δελτίον. Φιλοδοξία μας ἦτο ἡ «Τραπεζικὴ» νὰ ἐξελιχθῇ εἰς φύλλον ἑβδομαδιαῖον τὸ ὁποῖον ἐκτὸς τοῦ Συλλογικοῦ Δελτίου θὰ ἀπετέλει οἰκονομικὸν περιοδικόν, μὲ εἰδίκευσιν εἰς τὰ Τραπεζικὰ θέματα καὶ μὲ τὸ ἐκλεκτὸν ἐπιτελεῖον συνεργατῶν θὰ κατελάμβανε πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν οἰκονομολογικῶν φύλλων καὶ θὰ ἐξυπηρετεῖ τὰ ζητήματά μας κατὰ τρόπον βέβαιον.

Δυστυχῶς ἓνα μέρος τῶν συναδέλφων, καὶ τοῦτο λέγομεν μὲ μεγάλην μας λύπην, δὲν ἠθέλησε νὰ κατανοήσῃ τὴν ἀνάγκην, ἣν ἔχομεν δι' ἐν τοιούτων φύλλον.

Ἡμεῖς πάντως ἐθέσαμεν τὰς βάσεις. Πιστεύομεν ἡ διάδοχος Δ. Ε. νὰ ἀποδώσῃ τὴν ἰδίαν μὲ ἡμᾶς σημασίαν εἰς τὴν «Τραπεζικὴν».

Μεταξὺ τῶν ἐπαγγελιῶν μας περιλαμβάνονται καὶ ἄλλαι βεβαίως ἐπιδιώξεις ὅπως π.χ. ἡ ὀλοκλήρωσις τοῦ προγράμματος στεγασεως τοῦ Προσωπικοῦ. Οἱ καιροὶ ὁμῶς ὑπῆρξαν δύσκολοι καὶ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι θὰ εὐρισκώμεθα ἐκτὸς τῆς πραγματικότητος ἂν ἐθέτομεν πρὸς λύσιν ὁμοια ζητήματα.

Ἄλλὰ μίαν τῶν ἐπαγγελιῶν μας ἀπείρως σημαίνουσαν, τὴν ἐξετελέσαμεν καὶ ἐπετύχομεν χάρις καὶ εἰς τὴν ἰδικὴν σας βοήθειαν καὶ ὀφείλομεν νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν διὰ τοῦτο. Πρόκειται περὶ τῆς τάξεως τῆς πειθαρχίας, τῆς ἐργασίας, παράγοντας τοὺς ὁποίους ἐπανεφέρομεν εἰς τὴν Τραπεζαν καὶ θεωροῦμεν ἑαυτοὺς εὐτυχεῖς, διότι ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου οἱ συναδέλφοι ἐδειξαν ἀπόλυτον κατανοήσιν.

Ἡ τάξις καὶ ἡ πειθαρχία καὶ ἡ ἀφοσίω-

σις πρὸς τὸ καθῆκον εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξακολουθήσουν νὰ διέπουν τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἐνεργείας ὧλων μας.

Μετὰ τὸν κ. Κυριακόπουλον λαμβάνει ἐκ νέου τὸν λόγον ὁ κ. Παπαλέτσος (Πρόεδρος τῆς Δ. Ε.) καὶ λέγει τὰ ἑξῆς:
Συνάδελφοι,

Ἦσυχολήθημεν μὲ τὰ ζητήματά μας καὶ μὲ τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς.

Ἐπιτρέψατέ μας νὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τοὺς συναδέλφους μας καὶ μὲ τοὺς ἑαυτοὺς μας.

Θὰ ἐξετάσωμεν σήμερον κατὰ πόσον ἐκπληροῦμεν τὰ συλλογικά μας καθήκοντα καὶ κατὰ πόσον ἔχομεν συνείδησιν τῆς ἀποστολῆς μας.

Ἡ ἐξέτασις αὕτη καθίσταται ἀναγκαία, ἵνα προκύβουν συμπεράσματα χρήσιμα διὰ τὸ μέλλον τόσον διὰ τὴν νέαν Δ. Ε. ὅσον καὶ διὰ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου μας.

Ἡ Δ. Ε. ἐκτελεῖ σήμερον τὸ θλιβερώτερον καθῆκον τοῦ ἐλέγχου τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου. Σεῖς μὲ τὴν σειράν σας θὰ ἐλέγξετε, ἂν ἐπιθυμήτε τὴν Δ. Ε.

Ὡς γνωρίζετε ἡ Δ. Ε. οὐδέποτε ἀπετέλει κομματικὴν ἐξάρτησιν. Ἐπίστευε ὅπως καὶ ἡ πλειονότης τῶν συναδέλφων ὅτι ἡ πολιτικὴ πρόβει νὰ εὐρίσκειται μακρὰν τῆς Τραπεζῆς. Εἰς μίαν ἐποχὴν Ἑθνικοῦ χάους εἶχεν εὐαγγελισθῆ τὴν σταυροφορίαν μᾶς συναδελφώσεως τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς. Ἐπροχώρησε μὲ θάρρος εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῆς πολιτικῆς αὐτῆς. Ὅλοι ἐνθυμούμεθα πῶς ἐπολιτεύθη καὶ κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ ἀτμόσφαιραν ἡρεμίας τῆς ὁποίας εἶχε καὶ ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην ἢ συναδελφικὴ μας οἰκογένεια.

Ἡ πρώτη μεγάλη προσπάθεια ἐπέτυχε καὶ ἡ Δ. Ε. ἐκάλεσε πάντας εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ ἀγῶνος ἐκ τοῦ ὁποίου ἠνωμένοι θὰ ἐξωρμούμεν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν μας.

Δὲν εἶχομεν οὐδεμίαν φιλοδοξίαν εἰς τὴν ζωὴν μας παρὰ νὰ εἴμεθα ἀγνοὶ καὶ τίμιοι ἰδεολόγοι εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς συνδικαλιστικῆς ιδέας.

Τὰ πρόσωπα, οἱ θεσμοὶ, τὰ συμφέροντα καὶ τὰ φιλικὰ αἰσθητά ὑπεχώρησαν ἐνώπιον τοῦ μεγάλου μας χρέους.

Εἶχομεν τὴν δικαίαν ἀξίωσιν νὰ φλογι-

σθῆτε καὶ σεῖς ἀπὸ τὴν ἰδίαν πίστιν καὶ νὰ ἀκολουθήσητε, νὰ συνεπικουρήσητε, νὰ ἀγωνισθῆτε παρὰ τὸ πλευρόν μας.

Καὶ ἄντι ἐπικουρίας ἀδιαφορία, ἐγκατάλειψις. Πιθανὸν νὰ σκέπτεσθε. Λίαν ἀπαιτητικοὶ ἄνθρωποι οἱ διοικοῦντες τὸν Σύλλογον. Βεβαίως πολὺ, παρὰ πολὺ ἀπαιτητικοὶ ἅπαν τῶμεν.

Δὲν ἐζητήσαμεν νὰ καταβάλητε τοὺς αὐτοὺς μὲ ἡμᾶς κόπους. Ἀπλῶς ἐζητήσαμεν τὴν συνδρομὴν σας καὶ εἰς τὴν πρώτην κρούσιν διὰ μίαν μικρὰν ἐκ μέρους σας χρηματικὴν θυσίαν, πολλοὶ μᾶς ἠγνόησαν.

Πρόκειται περὶ τῆς «Τραπεζιτικῆς». Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 12 ἀνακοινώσεώς μας διὰ τῆς ὁποίας ἐτονίζετο ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπανεκδόσεως τοῦ συλλογικοῦ μας ὄργανου ἐκλήθητε νὰ εἰσφέρητε τὸν ὀβολόν σας.

Οἱ πλείστοι ἠρνήθησαν.

Ἐπιστεῦσαμεν εἰς τὴν πλήρη ἀνταπόκρισιν σκέψεως μελῶν καὶ Διοικήσεως. Ἐτονίσσαμεν ὅτι γνωρίζομεν τὰς οικονομικὰς σας δυσχερείας, ἀλλ' ὅτι χωρὶς κάποιαν θυσίαν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτύχωμεν ὅτι ὅλοι πιστευόμεν ἐπιβεβλημένον καὶ ἐπιτακτικόν

Δυστυχῶς διεψεύσθημεν εἰς τὰς προσδοκίας μας. Πιθανὸν νὰ ἐθεωρήθημεν ἄνθρωποι ἀρεσκόμενοι νὰ φιλολογοῦμεν καὶ ὄχι νὰ πράττωμεν ἔργα, ὡς τινὲς ἐξ ὑμῶν μᾶς ἀπήντησαν.

Πιθανὸν νὰ ἐθεωρήθημεν ὅτι ἐκδίδομεν ἐφημερίδα πρὸς αὐτοδιαφήμισιν, ὡς ἄλλοι μᾶς κατηγοροῦσαν.

Δὲν πρόκειται νὰ ἀντικρούσωμεν καμμίαν κατηγορίαν. Οἱ συνάδελφοι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ κρίνουν καὶ νὰ ἀντιπολιτεύονται. Ζῶμεν ἄλλως τε εἰς ἐποχὴν δημοκρατικὴν.

Μόνον εἰς μίαν δῆλωσιν θὰ προβῶμεν.

Κατὰ τὴν ὥραν τῆς μάχης, ἡ ἀντιπολιτευσις, αἱ ἰδεολογίαι καὶ ἡ κριτικὴ δὲν ἔχουν θέσιν.

Σκοπὸς πάντοτε τῆς μάχης εἶναι ἡ νίκη καὶ μετὰ τὴν νίκην ἐπιτρέπεται ἡ κριτικὴ καὶ ἡ ἀντιπολιτευσις.

Συνεπῶς ὅταν κατὰ τὴν ὥραν τῆς μάχης γίνεται ἐκεῖνο ποῦ ἐπιτρέπεται νὰ γίνηται μόνον, μετὰ τὴν νικηφόρον ἔκβασίν της, τότε τὸ στράτευμα κλονίζεται καὶ τὸ ἠθικὸν πίπτει.

Ἡ πτώσις τοῦ ἠθικοῦ ἐπιφέρει ὀλέθρια

ἀποτελέσματα. Οἱ στρατιῶται λιποτακτοῦν. Οἱ ἀρχηγοὶ πρὸ τῆς καταστάσεως αὐτῆς κύπτουν τὴν κεφαλὴν καὶ ἀναγκάζονται ἢ νὰ αὐτοκτονήσουν ἢ νὰ καταθέσουν τὰ ὄπλα πρὸ τοῦ ἐχθροῦ.

Τὴν στιγμὴν τῆς μάχης διὰ τὴν συντακτικὴν πρᾶξιν συνέβη τὸ ἴδιον μὲ τὰ προαναφερθέντα.

Ἡμεῖς ὡς ἀρχηγοὶ δὲν θὰ αὐτοκτονήσωμεν, διότι δὲν μᾶς βαρύνει ἡ εὐθύνη. Ἡ μάχη διεξήγετο κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἰδικῆς μας στρατηγικῆς εἰς τὴν ὁποίαν καὶ πιστεύομεν. Οἱ συνεργάται μᾶς ἐγκατέλειψαν διότι ἴσως δὲν ἐπίστευον εἰς ἡμᾶς.

Συνάδελφοι,

Σᾶς ἐνημερώσαμεν ἐπὶ τῶν ζητημάτων μας. Ἀπερχόμενοι τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου μας αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ σᾶς ἀπευθύνωμεν συναδελφικὰς συστάσεις σχεῖς ἐχούσας μὲ τὰς ἐπικειμένας ἐκλογάς.

Τοῦτο πρᾶττοντες πιστεύομεν ὅτι ἐκπληροῦμεν τὸ ἐπιβαλλόμενον εἰς τοὺς μέχρι σήμερον ὑπευθύνους διαχειριστὰς τῶν ὑποθέσεών σας καθῆκον.

Οἱ μέλλοντες ἐκπρόσωποί μας πρέπει νὰ εἶναι ἄνδρες μὲ συνδικαλιστικὴν συνείδησιν, ἀλλὰ καὶ μὲ ὑψηλὸν ἐθνικὸν φρόνημα.

Πρέπει ἐπίσης νὰ πιστεύουν—εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ νέου κόσμου, ὁ ὁποῖος ὅπως προέπιτομεν ἀνατέλλει λαμπρὸς.

Ἄν προσπαθῶμεν νὰ ἐξηγήσωμεν δι' ὀλίγων πῶς καταλήγομεν εἰς τὰ συμπεράσματα αὐτά, ἦτοι διατὶ θέλομεν οἱ ἐκπρόσωποί μας νὰ ἐμφοροῦνται ἀπὸ τὸ νέον πνεῦμα; ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὑψηλὸν ἐθνικὸν φρόνημα.

Συνάδελφοι,

Ὁ παγκόσμιος ὑδροκέφαλος τοῦ πλοῦτου, κλεισμένος εἰς τὸν τυφλὸν ἐγωϊσμόν του, δὲν ἀντιλαμβάνεται τὴν γύρω του πραγματικότητα.

Μίαν δικαιότεραν κατανομήν τῶν ἀγαθῶν, μίαν ἐξασφάλισιν καλύτερων συνθηκῶν διαβιώσεως διὰ τοὺς ἐργαζομένους, ὑπόθεσιν τὴν ὁποίαν δὲν βλέπομεν ξένην πρὸς τὸ αἶσθημα τὸ ὁποῖον λέγεται ἀνθρωπισμός, ὁ κεφαλαιοκρατισμὸς τὴν ἀποκρούει.

Βλέπομεν παντοῦ, εἰς ὅλας τὰς χώρας τὸ πλῆθος τῶν ἐργαζομένων νὰ ἀναταράσσεται καὶ ὡς μυκωμένη θάλασσα ἔτοιμον νὰ διεκδικήσῃ σήμερον, αὔριον, ἀργότερον ἴσως

αὐτὸ πὸν αἰσθάνεται ὡς δίκαιόν του—τὸ δικαίωμα νὰ ζήσῃ—τὸ δικαίωμα νὰ ἀνυψώσῃ τὴν ἐργασίαν εἰς τὴν θέσιν τοῦ συγκυρίου—καὶ βλέπομεν τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ κεφαλαιοκρατισμοῦ νὰ μηχανεύονται τὰ πάντα διὰ νὰ ἀνακόψουν ἐκεῖνο πὸν ἡμεῖς θεωροῦμεν τρόδον καὶ πολιτισμόν.

Εὐτυχῶς διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ὁ κίνδυνος τοῦ κεφαλαιοκρατισμοῦ δύνатаι νὰ ἀποτραπῇ δι' ὄσους θέλοι νὰ τὸν ἀποφύγῃ.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἣτις ὑπῆρξεν ἀνεκαθεν ὁ μεγάλος πρωτοπόρος τῶν πολιτικῶν ἐξελίξεων καὶ τῶν οικονομικῶν ἀναπροσαρμογῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ σημαιοφόρος τῶν πραγματικῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν, αἱ μέθοδοι τοῦ Keynes καὶ τὰ σχέδια τοῦ Μπέβεριτζ ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ ἀλήθεια αὐτὴ δὲν ἀγνοεῖται.

Ἀσφαλῶς ἐκεῖθεν θὰ προέλθῃ μετ' ὀλίγον, ὅπως καὶ προηγουμένως καὶ τὸ σύνθημα καὶ τὸ σύστημα τῆς καλύτερας ἀνασυγκροτήσεως τῶν μεταπολεμικῶν κοινωνιῶν.

Ὅσοι δὲν πιστεύουν εἰς τὴν ἀνάγκην αὐτὴν ὅσοι δηλαδὴ δὲν ἐμφοροῦνται ἀπὸ τὸ νέον πνεῦμα, ἀλλ' εἶναι προσκεκολλημένοι εἰς θεσμοὺς καὶ συστήματα ἐποχῶν, πὸν ὡς κακὴ ἀνάμνησις θὰ παραμείνουν πλέον, αὐτοὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκπροσωποῦν ἐργαζομένους σήμερον, πολὺ δὲ περισσότερον αὔριον.

Ἄλλὰ συνάδελφοι, ὠμλήσαμεν καὶ περὶ ὑψηλοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος ὑπὸ τοῦ ὁποῦοι πρέπει νὰ φλογίζονται οἱ ἐκπρόσωποί μας.

Καὶ ἐπ' αὐτοῦ προτιθέμεθα νὰ σᾶς κουράσωμεν ὀλίγον διότι εἴμεθα βέβαιοι, ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι ὡς ἄγνοι καὶ τίμιοι ἐργαζόμενοι Ἕλληνες μετὰ τῆς μεγαλυτέρας χαρᾶς καὶ ἱκανοποιήσεως θὰ παρακολουθήσητε ζήτημα καθαρῶς ἐθνικὸν ἀπληλαγμένον πάσης πολιτικῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Συνάδελφοι,

Σᾶς εἶναι γνωστὴ ἡ δημιουργηθεῖσα κατ' αὐτὰς κρίσιμος διὰ τὴν Πατριδα μας κατάστασις.

Ἐμπρὸς εἰς τὸ χάος πὸν εὐρισκόμεθα πρέπει πρωτίτως νὰ ὑπάρξῃ καὶ νὰ ζήσῃ ἡ Ἑλλάς.

Ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς προετοιμάζεται νὰ ἀναλάβῃ τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας τῆς Πατριδος.

Ἱστορικὴ ἀλλὰ καὶ κρίσιμος εἶναι ἡ περίοδος πού διερχόμεθα σήμερον καὶ ὡς λαὸς καὶ ὡς Ἔθνος.

Εἰς τὴν μακράϊωνα Ἱστορίαν μας ὀλίγαι περίοδοι ἦσαν ὅμοιαι μὲ τὴν σημερινήν.

Ἄπειρα καὶ πυκνά καὶ μαῦρα εἶναι τὰ νέφη πού καλύπτουν τὸν ἐθνικὸν ὀρίζοντα καὶ διάχυτος εἶναι ἡ ἀνησυχία πού συνέχει τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ διὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας.

Ἡ διαπίστωσις αὐτὴ δὲν εἶναι ὑπερβολή, οὔτε ἀποτέλεσμα νοσηρᾶς ἀπαισιοδοξίας. Εἶναι πραγματικότης ἀναμφισβήτητος, τὴν ὁποίαν ἐννοεῖ ὁ Ἑλληνικὸς λαός.

Ἡ Ἑλλάς κινδυνεύει.

Τὰ πολιτικά, τὰ κοινωνικά καὶ τὰ οικονομικά συστήματά μας καὶ ἡ θρησκεία ἀκόμη εἰς οὐδὲν ἰσχύουν διὰ τὰ μεταβάλλον τὰς ὁρέξεις τῶν ἐπιδρομέων.

Τὴν Ἑλλάδα θὰ σώσῃ ὅπως καὶ ἄλλοτε μόνον ἡ ἀγάπη, ἡ ἀφοσίωσις καὶ τὸ σπουδαιότερον, ἡ ἐνωσις τῶν τέκνων τῆς.

Ὅταν αὐτὰ ὑπάρξουν καὶ πρέπει νὰ ὑπάρξουν, τότε θὰ εἴμεθα ὅλοι αἰσιόδοξοι διὰ τὸ μέλλον.

Ὅς τέκνα τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος δὲν ἔχομεν ἀνάγκην ἰδιαιτέρων παραινέσεων διὰ τὰ πράξωμεν τὸ καθήκον μας.

Ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ εἶναι ἡ φυλὴ πού ἐδημιούργησε τὸν πραγματικὸν πολιτικὸν καὶ τὸν ἀνύψωσεν εἰς τὴν τελειότεραν του μορφήν.

Εἶναι ἡ φυλὴ πού διαθέτει τόσην δύναμιν καὶ ζωικότητα, ὥστε καὶ εἰς τὸ μέλλον ἀσφαλῶς θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ὑψώνῃ ὑπερήφανος καὶ ἀτάραχος, ἀνανεουμένη καὶ ἀκατάβλητος, τὸ ἀνάστημά της εἰς τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου.

Εἶναι ἡ φυλὴ πού καὶ χθὲς ἀκόμη ἐδίδαξεν εἰς τὴν κατάπληκτον ἀνθρωπότητα, ὅτι ἐδῶ ἐγεννήθη, ἔζησε καὶ θὰ ζῆ, τὸ ὠραιότερον, τὸ ὑψηλότερον καὶ τὸ εὐγενέστερον ἰδεῶδες τοῦ ἀνθρώπου.—Ἡ Ἐλευθερία.

Καὶ οἱ λαοὶ πού ἔχουν εἰς τὸ ἐνεργητικόν τους παρομοίαν παράδοσιν δὲν ἀποθνήσκουν ποτέ. Οἱ λαοὶ αὐτοὶ ζοῦν καὶ θὰ ζοῦν αἰωνίως.

Ἡ Ἑλλάς εἶναι τὸ αἰώνιον, τὸ ἀφθαρτον καὶ τὸ ἀδάμαστον πνεῦμα, τὸ ὅποιον οὔτε ὑποτάσσεται, οὔτε ἀποθνήσκει.

Τὴν Ἑλλάδα αὐτὴν καλούμεθα ἠνωμένοι νὰ ὑπηρετήσωμεν καὶ εἰς ἡμᾶς ἔλαχεν ἡ ὑψηλὴ τιμὴ νὰ ἀγωνισθῶμεν κατὰ πάσης ἐπιβουλῆς:

Ἴδου διατι συναδέλφοι εἶναι ἀνάγκη ὅπως οἱ ἐκπρόσωποί μας πιστεύουν εἰς τὰ προαναφερθέντα καὶ εἰς παρουσιασθησομένην ἐθνικὴν ἀνάγκην νὰ λάβουν τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς τὸ Σωματεῖον μας, ὡς σωματείου πλέον ἐθνικῆς ἀποστολῆς θέσιν, διὰ τὰ νὰ μετὰσχωμεν εἰς ἓνα πανελλήνιον ἐθνικὸν συναγερμὸν διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν νομίμων καὶ δικαίων ἀξιώσεων τοῦ Ἑθνους.

Τέλος ποιούμεθα θερμὴν ἔκκλησιν πρὸς τοὺς συναδέλφους, ὅπως ἡ ὅλη σημερινὴ μας συζήτησις διεξαχθῆ κατὰ τρόπον ἤρεμον καὶ σεμνὸν καὶ Σᾶς ἀπευθύνωμεν τὸν πλέον ἐγκάρδιον συναδελφικὸν χαιρετισμὸν, εὐχόμενοι ὀλοψύχως ὅπως ἡ μέλλουσα Δ. Ε. ἐμφορομένη ἀπὸ πίστιν καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα, τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην, ἐργασθῆ μὲ ζήλον διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης καὶ τὴν καλλιτέρευσιν τῶν ὄρων τῆς ζωῆς τῶν προσφερόντων εἰς αὐτὴν τὸν μόχθον των.

Μετὰ τὸν κ. Παπαλέτσον λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. **Ἡλίας Χατζηανδρέου**.

Ἐν ἀρχῇ κατακρίνει τὴν Δ. Ἐπιτροπὴν διότι ὑπέβαλε παραίτησιν ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀπροθυμίας τῶν μελῶν νὰ προσέλθουν εἰς τὴν Συνέλευσιν τῆς 16ης τρ., διότι ἡ ἀπροθυμία αὕτη ὀφειλομένη εἰς λόγους καθαρῶς τυπικούς, δὲν ἠδύνατο οὐδὲ πόρρωθεν νὰ ἐρμηνευθῆ ὡς ἀποδοκιμασία τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς, πρὸς τὴν ὁποίαν στρέφεται μὲ ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην ἡ μεγάλη πλειοψηφία τῶν μελῶν.

Παρακαλῶ διὰ τοῦτο, λέγει, τὴν Συνέλευσιν νὰ ἀνανεώσῃ διὰ βοῆς τὴν πρὸς τὸ Συμβούλιον ἐμπιστοσύνην τῆς, κατόπιν δὲ τούτου ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει καθήκον νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν παραίτησιν τῆς, ἵνα μὴ, ἔστω καὶ κατὰ τὰς ὀλίγους ἡμέρας πού μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς ὁ Σύλλογος μείνῃ ἀκυβέρνητος. (Ἡ Συνέλευσις ἐπιδοκιμάζει).

Συνεχίζων ὁ κ. Χατζηανδρέου λέγει ὅτι οἱ ὑπάλληλοι διανύουν τὴν κρισιμοτέραν περίοδον τῆς ὑπηρεσιακῆς των σταδιοδρομίας. Ἦσαν ἄλλοτε ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ μισθωτοῦ κόσμου ὀλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος καὶ δικαίως, ἀφοῦ

υπηρετούν τὸν μεγαλύτερον Τραπεζικὸν Ὁργανισμόν τῆς χώρας καὶ κατήντησαν σήμερον τὸ κατακάθι τῶν μισθωτῶν. Ὑπάλληλοι ἔχοντες 30-40 ἔτων ὑπηρεσίαν λαμβάνουν μισθὸν 23 χιλ. δραχμῶν, ὅσας δηλ. λαμβάνουν καὶ οἱ κλητήρες διαφόρων ἑταιριῶν. Ἐξ ἄλλου ἡ ὑπὸ καταρτισμὸν Συντακτικῆς πράξης ἀποτελεῖ σοβαρὰν ἀπειλὴν κατὰ τοῦ ὑπηρεσιακοῦ μας μέλλοντος. Ἀποβλέπει, λέγουν, εἰς τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ Προσωπικοῦ! Ἄλλ' ὅπως εἶναι γνωστόν, μέτρα ἐξυγιάνσεως προέτεινε πρῶτος ὁ Σύλλογος. Καὶ εἶναι αὐτὰ μέτρα δικαιοσύνης ποῦ ἐγκρίνει καὶ ἐπιδοκιμάζει ἡ κοινὴ συνείδησις: Τὰ μέτρα αὐτὰ θίγουν μόνον τοὺς ἐπαγγελματικῶς ἀνικάνους, καθὼς καὶ ἐκείνους οἱ ὅποιοι εἰσήλασαν κατὰ τρόπον ἀνόμαλον εἰς τὴν Τράπεζαν χρησιμοποιοῦσαντες τὴν εὐνοίαν τοῦ ἔχθρου. Ἄλλὰ δι' αὐτούς, λέγει, δὲν νομίζω ὅτι ὑπάρχει εἰς τὴν ψυχὴν μας θέσις δι' οἰανδήποτε συμπάθειαν. Ἄλλὰ τὰ μέτρα αὐτὰ δὲν ἔχουν ἀνάγκην καμμιᾶς Συντακτικῆς Πράξεως διὰ νὰ ἐπιβληθοῦν.

Περαιτέρω ὁ κ. Χατζηανδρέου ἐκφράζει τοὺς φόβους του μήπως ὁ ἀπάτερος σκοπὸς τῶν λαμβανόμενων μέτρων εἶναι ἡ ἀπομάκρυνσις μεγάλου μέρους ἐκ τοῦ Προσωπικοῦ καὶ μάλιστα ἐκ τῶν μέσων καὶ ἀνωτέρων στελεχῶν του καὶ ἡ ἀντικατάστασις του διὰ νέων ὑπαλλήλων πρὸς τὸν σκοπὸν, ὅπως ἐπιτευχθῆ ἡμιπρότερον κόστος ἐργασίας.

Ἀκούομεν ὅτι ὅλα αὐτὰ γίνονται διότι ἡ Τράπεζα δὲν ἔχει ἐργασίας. Ἄλλὰ τότε διατὶ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος στενεύει ὑπὸ τὸ βάρος ἐργασιῶν τὰς ὁποίας οὐδέποτε ἐγνώρισε, τὸ δὲ μεγαλύτερον μέρος τοῦ Προσωπικοῦ της ἐργάζεται καὶ τὸ ἀπόγευμα συνεργειακῶς διὰ τὴν διεκπεραιώσιν των; Διατὶ τὸ Κράτος δὲν κάμνει μίαν ἀποσυμφόρησιν ἐργασιῶν (ἀφοῦ αὐτὸ εἶναι ὁ ἐργοδότης της) διὰ τῆς ἀναθέσεως ὀρισμένων ἐργασιῶν εἰς τὴν Τράπεζάν μας; Ἴσως διότι ἀπὸ τίνος παριστάμεθα μάρτυρες ἑνὸς ἀκηρύκτου πολέμου κατὰ τῆς Τραπεζῆς μας τείνοντος εἰς τὸν κλονισμόν τοῦ αἰωνοβίου αὐτοῦ κολοσσῶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸ Κράτος ἐστήριξεν ἐπὶ ἕνα καὶ πλέον αἰῶνα τὴν ὑπαρξίν του!

Καὶ ἡμεῖς τί κάμνομεν; Βοηθοῦμεν τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς Συντακτικῆς πράξεώς του, καὶ πε-

τοῦμε στοὺς δρόμους τοὺς ὑπαλλήλους της (ἢ τοὺς θέτομεν εἰς διαθεσιμότητα, τὸ ἴδιο κάμνει).

Καὶ πότε αὐτό; Εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Τράπεζά μας δὲν ἔπαυσε, νὰ ἀποτελεῖ ρωμαλέον καὶ σφριγῶντα οἰκονομικὸν ὄργανισμόν, ὁ ὁποῖος, οἰανδήποτε ἐξέλιξιν καὶ ἀν λάβῃ ἡ οἰκονομία τοῦ τόπου, δὲν θὰ παύσῃ νὰ εἶναι ἡ κεντρικὴ ἐκείνη δεξαμενὴ ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ συλλέγεται ὁ ἰδρῶς τῆς ἐργαζομένης Ἑλλάδος, ἡ ἀποταμίευσις της διὰ νὰ διοχετεύεται δι' αὐτῆς εἰς ὀλόκληρον τὴν παραγωγικὴν τῆς χώρας μηχανήν. Ἀπόδειξις περὶ αὐτοῦ ἡ συνεχιζομένη σταθερὰ αὔξησις τῶν καταθέσεων. Διότι, ἔτσι τὴν προώρισε, ἐν τῷ μέσῳ τῶσαν ἐναντιοτήτων ἡ ἀπάλλοιστος ἐμπιστοσύνη τοῦ κοινῶ.

Συνεχίζων ὁ κ. Χατζηανδρέου καλεῖ τὸ Προσωπικὸν νὰ συσπειρωθῆ περὶ τὴν Δ. Ἐπιτροπὴν τοῦ Συλλόγου εἰς ἕνα ὀλόφυχον ἀγῶνα διὰ τὴν ἀποτροπὴν τῶν κινδύνων ποῦ τὸ ἀπειλοῦν. Μόνον ἔτσι θὰ πεισθοῦν οἱ ἀρμόδιοι νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ κατὰ τοῦ Προσωπικοῦ μέτρα των καὶ νὰ στραφοῦν εἰς ἔργα γυναιμώτερα.

Ὁμιλῶν κατόπιν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως τὸ Προσωπικὸν ἀντιμετωπίσῃ ἠνωμένον τὴν ἐμφανιζομένην κατάστασιν, πρέπει ὅλοι νὰ ἐνοήσωμεν, λέγει, ὅτι ὅπως ἡ Ἑλληνικὴ Πατρις δὲν θὰ κατορθώσῃ νὰ ὀρθοποδήσῃ παρὰ μόνον ὅταν ἰδῇ τὰ παιδιά της νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν ὁδὸν τῆς ἀλληλοσφαγῆς καὶ νὰ πάρουν τὸν δρόμον τοῦ ἀλληλοσεβασμοῦ, τῆς ἐργασίας καὶ τῆς προόδου ποῦ ὀδηγεῖ εἰς τὴν μεγάλην λεωφόρον τῶν Ἐθνικῶν πεπρωμένων της, ἔτσι καὶ ἡμεῖς δὲν θὰ προκόψωμεν παρὰ μόνον ὅταν ὁμονοήσωμεν.

Καὶ τώρα ἐρχομαι εἰς τὸ κύριον θέμα τῆς ἡμιλίας μου.

Καθὼς γνωρίζετε ἡ ἀριστερὰ ζητεῖ συνεννόησιν καὶ συνεργασίαν καὶ ἡ δεξιὰ διατάζει. Ὅφειλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ συνεννόησις αὐτὴ δὲν εἶναι πολὺ εὐκόλος καὶ τοῦτο ὄχι τόσοσὸν λόγῳ τῆς δεξυτητος τῶν ἀντιτιθεμένων διαφορῶν, ἀλλὰ διότι συμβαίνει καὶ εἰς ἡμᾶς ὅτι καὶ εἰς ὀλόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον. Ζοῦμε μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα πνευματικῆς ἀναρχίας καὶ συγχύσεως ποῦ φυσικά, δὲν εὐνοεῖ τὴν συνεννόησιν. Κυριολεκτικῶς

δὲν ξεύρομε τί ζητοῦμεν.

Ἔχομεν διαιρεθῆ σὲ ἀριστεροὺς καὶ δεξιούς. Ἄς προσπαθῶμεν νὰ ἐξετάσωμεν ψυχραίμα καὶ χωρὶς προκατάληψιν τί κρύπτεται κάτω ἀπὸ τὴν διαιρέσιν αὐτὴν.

Ἄς ῥίψωμεν πρῶτα ἓνα βλέμμα εἰς τοὺς δεξιούς.

Μὲ τὸ κατάντημα εἰς τὸ ὁποῖον ἔχομεν περιέλθει ὡς ὑπάλληλοι ἀντὶ νὰ ἀκολουθῶμεν μίαν τακτικὴν καθυρῶς ὑπαλληλικήν, μὲ μόνον γνώμονα τὴν βελτίωσιν τῆς τραγικῆς θέσεώς μας, ἀκολουθοῦμεν τὴν οὐρὰν τῶν πολιτικῶν κομμάτων τῆς δεξιᾶς, πού ἔχουν δικούς των σκοπούς καὶ δικὰ των συμφέροντα. Σὲ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου ἡ ἐργατοῦπαλληλικὴ τάξις ἔχει πάρει σαφῆ θέσιν εἰς τὸ πολιτικὸν ζήτημα τοῦ τόπου τῆς. Καὶ τὴν θέσιν αὐτὴν διαγράφουν ἀποκλειστικῶς τὰ ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ συμφέροντά τῆς, πού φροντίζει νὰ τὰ ἐξυπηρετῇ ἐντὸς τοῦ πλαισίου βέβαια τῶν γενικωτέρων συμφερόντων τοῦ τόπου.

Ἐμεῖς, ξεχνώντας τί εἴμεθα καὶ τί ζητοῦμε, ἀφήνωμε τὴν φυσικὴν μας θέσιν καὶ ἀκολουθοῦμε τοὺς κεφαλαιοκράτας πού τέλος πάντων, καλοὶ καὶ ἀξιοὶ εἶναι οἱ ἄνθρωποι, μὰ ἔχουν μίαν μεγάλην ἀδυναμίαν: νὰ μᾶς ἀρνοῦνται κατὰ σύστημα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔμεῖς θεωροῦμεν ἀπαραίτητον γιὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὑπαρξίν μας. Γιατί τόση προθυμία νὰ γίνωμεν οἱ λακέδες των;

Ἄς δοῦμε τώρα καὶ τοὺς ἀριστερούς.

Θυμᾶστε, Κύριοι, ἐκεῖνα τὰ τεράστια πᾶν πού ἀνηρέθησαν τὴν 14 Ὀκτωβρίου π. ἐ. εἰς τὴν μετώπην τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος, καὶ τὰ ὁποῖα οἱ διαβάται ἠτένιζον ἔντρομοι: Θυμᾶστε ἐκεῖνες τῆς φωνῆς: Κάπα Κάπα Ἐψιλον, Κάπα Καπα Ἐψιλον, ἐ- ἄμ, ἐ- ἄμ; Τρεῖς φορές τὴν ἡμέρα σταμάτημα τῆς δουλειᾶς καὶ συγκέντρωσι στὴν μεγάλη αἴθουσα; Τί θέσιν εἶχαν ὅλα αὐτὰ μέσα σὲ μιὰ Τράπεζα; Ὅλοι ξεύρομε δι Τράπεζα θὰ πῆ καταθέσεις καὶ οἱ καταθέται θέλουν τάξι καὶ ἀσφάλεια. Θέλουν Ταμεῖα καλοκλειδωμένα Ἐμεῖς μεταβάλαμε τὴν Τράπεζα σὲ πεζοδρομιο. Ἐχω δίκην ἢ δὲν ἔχω;

Νὰ γιατί λέγω δι δὲν ξεύρομε τί ζητοῦμε.

Ἐξηγεῖ περαιτέρω, πῶς τὸ Προσωπικὸν διηρέθη ἀπὸ τὰ ἀντεθνικὰ κηρύγματα τῆς ἀκρας ἀριστερᾶς.

Ἐὰν εἰς αὐτὰ, λέγει, προσθέσετε τὰς ἐκ τοῦ κινήματος τοῦ Δεκεμβρίου, νέας ἀφορμὰς διαιρέσεως, ἔχετε ὀλόκληρον τὴν ἐξήγησιν τοῦ σχηματισμοῦ ἐντὸς τῆς Τραπέζης δύο ἐντελῶς ἀντιθέτων κόσμων τοῦ λεγομένου κόσμου τῆς δεξιᾶς καὶ τοῦ κόσμου τῆς ἀριστερᾶς.

Ἡ διαιρέσις αὕτη, λέγει, καὶ ἡ κρατοῦσα μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν κόσμων δυσπιστία δὲν καθιστοῦν εὐλογον τὴν συνεννόησιν. Ἄλλ' εἰς αὐτὸ πρέπει νὰ προσθέσωμεν καὶ μίαν ἄλλην δυσχερείαν ἐξ ἴσου σοβαράν:

Σεῖς οἱ ἀριστεροί, Κύριοι, εἰσθε ὀργανωμένοι. Αὐτὸ θὰ πῆ ὅτι σὲ ὁ λεπτὰ τῆς ὥρας καὶ μὲ ἐν μόνον νεῦμα τοῦ ἀρμοδίου καθοδηγητοῦ ἐγέμισε ἄλλοτε ἡ αἴθουσα. Οἱ ἀντίπαλοί σας τρομάζουν νὰ κάμουν μίαν Συνέλευσιν. Ποῦ ὀφείλεται ἡ διαφορὰ;

Σεῖς ἀνήκετε εἰς κόμμα πολιτικὸν εἰς τὸ ὁποῖον περὶπαρχετε τυφλῶς καὶ ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἔχετε ἀπαλλοτριώσει κάθε σκέψιν καὶ ἐνέργειάν σας. Τὸ ἄπομόν σας δὲν σᾶς ἀνήκει. Ἀνήκει εἰς τὸ κόμμα τοῦ ὁποίου ἐκτελεῖτε τυφλῶς τὰς ἐντολάς. Ἀπὸ βραδύς θὰ πάρετε τὰς ὀδηγίας. Πρῶτῃ, πρῶτῃ θὰ ἀρχίσετε τὸ βιολί. Οἱ ἀντίπαλοί σας, καθὼς ξεύρετε, δὲν ἔχουν βιολιά. Μπορεῖ καὶ μεταξὺ τῆς λεγομένης δεξιᾶς νὰ ὑπάρχουν καὶ μερικοὶ ὀργανωμένοι σὲ πολιτικὰ κόμματα ἔξω τῆς Τραπέζης, μὰ αὐτοὶ πιστεῖω δι εἶναι πολὺ ὀλιγοὶ καὶ δὲν παίζουν κανένα ρόλον εἰς τὸ ἔργον τοῦ Σπύλλογου.

Πῶς εἶναι δυνατόν λοιπὸν νὰ συμπράξουν καὶ νὰ συμπράξουν μάλιστα ἐπ' ἀγαθῶ τῶν συμφερόντων τῆς δλότητος, ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά ἄνθρωποι πού ἀντιλοῦν τὴν δύναμιν καὶ τὴν ὑπόστασιν των μόνον ἀπὸ τὴν αἴθουσαν αὐτὴν, μὲ ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι διὰ νὰ λάβουν οὐρανὴποτε θέσιν μέσα σὲ μιὰ συζήτησι πρέπει νὰ πάρουν τὴν ἀδειαν τῆς ὀργανώσεώς των; Τί εἶδους συνεργασία θὰ εἶναι αὕτη καὶ ποῦ θὰ ὀδηγήσῃ; Εἰς κωλυσιεργίας, ἀναβόλας, εἰς ἔλλειψιν δρασεως καὶ εἰς τὴν ἀποτελμάτωσιν κάθε ζητήματος πού θὰ ἔχη ἀνάγκην ἀμέσου ἐνεργείας.

Συμπέρασμα: Μὲ τὴν κρατοῦσαν σήμερον μεταξὺ τῶν δύο παρατάξεων δυσπιστίαν καὶ μέχρις ὅτου ἡ δυσπιστία αὕτη ἐκλείψει καμία γόνιμος συνεργασία δὲν φαίνεται δυνατὴ Ἡ συνεργασία αὕτη, καίτοι ἀπὸ πάσης ἀπό-

ψεως ευκαία, φαίνεται ἐκ τῶν πραγμάτων ἀνεφικτος.

Ἄλλὰ καὶ κάτι ἄλλο :

Ἄργά ἢ γρήγορα ὁ Σύλλογός μας θὰ κληθῆ καὶ αὐτός νὰ πάρῃ κάποιαν θέσιν ἐπὶ τοῦ Ἐθνικοῦ ζήτηματος. Κοί τὸ ζήτημα θὰ ἀποτελέσει μοιραίως τὴν λυδίαν λίθον διὰ τῆς ὁποίας θὰ δοκιμασθῆ ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἀπὸ ἀπόψεως Ἐθνικῆς συνειδήσεως. Δι' αὐτῆς θὰ κριθῆ, ἂν ἀνήκομεν ὅλοι εἰς τὴν αὐτὴν Ἐθνικὴν οἰκογένειαν, ἂν ἔχομεν ὅλοι μίαν καὶ τὴν αὐτὴν πατρίδα. Πρέπει νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι τὴν κατάλληλον στιγμήν θὰ ἀπαντήσωμεν ὅλοι εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος μας.

Καὶ τότε, ἀιρομένης πλέον διὰ παντός τῆς κυριωτέρας ἀφορμῆς πού μᾶς χωρίζει εἰς δύο διαφόρους κόσμους. *θὰ δημιουργηθοῦν αὐτομάτως ὅλαι αἱ προϋποθέσεις διὰ μίαν ἄμεσον σύμπραξιν καὶ συνεργασίαν.*

Ἄν ὄχι; Ἄν μερικοὶ ἐξ ὑμῶν τάξουν ἑαυτοὺς ἔξω τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας; Αἶ, τότε θὰ συμφωνήσετε μαζί μου, κύριοι, ὅτι μὲ αὐτοὺς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ καμία συνεργασία. Θὰ ἀποτελεῖ αὐτοῦ καθαρὰν προδοσίαν κατὰ τῆς πατρίδος.

Διότι ἐπὶ τέλους, ὅλος ὁ κόσμος δὲν ἐγγώρισε μεγαλυτέρας πατριώτας ἀπὸ τοὺς Ρώσους κομμουνιστάς. Μᾶς τὸ ἀπέδειξαν μὲ τὸν ἀπαράμιλλον τρόπον μὲ τὸν ὅποιον ὑπερημύθησαν τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς Ρωσικῆς πατρίδος των.

Διατί οἱ Ἕλληνες κομμουνισταὶ δὲν πρέπει νὰ ἔχουν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα των, *τοῦλάχιστον τὸν πατριωτισμὸν πού ἔχουν οἱ Ρώσοι διὰ τὴν ἰδικήν των;*

Διατί οἱ Βούλγαροι κομμουνισταὶ θὰ ἔχουν τὸν πατριωτισμὸν, τὸν θρασύν, λέγω, πατριωτισμὸν νὰ ζητοῦν Ἑλληνικὰ ἐδάφη, τὴν ἐπαύριον τῆς ἡττῆς των, οἱ δὲ Ἕλληνες συνάδελφοί των θὰ ἀρνούνται εἰς τὴν πατρίδα των τὸ δικαίωμα μᾶς διαρρηθμίσεως συνόρων τὴν ἐπαύριον μιᾶς νίκης *τὴν ὁποίαν αὐτὴ ἐπέτυχε μὲ θυσίας καὶ κατορθώματα πού κατέπληξαν τὴν ὑφήλιον;*

Καὶ τελειώνει ὁ κ. Χατζηανδρέου μὲ τὴν ἐξῆς ἀποστροφὴν πρὸς τοὺς ἀριστερούς.

Νομίζω, Κύριοι, ὅτι ἡ ἀγαθὴ αὐτὴ πρόθεσίς σας πρὸς συνεργασίαν ἢ ὁποία ὑπὸ συνθήκας ὁμαλωτέρας θὰ ἔπρεπε νὰ προκαλέσῃ

ρίγη³ συγκινήσεως, διὰ τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους πρὸ ὀλίγου ἐξέθισα, δὲν εὐρίσκει τὴν ἀπήχησιν πού θὰ εὐρίσκειν ἐντὸς ἀτμοσφαιρας καθαρῶς συνδικαλιστικῆς.

Ἄλλ' ἢ συνδικαλιστικὴ ἰδέα ἐδέχθη, καθὼς ἐξύρετε, πλῆγμα βαρύ, ἀφ' ἧς ἡ πολιτικὴ, ἢ πολιτικὴ τοῦ ΕΑΜ, εἰσῆχθη εἰς τὸν περιβολὸν αὐτόν.

Διὰ τοῦτο μοιραίως ἢ πρότασίς σας πρὸς συνεργασίαν πρέπει κατὰ τὴν γνώμην μου νὰ περάσῃ ἀπὸ κάποιο στάδιον δοκιμασίας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου θὰ ἔχετε ὅλα τὰ μέσα καὶ τὸν καιρὸν νὰ μᾶς πείσετε ὅτι ἔχομεν ἄδικον.

Καὶ θὰ δοκιμάσωμεν τότε τὴν πλέον εὐχάριστον ἐκπληξιν. (Ζωηρὰ χειροκροτήματα).

Κατόπιν δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Χρ. Βούλγαριν, ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς :
Συνάδελφοι,

Δὲν πιστεύω, ὅτι θὰ εἶναι ὑπερβολὴ ἔαν χαρακτηρίσω τὴν κρίσιν τὴν ὁποίαν διερχόμεθα τώρα οἱ ὑπάλληλοι γενικῶς καὶ ἰδιαιτέρως ἡμεῖς οἱ Τραπεζιτικοί, ὡς τὴν μεγαλειτέραν καὶ φοβερωτέραν ἀπὸ ὅλας τὰς κρίσεις τὰς ὁποίας ἐπεράσαμεν ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια. Ἐξηνητημένοι καὶ κυριολεκτικῶς κατεστραμμένοι ἀπὸ τὰ δεινὰ τῆς κατοχῆς εἰς βαθμὸν πολὺ μεγαλιτέρον ἀπὸ τὰς ἄλλας Ἑλληνικὰς τάξεις, λόγω τῆς μικρᾶς μας οικονομικῆς ἀντοχῆς, ἀνεμένομεν μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ὄχι βέβαια τὸν παράδεισον, ἀλλὰ νὰ μᾶς ἐσασφαλισθῆ τοῦλάχιστον τὸν πρῶτον καιρὸν μίαν ζωὴ ἀνεκτὴ καὶ μὲ τὴν σὺν τῷ χρόνῳ οικονομικὴν ἀνόρθωσιν τῆς χώρας μας, ἀνάλογον βελτίωσιν καὶ τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς μας.

Πέραν αὐτοῦ ὅμως ἀνεμένομεν καὶ ἐπιστεύομεν, ὅτι ὁ παράγων τῆς ἐργασίας, οἱ ὑπάλληλοι, ὅλοι γενικῶς οἱ ἐργαζόμενοι, θὰ ἦσαν ἀντικείμενόν τῆς μεγαλιτέρας προσοχῆς καὶ στοργῆς τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ ὅτι εἰς τὴν ἐργασίαν θὰ ἐδίδετο ἡ θέσις, ἢ ὁποία ὀφείλεται εἰς αὐτὴν ἀπὸ ἐλευθέρου Κράτη.

Δυστυχῶς, κύριοι Συνάδελφοι, σήμερον μετὰ δέκα σχεδὸν μῆνας ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεώς μας ὁ ἀμερόληπτος παρατηρητὴς θὰ διεπίστωνεν, ὅτι αἱ ἐλπίδες μας αὐταὶ ὄχι μόνον δὲν ἐπραγματοποιήθησαν, ἀλλ' ὅτι ἀκόμη μόνον ὡς ἄνειρον εἶναι δυνατόν νὰ συλλαμ-

βάνωνται καὶ μάλιστα ὄνειρον, ἢ ἐκπλήρωσις τοῦ ὁποίου φαίνεται νὰ εἶναι ἀρκετὰ μακρὰν.

Ἄλλ' ἄς ἐλθωμεν εἰς τὰ γεγονότα.

Ἀπὸ τῆς οἰκονομικῆς πλευρᾶς. Μετὰ πολὺν σκέψαι, συσκέψαι καὶ ἀναβολὰς ἐδημοσιεύθη τέλος τὸ ἀναμενόμενον νέον μισθολόγιον. Εἶναι ἱκανοποιητικόν; Τὴν ἀπάντησιν δίδουν τὰ χρεωστικά ὑπόλοιπα τῆς μισθοδοσίας ἑνὸς ἐκάστου τοῦ μηνὸς Ἰουνίου.

Δὲν παραγνωρίζω, Κύριοι, τὰς δυσχερείας τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν προσπάθειάν της διὰ τὴν ἀνόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Πατρίδος μας, ἀλλὰ μὲ λύπη μου διαπιστώνω, ὅτι εἰς τὸν καταμερισμὸν τῶν βαρῶν, τὰ ὁποία βεβαίως ὅλοι οἱ Ἕλληνες πρέπει νὰ ἐπωμισθῶμεν διὰ νὰ ἐξέλθωμεν ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδον, ἢ τὰξις τῶν ὑπαλλήλων ἐπεβαρύνθη τόσον δυσαναλόγως, ὥστε ἡ ἐπιβάρυνσις νὰ εἶναι δυσβάστακτος ἀπὸ τοὺς ἥδη ἀσθενεῖς ὤμους τους.

Ταῦτα ὅσον ἀφορᾷ τὰ Κυβερνητικὰ μέτρα. Ἄλλὰ μήπως ἔχομεν τοῦλάχιστον ἐνδείξεις ἐνθαυρντικὰς ἀπὸ μέρους τῆς Διοικήσεως μας; Θὰ μᾶς εἴπουν ἴσως: «Τί θέλετε, ἢ κατάστασις τῆς Τραπεζῆς δὲν ἐπιτρέπει κ.λ.π.» Εἶμαι καὶ ἐγὼ εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω, ὅπως καὶ ὅλοι σας, ὅτι ἡ κατάστασις τῆς Τραπεζῆς σήμερον δὲν εἶναι βέβαια εὐχάριστος. Ἄλλοίμονον ὅμως, Κύριοι, ἂν τὰ συμπεράσματά μας τὰ ἐβασίζομεν εἰς τὰ σημερινὰ δεδομένα καὶ εἰς τὰς σημερινὰς ἐργασίας τῆς Τραπεζῆς. Ἡ Τράπεζα, ὅπως καὶ αἱ περισσώτεραι ἐπιχειρήσεις, διέρχονται μίαν κρίσιν παροδικήν, κρίσιν συμβαδίζουσαν μὲ τὴν γενικὴν κρίσιν τῆς Χώρας μας. Καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποιοὶ στενὰ καὶ περιορισμένα κρίνουν τὴν κατάστασιν τῆς Τραπεζῆς μας, οἰονόητε ἀξίωμα καὶ ἂν κατέχουν, εἶναι τὸ ἴδιον σὰν νὰ μὴ ἐλπίζουν εἰς τὸ μέλλον τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Ἡ Ἑλλάς περὶ ἀπὸ μίαν κρίσιν σήμερον, ἀλλὰ ἡ κρίσις αὕτη θὰ περάσῃ καὶ μὲ τὴν ολοκλήρωσιν τῶν Ἐθνικῶν μας διεκδικήσεων καὶ τὴν ἐξόφλησιν ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἐχθρούς μας τῶν οἰκονομικῶν μας ἀπαιτήσεων διὰ τὰς καταστροφὰς τὰς ὁποίας ἐπροξένησαν, ἢ Ἑλλάς θὰ ἀναγεννηθῇ καὶ μαζὺ μὲ αὐτὴν καὶ ἡ Τράπεζά μας θὰ ἴδῃ πάλιν εὐτυχεῖς ἡμέρας, πιστεύω μάλιστα εὐτυχεστέρων τοῦ παρελθόντος. Ἄς μὴ λησμονῶμεν ἄλλως τε, ὅτι ἓνα μεγάλο

μέρος τῆς περιουσίας της διεσώθη ἀπὸ τὴν λαίλαπα καὶ διεσώθη χάρις εἰς τὴν αὐτοθυσίαν καὶ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Προσωπικοῦ της, ἀποτελεῖ δὲ σήμερον τὴν βᾶσιν τῆς ἀνορθώσεώς της. Ὡστε δὲν δικαιολογεῖται καὶ ἀπὸ τῆς οἰκονομικῆς πλευρᾶς ἡ παθητικὴ στάσις μὲ τὴν ὁποίαν παρακολουθεῖ ἡ Διοίκησίς μας τὴν οἰκονομικὴν μας ἐξαθλίωσιν.

Ἄλλ' ἄς ἐξετάσωμεν καὶ τὴν ἄλλην πλευρὰν τῆς σημερινῆς μας καταστάσεως. Εἶπομεν ἀνωτέρω, ὅτι πέραν τῶν ἐλπίδων μας διὰ τὴν καλλιτέρευσιν τῆς θέσεώς μας οἰκονομικῶς, ἐπιστεύομεν, ὅτι ὁ παράγων τῆς ἐργασίας μεταπολεμικῶς θὰ ἦτο σεβαστὸς καὶ θὰ ἐλάμβανε τὴν θέσιν ἡ ὁποία τοῦ ὀφείλεται ἀπὸ ἐλεύθερα Κράτη.

Αἱ διαπιστώσεις, Κύριοι, εἰς τὸ σημερινὸ αὐτὸ εἶναι ἀκόμη θλιβερότεροι. Ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως λαμβάνονται μέτρα καὶ ἀποφάσεις χωρὶς νὰ ἀκουσθοῦν κἂν αἱ ἀπόψεις τῶν ἐργαζομένων. Καὶ εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἡ Διοικητικὴ μας Ἐπιτροπὴ ἀπὸ πολλοῦ προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχῃ συνέντευξιν μὲ τοὺς ἀρμόδιους πρὸς διατύπωσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐργασίας ἐπὶ ζητημάτων τὰ ὁποία εἶναι ζωτικώτατα, διὰ νὰ καταλήξῃ νὰ διαβιβάσῃ ταύτας διὰ προσώπου φιλικῶς διακειμένου καὶ συνδεομένου μὲ τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργόν, πεισθεῖσα ὅτι ἡ συνέντευξις ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ.

Ἀπὸ μέρους δὲ τῆς Διοικήσεώς μας γίνεται ἡ εἰσῆλθις διὰ τὴν περιφήμον συντακτικὴν πρᾶξιν, τὴν ὁποίαν ἡ προηγουμένη συνέλευσις μας ἐχαρὰκτῆρισεν ὡς τελείως ἀντιπαλληλικὴν καὶ ἀνθελληνικὴν, ὥστε εἶναι περιττὸν σήμερον νὰ σᾶς κουράσω ὁμιλῶν ἐπ' αὐτῆς. Ἄλλὰ διὰ νὰ κρίνωμεν τὰς διαθέσεις τῆς Διοικήσεώς μας ἀπέναντι τοῦ Προσωπικοῦ ἀρκεῖ, νομίζω, νὰ ἐνθυμηθῶμεν τὴν ἀντίδρασίν της: εἰς τὰς ὥραιας προσπαθείας τῆς Διοικητικῆς μας Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς μας καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς καὶ τὴν ἐπιμονὴν της νὰ ἀρνηται τὴν συμμετοχὴν ἐκπροσώπων τοῦ Συλλόγου μας εἰς τὰ διάφορα ἐσωτερικὰ συμβούλια τῆς Τραπεζῆς μας, τὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ τὰ ὑπαλληλικά ζητήματα. Καὶ αὐτὰ μέχρι σήμερον. Ἄλλὰ ἡ κατάστασις προδικάζει

καὶ ἄλλους κινδύνους. Δὲν ἀποκλείεται προσε-
χῶς νὰ γίνουν συγχωνεύσεις ἢ ἐνοποιήσεις
Τραπεζῶν ὑπὸ τὴν Α ἢ Β μορφήν. Ἀντιλαμ-
βάνεσθε ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτάς, λαμβανομέ-
νων ἀποφάσεων ἐρήμην ἡμῶν καὶ μὲ Διοίκη-
σιν οὕτω διατεθειμένην, τί κινδύνους διατρέ-
χομεν;

Κύριοι, ἀπέναντι αὐτῆς τῆς καταστάσεως
καὶ τῶν κινδύνων οἱ ὁποῖοι μᾶς ἀπειλοῦν
ἡμεῖς τί ἐπράξαμεν καὶ τί θὰ πράξωμεν; Ὁ
ἀπολογισμὸς καὶ ἐδῶ δὲν εἶναι ἐνθαρρυντικός.
Δὲν ὁμιλῶ περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Διοικητικῆς
μας Ἐπιτροπῆς τὴν κριτικὴν τοῦ ἔργου τῆς
ὁποίας θὰ κάμω ἰδιαιτέρως. Ὁμιλῶ περὶ ἡμῶν
τῶν ἄλλων συναδέλφων, οἱ ὁποῖοι ἂν καὶ ἔξω
τῆς ἀπευθύνου διαχειρίσεως ἔχομεν τρόπους
νὰ συντρέξωμεν τοὺς ἐκπροσώπους μας. Οἱ
τρόποι αὐτοὶ εἶναι πολλοί. 1) Νὰ πειθαρχοῦμε
εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Διοικητικῆς μας Ἐπι-
τροπῆς. Δυστυχῶς καὶ εἰς αὐτὸ παρατηρήθη-
σαν χασμωδίαί, ὅπως ἡ ἀνυπακοὴ μέρους τοῦ
Προσωπικοῦ, εὐτυχῶς ὀλίγου, εἰς τὴν δίωρον
στάσιν τῆς Μεγάλης Πέμπτης. 2) Ἐνίσχυσις
τοῦ δημοσιογραφικοῦ μας ὄργανου τῆς «Τρα-
πεζιτικῆς». Ἐνίσχυσις ὅχι μόνον οἰκονομική
ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς συνεργασίας εἰς τὴν σύντα-
ξιν τῆς. Πληροφοροῦμαι ὅτι πολλοὶ συναδέλ-
φοι ἐπέστρεψαν τὰ φύλλα τῆς «Τραπεζιτικῆς»,
ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ συνδρομὴ εἶναι βαρεῖα.
Ὁμολογῶ ὅτι δὲν τοὺς καταλαβαίνω τοὺς συν-
αδέλφους αὐτούς. Ἡ οἰκονομικὴ μας κατάστι-
σις εἶναι βεβαίως τραγικὴ, ἀλλοίμονον ὅμως
ἐὰν τὴν οἰκονομίαν μας τὴν κάνομεν εἰς τὸ
δημοσιογραφικὸν μας ὄργανον, ἕνα ἀπὸ τὰ
ὅπλα μας εἰς τὸν ἑσυνδικαλιστικὸν μας ἀγῶνα.
Ἴσως μοῦ ἀπαντήσουν μερικοί, ὅτι δὲν τοὺς
ἱκανοποιεῖ τὸ περιεχόμενον. Καὶ αὐτὸ εἰς βά-
ρος των εἶναι. Δύνανται διὰ τῆς συνεργασίας
των νὰ τὸ διορθώσουν σύμφωνα μὲ τὰς ἀντι-
λήψεις των ἄς γράψουν ἄρθρα, γιατί περι-
μένουν ἀπὸ τοὺς ἄλλους; καὶ ἐὰν δὲν δημοσι-
ευθοῦν τότε θὰ ἔχουν κάποιον δίκαιον. Ἀλλὰ
τοιοῦτο ἐνδεχόμενον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀν-
τιμετωπίζεται. Ἡ «Τραπεζιτικὴ», Κύριοι, πρέ-
πει νὰ γίνῃ ἐβδομαδιαία καὶ ἐὰν ἦτο δυνατόν
ἡμερησία νὰ κυκλοφορῇ καὶ ἐκτὸς τῆς Τρα-
πέζης, ὅποτε θὰ λαμβάνεται καὶ περισσότε-
ρον ὑπ' ὄψιν καὶ προπαντὸς νὰ εἶναι οἰκο-
νομικῶς ἀνεξάρτητος. 3) Νὰ ἐπιδει-

κνῶμεν τὸ ἐνδιαφέρον μας διὰ τὰ ἐπαγγελ-
ματικά μας ζητήματα πάντοτε καὶ εἰς πᾶσαν
στιγμὴν. Ὅχι νὰ μὴ πραγματοποιοῦνται Συνε-
λεύσεις ἐλλείψει ἀπαρτίας. Νὰ ἐμφανίζομεθα
εἰς τοὺς ἐκπροσώπους μας δι' ἐπιτροπῶν, ὅταν
δημιουργεῖται ἕνα ζήτημα διὰ νὰ τοὺς ἐνι-
σχῶμεν καὶ νὰ τοὺς κατατοπίζωμεν καὶ ἐπὶ
τῶν ἰδικῶν μας ἀπόψεων καὶ ὅχι νὰ περιμέ-
νωμεν νὰ ὀλισθήσουν κάπου διὰ νὰ κάμωμεν
ἔπειτα εὐχολον κριτικὴν. 4) Τὸ καὶ σπουδαιό-
τερον. Νὰ ἔχομεν ἐνότητα. Τίποτε ἀπὸ ὅσα
εἶπα δὲν γίνονται χωρὶς ἐνότητα καὶ τίποτε δὲν
θὰ ἐπιτύχωμεν καὶ κανένα κίνδυνον δὲν θὰ
ἀποτρέψωμεν ἐὰν δὲν εἴμεθα ἡνωμένοι. Ἀντι-
θέτως καὶ τί δὲν μποροῦμε νὰ ἐπιτύχωμεν μὲ
τὴν ἐνότητα.

Ἄς ἐνθυμηθῶμεν τοὺς τελευταίους μῆνας
τῆς κατοχῆς, ὅταν ἐκινδύνευεν ἡ περιουσία
τῆς Τραπεζῆς ἀπὸ τὴν δῆθεν Ἑλληνικὴν Κυ-
βέρνησιν τῶν κατακτητῶν. Ἡ τότε Διοικητι-
κὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου, τῆς ὁποίας εἶχα
τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι μέλος, συνέστησε τὴν γνω-
στὴν τριακονταμελῆ Ἐπιτροπὴν ἐκ συναδέλ-
φων, δώσασα ἰδιαιτέραν προσοχὴν εἰς τὴν
σύνθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ὥστε νὰ ἀντιπροσω-
πεύονται εἰς αὐτὴν ὅλαι αἱ τάσεις τοῦ Προσω-
πικοῦ. Μὲ συγκίνησιν, ἀλήθεια, πρέπει νὰ ἐν-
θυμούμεθα τὸν τόνον τὸν ὁποῖον τὰ ζητήμα-
τά μας καὶ τὰ ζητήματα τῆς Τραπεζῆς ἔλα-
βον. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτὴ, Κύριοι, ἔσωσε τὴν
περιουσίαν τῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν σωτηρίαν
τῆς ὁποίας ὅλοι σήμερον καυχώμεθα.

Νομίζετε ὅμως, ὅτι ἐὰν ἡ Ἐπιτροπὴ ἦτο
μονόπλευρος, ὥστε νὰ μὴ πιστεῦῃ εἰς αὐτὴν
ὀλόκληρον τὸ προσωπικόν, θὰ εἶχε τὰ αὐτὰ
ἀποτελέσματα; Ὅχι Κύριοι, δὲν θὰ εἶχε.

Διὰ τοιοῦτον σήμερον, ὅταν εἰς τόσον κρί-
σιμον στιγμὴν εὐρισκόμεθα νὰ μὴ ἐνωθῶμεν
καὶ ὅλοι μαζὺ νὰ βαδίσωμεν καὶ νὰ ἀγωνι-
σθῶμεν διὰ τὰ δίκαιά μας; εἶναι ὑπέρτατον
καθῆκον ἀπέναντι ἡμῶν αὐτῶν νὰ ἀψησῶμεν
κατὰ μέρος τὰς ἐξεπαγγελματικὰς μας δια-
φορὰς καὶ νὰ καταρτίσωμεν διὰ τὰς προσε-
χεῖς ἐκλογὰς ἕν κοινὸν καὶ μοναδικὸν ψηφο-
δέλτιον μὲ πρόσωπον τὰ ὁποῖα παρέχουν ἐμπι-
στοσύνην εἰς ὅλους καὶ τὸ ὁποῖόν ὀλόκληρον
τὸ προσωπικὸν ἀνεπιφυλάκτως καὶ μὲ ἐνθου-
σιασμόν θὰ ψηφίσῃ. Οἱ καιροὶ εἶναι δύσκολοι,
ἄς μὴ φανῶμεν κατώτεροι τῶν περιστάσεων.

Καὶ τώρα ἄς κάμωμεν καὶ ὀλίγην κριτικὴν εἰς τὴν Διοικητικὴν μας Ἐπιτροπὴν.

Τὸ ἔργον τῶν ἐκπροσώπων μας τὴν περίοδον αὐτὴν ἦτο, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, δυσχερὲς καὶ πολυποικίλον καὶ δι' αὐτὸ πρέπει νὰ εἰμεθα καὶ ἐπιεικεῖς εἰς τὴν κριτικὴν μας, ὅπου διαφωνοῦμεν.

Εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι οἱ ἀγῶνες τῆς διὰ τὴν συμμετοχὴν μας εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς μας καὶ τῆς Κτηματικῆς Τραπεζῆς καὶ γενικῶς εἰς τὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ ὑπαλληλικά ζητήματα ἐσωτερικὰ συμβούλια τῆς Τραπεζῆς, τοὺς ἀγῶνας δὲ αὐτοὺς πρέπει νὰ συνεχίσῃ ἢ μέλλουσα νὰ ἐκλεγῇ νέα Ἐπιτροπὴ μέχρι τῆς ἐπιτυχίας των. Ἐπίσης ἡ γενικὴ θέσις τὴν ὁποίαν ἐπῆρε εἰς τὸ ζήτημα τῆς συντακτικῆς πράξεως, παρ' ὅλον ὅτι ἐσταμάτησεν ἄποτόμως τὸν ἀγῶνα διὰ νὰ τὸν ἐπαναρχίσῃ, ὡς λέγει, ἐντὸς τῆς Τραπεζῆς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς πράξεως, μὲ σκοπὸν τὴν ἐκπλήρωσιν δοθεισῶν παρὰ τῆς Διοικήσεως εὐνοϊκῶν ὑποσχέσεων. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ διαφωνῶ, διότι φρονῶ ὅτι οἱ ἐκπρόσωποι μας δυνατὸν βέβαια νὰ λαμβάνουν ὑποσχέσεις, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ σταματοῦν καὶ τὸν ἀγῶνα. Διότι ὑποσχέσεις δίδονται πολλαί, ἀλλὰ δὲν ἐκπληροῦνται ὅλαι. Ἄς μὴ λησμονῶμεν δέ, ὅτι οἱ ὑποσχεθέντες ἦσαν καὶ οἱ εισηγηταὶ τῆς συντακτικῆς πράξεως, ὅπως μᾶς ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν προηγουμένην συνέλευσιν ὁ κύριος Πρόεδρος. Ἄλλο ζήτημα εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἔδωκε, νομίζω, τὴν πρέπουσαν σημασίαν καὶ δημοσιότητα, εἶναι τὸ σοβαρώτατον ἀπὸ συνδικαλιστικῆς πλευρᾶς ζήτημα τῆς λήψεως ἀποφάσεων ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἐρήμην ἡμῶν τῶν ἐνδιαφερομένων. Ἐπίσης νομίζω ὅτι εἰς τὰς σχέσεις τῆς μὲ τὴν Ὁμοσπονδίαν τῶν Τραπεζικῶν ἐσμειώθη κάποια χασμωδία. Ἡ συνεργασίᾳ μὲ τὴν Ὁμοσπονδίαν, Κύριοι, εἶναι ἀπαραίτητος διὰ πολλοὺς λόγους καὶ πολὺ περισσότερον σήμερον καὶ χρειάζεται νὰ πιστεύῃ περισσότερο εἰς αὐτὴν ἡ Διοικητικὴ μας Ἐπιτροπὴ, παραβλέπουσα ὀλίγας σημειωθεῖσας ἴσως ἀδυναμίας.

Ἐν γένει νομίζω ὅμως, ὅτι παρὰ τὰς διαφωνίας μου αὐτὰς πρέπει νὰ εὐχαριστήσωμεν τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὸ μέχρι τοῦδε βαρύτερον ἔργον τῆς, εἰς τὸ ὁποῖον προεξέ-

χουσαν θέσιν κατέχει ἡ ἐπ' ἀνέκδοσις τῆς «Τραπεζικῆς» καὶ αἱ προσπάθειαι τῆς διὰ τὴν ἐνότητα τοῦ Προσωπικοῦ.

Μετὰ τὸν κ. Βούλγαριν ὁμιλεῖ ὁ κ. Κων. Ἀποστολόπουλος ὡς ἑξῆς:
Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἡ σημερινὴ ἡμέρα δὲν εἶναι ἡμέρα ἐγκρίσεως ἢ ἐπικρίσεως τοῦ μέχρι τοῦδε ἔργου τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου μας ἀφοῦ μόλις πρὸ ἡμερῶν ἠκούσαμεν τὴν λογοδοσίαν τῆς καὶ ἐνεκρίναμεν τὰς φιλοτίμους καὶ εὐστόχους προσπάθειάς τῆς καὶ ἀνενώσαμεν ὅλοι μαζί τὴν πρὸς αὐτὴν ἐντολὴν συνεχίσεως τῶν ἐνεργειῶν τῆς πρὸς πραγματοποίησιν τῶν προγραμματισθέντων, αἵτινα μᾶς ἔχει ὑποσχεθῆ καὶ τὰ ὁποῖα λόγῳ τῶν γεγονότων οὐ μόνον δὲν ἐτελείωσεν, οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ τελειώσῃ, ἀλλὰ οὐδὲ κἂν ἤρχισε νὰ τὰ πραγματοποιῇ αὐτὴ καὶ διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν ὁποίων ἦτο ἐπιβεβλημένον νὰ δοθῇ ἡ ἀναγκαία πίστωσης χρόνου καὶ ἐξεδηλώθη ἡ σταθερὰ ἐμμονὴ τῆς ὁλότητος τῶν παρευρεθέντων Μελῶν τοῦ Συλλόγου διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν αἰτημάτων τοῦ αἵτινα ταυτίζονται πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Ἰδρύματος εἰς ὃ ὑπηρετοῦμεν.

Σήμερον κύριον θέμα μας εἶναι ἡ προκήρυξις ἀρχαιρεσιῶν καὶ ἡ ἐκλογή Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς διενέργειαν ἐκλογῶν καὶ ἀνάδειξιν νέας Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς ἐκτέλεσιν σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας.

Καὶ ἡ μὲν ἐκλογή Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐντελῶς τυπικῇ ἐγένετο ἤδη.

Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὰς ἀρχαιρεσίας πρὸς ἀνάδειξιν Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἡμεῖς οἱ ὁποιοὶ πιστεύομεν ὅτι ἐν τῷ Συλλόγῳ μας οὐδέποτε ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του ἔλαβε χώραν πλαστογραφίαις τῆς θελήσεως τῶν Μελῶν, οὐδὲ ἠσκήθη ποτὲ ἐκβιαστικὸν τι μέτρον εἶναι φυσικόν, κατόπιν τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ληφθέντων καὶ ὀρθῶς μέτρων ἐγγυήσεως καὶ κατοχυρώσεως ἀνοθεύτων καὶ ἀνεπηρεάστων ἀρχαιρεσιῶν εἰς τὰ διάφορα Σωματεῖα, εἶναι φυσικόν, λέγομεν, νὰ θέλωμεν νὰ ἐκλεγῇ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἤδη, πολὺ καλὸν ἄλλως τε, Συμβούλιον, ἀνευ οὐδεμιᾶς μεταβολῆς εἰς τὰ πρόσωπα ἵνα ἀποδείξωμεν ὅτι εἰδικῶς τὸ Σῶμα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς οὐ μόνον δὲν ἔχει ἀνάγκην τοιούτων

κατοχυρωτικῶν μέτρων, ἀφοῦ τὸ συλλογικὸν ἦθος καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ εὐπρέπεια εἶναι ἀρκούντως ἀνεπτυγμένα ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ ἀκόμη δὲν ἔχει ἀνάγκην κατοχυρώσεως καὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς μειοψηφίας διότι αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Συλλόγου μας οὐδέποτε κατήλθον εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν συλλογικῶν ζητημάτων κατὰ τρόπον προδίδοντα ἐπαγγελματικὸν κομματισμὸν ἢ κατάπνιξιν τῶν δικαιωμάτων τῆς μειοψηφίας.

Ἀντιθέτως, μία παρέκβασις ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω διὰ τῆς ἀκαίρου ἀλλαγῆς τῶν ἀποτελεσμάτων τὴν σημερινὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν προσώπων, ἔξ ἀφορμῆς ἐνὸς τυπικοῦ δι' ἡμᾶς ζητήματος, ὡς εἶναι ἡ ἐπανάληψις τῶν ἐκλογῶν, ἀκόμη δὲ περισσότερον ἢ παρέκβασις διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ νέον ψηφοδέλιον καὶ Συναδέλφων ἐκ τῆς Νοεμβριανῆς μειοψηφίας θὰ ἐξηγητοῦ ἀσφαλῶς ὡς ἀδυναμία τῆς προηγουμένης πλειοψηφίας καὶ ὡς ὁμολογία μας ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς παρελθούσης ἐκλογῆς δὲν ἀντεπροσώπευε τὴν γνησίαν θέλησιν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου καὶ θὰ ἐδικαίωνε καὶ ὡς πρὸς ἡμᾶς τὸ μέτρον τοῦ Ὑπουργείου, τοῦθ' ὅπερ ἐν τῇ πραγματικότητι δὲν συμβαίνει καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀφήσωμεν νὰ δημιουργηθῇ ἡ ἐντύπωσις αὕτη.

Ἐξ ἄλλου ἡ σημερινὴ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ὑπευθύνως διαχειρισθεῖσα σοβαρώτατα ζητήματα ὑποχρεοῦται, νὰ τὰ φέρῃ, μὲ τὴν βοήθειαν, ἐννοεῖται, ὄλων μας, εἰς πέρας καὶ δὲν τῆς ἀναγνωρίζεται τὸ ἠθικὸν δικαίωμα νὰ τὰ ἐγκαταλείψῃ ἀνευ ἀποχρῶντος τινὸς λόγου ἐκτὸς ἐὰν δηλώσῃ σαφῶς καὶ ἀπεριφράστως ὅτι οὐχὶ ἀζημίως διὰ τὰ ζητήματά μας θὰ ἡ δύνατο νὰ ἐξακολουθήσῃ διαχειριζομένη ταῦτα.

Ἴδου ἐν ζήτημα τὸ ὁποῖον, ἐὰν σύσσωμος ἡ Συνέλευσις τὸ ἀντιμετώπιζεν ἐνιαίως θὰ ἐδίεδε τὸ μέτρον κρίσεως τῆς Ἐνότητος καὶ τῆς ἀνωτερότητος τοῦ Σώματος οὐ μόνον ἐναντι τοῦ Προϊσταμένου Ὑπουργείου ἀλλὰ καὶ ἐναντι παντὸς ἄλλου πρὸς τὸν ὁποῖον θὰ ἔδει νὰ ἐμφανισθῶμεν σήμερον αὐθορμητῶς ἐνιαῖοι καὶ ἀδιάσπαστοι, ἀκόμη δὲ καὶ θὰ προήγαγε πολλὰ ζητήματα, ἢ διευθέτησις τῶν ὁποίων δυσχερῆς σήμερον θὰ ἀπέβαιεν αὐριον γόνιμος καὶ καρποφόρος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν συνεργασίαν ὄλων τῶν

Μελῶν καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἐκλεκτῶν ἐκείνων Συναδέλφων οἵτινες λόγῳ πείρας καὶ ἱκανότητος εἶναι εἰς θέσιν νὰ προαγάγουν τὰ ζητήματα τῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ Προσωπικοῦ, θὰ ἦτο τεράστιον σφάλμα καὶ πολὺ κατώτερον ἡμῶν ἐὰν ἡ συνεργασία αὕτη ἐποποθετεῖτο καὶ ἐξηρτάτο ἐκ τῆς συμμετοχῆς ἢ μὴ εἰς τὸ προσεχῆς Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνωτέρω καὶ ἕτεροι λόγοι οὐσιαστικοὶ πρέπει νὰ πείσουν ἢ μᾶλλον νὰ ἔχουν πείσει πάντα πραγματικῶς ποθοῦντα τὴν ἡσυχίαν, τὴν ἐνότητα καὶ τὴν εὐμερίαν τῶν Συναδέλφων καὶ τὴν προκοπὴν τοῦ Ἰδρύματος ὅτι ἀποτελεῖ πραγματικὴν καὶ θετικὴν ὑπηρεσίαν ὁ ποραμερισμὸς φιλοδοξιῶν, αἰτινες δὲν θὰ πρέπει νὰ μὴ ὑπάρχουν καὶ ἡ ἀβαρία πρὸ παντὸς εἰς τυπικὰς ἀπόψεις ὅσον ἀγναί, ὀρθαὶ καὶ ἀδολοὶ καὶ ἂν εἶναι αὐταὶ ἐνῶ ἡ ἐμμονὴ εἰς αὐτὰς θὰ μειώσῃ τὴν ἀγνότητα τῶν προθέσεων καὶ θὰ ἐμβάλῃ εἰς ὑποψίας καὶ δυσπιστίας, δεδικαιολογημένας, ἢ μὴ, ἀδιάφορον.

Τὰ πράγματα εἰς τὸν τόπον, Κύριοι Συναδέλφοι, πέρουν ἓνα δρόμον καὶ ὁ δρόμος αὐτὸς θάττον ἢ βράδιον θὰ μᾶς ἐπαναφέρει εἰς τὴν ὁμαλότητα καὶ θὰ μᾶς χάρισῃ τὴν ἡσυχίαν, θὰ ἔχωμεν δὲ τότε ὄλον τὸν καιρὸν, ἀλλὰ πολὺ ἔδαφος νὰ ἀναπτύξωμεν ὅλας μας τὰς ἱκανότητας καὶ τὰς δραστηριότητας — ἐὰν θέλωμεν καὶ ἂν μπορούμεν — ὑπὲρ τῶν ἐπαγγελματικῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα μόνον καὶ ἀποκλειστικῶς θὰ πρέπει νὰ μᾶς ἐνδιαφέρουν μακρὰν τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν ἰδεολογικῶν δοξασιῶν.

Ἐν τῷ μεταξύ καὶ ὡς ἔχουν τὰ πράγματα σήμερον ἐὰν δεχθῶμεν—καὶ εἶναι δικαίον νὰ τὸ δεχθῶμεν—ὅτι ἡ σημερινὴ σύνθεσις τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἐκλεκτοὺς, σεμνοὺς καὶ ἀπατριάστους Συναδέλφους καὶ ἂν θελήσωμεν νὰ τὴν βοηθήσωμεν μὲ ὅτι, ἕκαστος δύναται, θὰ δικαιούμεθα νὰ προεξοφλήσωμεν ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καὶ οἰδιχόμεν ἄλλῃ, εἴτι εὐτυχεστέρως συνθέσεως, Ἐπιτροπὴ θὰ ἠδύνατο νὰ κάμῃ ἐπὶ τῶν ζητημάτων μας, ἐνῶ μία ἀλλαγὴ συνθέσεως καὶ μάλιστα ὡς προτείνεται αὕτη θὰ συναντήσῃ σοβαρὰς δυσχερείας ἐν τῇ καταρτίσει τοῦ ψηφοδελτίου, ἐὰν φυσικὰ δὲν πρόκειται ν' ἀγνοηθῇ ἢ κοινῇ γνώμῃ ἐν τῇ Τρα-

πέξη μὲ κίνδυνον τραυματισμοῦ τῆς συλλογικῆς ἰδέας, μετεκλογικῶς δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θ' ἀντιμετώπιζεν ἔτι μείζονας δυσχερείας.

Ἐξ ἄλλου ἡ σημερινὴ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὴν εὐχέριαν νὰ ἐξασφαλίσῃ οὐσιαστικῶς τὴν καθολικὴν συνεργασίαν ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν ζητημάτων καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον σταθερωτέρον καὶ νομίζω ὅτι μέχρι τοῦδε τὸ ἔπραξε καὶ γενικῶς ἐπολιτεύθη κατὰ τρόπον ἀποδεικνύοντα ἀποχρωματισμὸν μᾶλλον παρὰ ἐμφανίζοντα παράταξιν ἐν τῇ ὑπ' αὐτῆς διαχειρίσει τῶν ζητημάτων.

Πιθανὸν ἡ σημερινὴ ἐξ ἐκλεκτῶν καὶ συμπαθεστάτων Συναδέλφων Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ μὴ εἶναι ἡ ἰδεώδης καὶ ἡ σήμερον ἀπολύτως ἐνδεδειγμένη καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου εἶναι γνωσταὶ αἱ ἀπόψεις μας, ἀλλ' εἶναι πάντως ἐκείνη ἥτις, προελθούσα ἐξ ἐλευθέρων καὶ ἀβιάστων ἐκλογῶν, θὰ ἐσυνέχισε μέχρι τέλους τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους τὸ ἔργον τῆς ἐὰν δὲν ἐμεσολάβει τὸ τυπικὸν γεγονός τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐκλογῶν καὶ ἐκείνη τὴν ὁποίαν οὐδεὶς μέχρι σήμερον ἀπεδοκίμασεν οὔτε ἐμέσως, οὔτε ἀμέσως, οὐδὲ συμφωνοῦμεν πρὸς τοὺς λόγους τῆς προχθεσινῆς παρατηρήσεώς τῆς ἐξ ἀφορμῆς τῆς μὴ προσελεύσεως ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ μελῶν εἰς τὴν Συνέλευσιν καὶ ὅσον καὶ ἂν ἦτο δικαία ἡ ἀγανάκτησις τῆς ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης πάντως ἐφ' ὅσον ἡ μὴ προσέλευσις μελῶν δὲν εἶχε τὴν ἔννοιαν ἀποδοκιμασίας δὲν ὄφειλεν αὕτη νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν ἔκδοσιν τοιαύτης ἀνακοινώσεως, πολὺ δὲ περισσώτερον δὲν ὄφειλε νὰ χάσῃ τὴν ψυχραιμίαν τῆς καὶ νὰ υποβάλλῃ παραίτησιν. Εἶναι τέλος ἐκείνη ἡ ὁποία ἐνῶ ἀπολαμβάνει τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Σώματος ἐὰν ἐμμεῖν εἰς τὴν παραίτησίν τῆς θὰ δημιουργήσῃ ζητήματα τὰ ὁποία σκόπιμον εἶναι νὰ ἀποφευχθοῦν.

Κύριοι Συναδελφοί,

Διερχόμεθα μίαν περίοδον τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ βιαζώμεθα νὰ περάσωμεν, ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον, διὰ νὰ εἰσελθώμεν εἰς ἄλλην περισσώτερον σταθεράν, ὀλιγώτερον ἀνυπόφορον καὶ κάπως ἐλπιδοφόρον.

Χρειαίεται μία ἔξαρκις, τὴν ὁποίαν θὰ εἶναι ἀτύχημα ἐὰν δὲν ἐπιδείξωμεν. Τὴν μεταβατικὴν αὕτην περίοδον πρέπει νὰ ἐκμεταλλευθώμεν ὅσον τὸ δυνατόν ἐπωφελέστερον διὰ τὰ

ζητήματα τῆς Τραπεζῆς καὶ τὰ ζητήματα τὰ ἰδικά μας καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος θὰ μᾶς ἐγγυᾶται τὴν αὐριανὴν εὐημερίαν μας.

Ἄρκετὰ ὑπέστημεν οὐ μόνον κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κατοχῆς, ἀλλὰ ἐπὶ δεκαετηρίδα καὶ πλέον πρὸ ταύτης καὶ εἶναι καιρὸς νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα οἱ πτωχοὶ συγγενεῖς τῆς κοινωνίας καὶ τὰ αἰώνια θύματα τῆς νοσηρᾶς καὶ ἰδιοτελοῦς νοστοροπίας τῆς Ἰθνυούσης τάξεως οὐδὲ οἱ ἀσθενεῖς εἰς βάρος τῶν ὁποίων θὰ γίνονιν τυχεροὶ τὰ δλέθρια πειράματα τῆς κρατικοποιήσεως τῶν Τραπεζῶν ἐνῶ θὰ ἦτο ὀλιγώτερον παράλογον, τοῦλάχιστον διὰ τὸν τόπον μας, νὰ γίνονιν τὰ πειράματα τῆς Τραπεζικοποιήσεως τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἀπὸ τὴν σημερινὴν συνάντησιν μας, τὴν μεθαιριανὴν ἐκλογὴν καὶ τὴν μὲ πίστιν καὶ φανατισμὸν ὑποστήριξιν τῆς μελλούσης νὰ διαχειρισθῇ τὰ ζητήματά μας Ἐπιτροπῆς, θὰ ἀποδείξωμεν ἐὰν εἴμεθα ἄξιοι καλλιτέρας τύχης, ἱκανοὶ διὰ σοβαρὰς ἐξορμήσεις καὶ ἐὰν ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς, ἡ κοινωνία καὶ τὸ Κράτος δύνανται νὰ ὑπολογίζονιν ἐφ' ἡμῶν διὰ τοὺς μεταπολεμικοὺς προσανατολισμοὺς καὶ διὰ τὰς νέας διαμορφώσεις τῆς Χώρας.

Θὰ ἀποδείξωμεν ἀκόμη ἐὰν εὑνάμεθα καὶ ἡμεῖς μὲ τὴν σειράν μας νὰ ὑπολογίζωμεν ἡ μὴ εἰς τὰς ἱκανότητας τῶν ἐκάστοτε Διοικήσεων τῆς Τραπεζῆς πρὸς ραγδαίας ἀναμορφωτικὰς ἐξελίξεις, τῶν ὁποίων ἔχει ἀπόλυτον καὶ ἐπείγουσαν ἀνάγκην καὶ ἡ Τράπεζα καὶ ὁ τόπος κατὰ τὰ πρῶτα μεταπολεμικὰ ἔτη τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ ἂν θὰ εἴμεθα μελλοντικῶς ἀπαθεῖς καὶ ἀδιάφοροι πρὸ τῶν μεγαλομετόχων τῆς Τραπεζῆς κατὰ τὴν ἐκάστοτε ἀνάδειξιν ἐκείνων οἵτινες θὰ καλοῦνται νὰ κατεθύνουν τὰς τύχας τοῦ πρώτου πιστωτικοῦ ἰδρύματος τῆς Χώρας χωρὶς τὴν ἐν τῷ Γενικῷ Συμβουλίῳ ἐκπροσώπησιν τῆς ἐργασίας ἢ θὰ διατυπώσωμεν καὶ ἡμεῖς ὡς Σῶμα τὰς ἀπόψεις μας ὡς πρὸς τὴν μορφὴν τῶν Τραπεζῶν καὶ τὸν τρόπον τῆς λειτουργίας των εἰς τοὺς αὐριανούς ἐκλεκτοὺς τοῦ Λαοῦ, οἱ ὁποῖοι θὰ ρυθμίσουν ἀναμφισβητήτως νομοθετικῶς τὰ μεγάλα μεταπολεμικὰ προβλήματα τοῦ τόπου, ἐν τῶν ὁποίων θὰ εἶναι καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀσκήσεως τῆς πίστεως καὶ ἡ μορφή τῶν Τραπεζῶν.

Τέλος, Κύριοι Συνάδελφοι, αἱ σκέψεις καὶ αἱ προτάσεις περὶ ὀλοκληρωτικῆς συνεργασίας, ὀποθενδήποτε προερχόμεναι, δὲν εἶναι ἀπλῶς σεβασταὶ ἀλλὰ καὶ ἐκτιμῶνται ἀρκούντως καὶ δὲν διαφανοῦμεν σήμερον εἰς τὴν οὐσίαν ἀλλὰ μόνον εἰς τοὺς τύπους, ὅσον δὲ εἰλικρινέστεραι εἶναι αἱ προτάσεις αὐταὶ καὶ ὅσον εἰλικρινεστέρα ὑποδοχὴ καὶ καλὴ χρησιμοποίησις γίνεται τούτων, τόσον συντομώτερον θὰ εὐρωμεν τὸν δρόμον τῶν πραγματικῶν συμφερόντων μας, τὴν προάσπισιν καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ὁποίων μόνον εἰς μίαν πειθαρχημένην, ὁμονοοῦσαν, νοικοκυρεμένην καὶ εὐτυχισμένην Πατρίδα θὰ ἀναζητήσωμεν, εἰς μίαν Πατρίδα ἀναξίαν τῶν ἐπικῶν ἀγώνων τῆς καὶ τοῦ *ἰδικοῦ* τῆς πολιτισμοῦ εἰς μίαν Πατρίδα μὲ πηγαίαν, πραγματικὴν καὶ *ντόπιαν* δημοκρατικὴν ψυχὴν τῶν κατοίκων τῆς καὶ μὲ δευτέραν θρησκείαν τῆς τὴν ἐργασίαν, τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῆς ζωῆς, εἰς τὴν Πατρίδα τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους, ἡ ὁποία ἐφώτισε τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τῆς ὁποίας τὰ τέκνα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φωτίζονται σήμερον ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῆς καὶ ἀπὸ τοὺς ἀσπόνδους φίλους τῆς. Εἰς τὴν ἡνωμένην Ἑλλάδα τοῦ 1940—41, τῆς ὁποίας τὰς θυσίας εἰς αἷμα καὶ εἰς ἠθικὰ καὶ οἰκονομικὰ ἀγαθὰ πρέπει νὰ διεκδικήσωμεν ὅλοι μαζί χωρὶς τὰς καταπληκτικὰς παραφωνίας καὶ εἰς τὴν ὁποίαν Ἑλλάδα ἡ ἔλλειψις ζωτικῶν χώρου μᾶς θέτει εἰς μειονεκτικὴν θέσιν ἔναντι τῶν γειτόνων μας καὶ μᾶς στερεῖ τῶν μέσων μιᾶς στοιχειώδους ἀνθρωπιστικῆς ζωῆς.

Κατόπιν δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Ν. Δεμοῖρον, ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς:

Κύριοι Συνάδελφοι,
 Ὃταν ἐπρόκειτο νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ προηγουμέναι ἐκλογαὶ πρὸς ἀνάδειξιν νέας Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου, εἶχομεν προτείνει πολλοὶ συνάδελφοι λόγῳ τῆς σοβαρότητος τῶν ζητημάτων τῶν σχετιζομένων μετὰ τὴν Τράπεζαν καὶ τὸ Προσωπικόν, τὴν διεύθυνσιν τῆς τότε Δ. Ἐπιτροπῆς διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς ταύτην καὶ ἄλλων κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν ἱκανῶν καὶ πεπειραμένων συναδέλφων, εἰς τρόπον ὥστε ἡ σύνθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ν' ἀποτελῇ τὴν καλλιτέραν ἐγγύησιν διὰ τὸν χειρισμὸν καὶ τὴν παρακολούθησιν τῶν ζητημάτων τούτων.

Σήμερον ὅμως αἰσθάνομαι ὑποχρέωσιν νὰ ὁμολογήσω—τὸ κάμνω δὲ τοῦτο μετὰ ἰδιαίτερας ὄλως εὐχαριστήσεως—ὅτι καίτοι ἡ ἀνωτέρω ὑπόδειξις μῆς δὲν ἐγένετο ἀποδεκτὴ, ἢ προελθοῦσα ἐκ τῶν ἐκλογῶν ἐκείνων Δ. Ἐπιτροπῆς εἰργάσθη κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον καὶ ἔκαμε πᾶν ὅ,τι ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ εἰς τόσον βραχὺ χρονικὸν διάστημα. Διὰ τοῦτο φρονῶ, ὅτι οὐδεὶς λόγος συντρέχει νὰ μεταβληθῇ ἡ σημερινὴ σύνθεσις τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς καὶ κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς. Διὰ νὰ ἐνισχυθῇ δὲ αὕτη εἰς τὸ βαρύτερον ἔργον τῆς, θὰ ἔπρεπε νὰ πλαισιωθῇ, εὐθύς ἀμέσως μετὰ τὰς ἐκλογάς, διὰ μιᾶς ἐξωσυλλογικῆς Ἐπιτροπῆς συμβουλευτικῶν μόνον χαρακτῆρα ἔχουσης καὶ ἀπαριζομένης ἐκ τῶν συναδέλφων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι καὶ συλλογικὴν πείραν ἔχουσι καὶ ἱκανότητος συγκεντρῶνουν, χωρὶς νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἰδεολογικαὶ τάσεις καὶ πεποιθήσεις τούτων.

Εἶμαι δὲ βέβαιος, ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν πολυτίμον καὶ ἀνυστερόβουλον βοήθειαν τῶν συναδέλφων καὶ μὲ μόνον γνώμονα τὸ συμφέρον τοῦ Ἰδρυματος τὸ ὁποῖον ὑπηρετοῦμεν καὶ τοῦ Προσωπικοῦ, θὰ ἐπιτύχῃ ἱκανοποιητικὴν ἐπίλυσιν ὅλων τῶν φλεγόντων ζητημάτων μας.

Τελευταίως ἐληροφορήθην μετὰ λύπης μου, ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου ἤχηθῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ κατέλθῃ εἰς τὰς ἐπικειμένας ἐκλογάς. Δὲν γνωρίζω βεβαίως τοὺς λόγους οἵτινες συνηγοροῦν εἰς τὴν λήψιν τῆς ἀποφάσεώς του ταύτης, νομίζω ὅμως, ὅτι ἡ μὴ συμμετοχὴ τοῦ κ. Παπαλέτσου εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου θὰ ἀποτελέσῃ κενόν, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, καὶ λόγῳ τῆς πείρας του καὶ λόγῳ τῶν ἱκανοτήτων τὰς ὁποίας ἐνεφάνισε κατὰ τὸ διάστημα τῆς πολιτείας του Πρέπει συνεπῶς νὰ πεισθῇ οὗτος νὰ μεταβάλλῃ γνώμην, διότι οἱ καιροὶ εἶναι χαλεποὶ καὶ ἕκαστος πρέπει νὰ προσφέρῃ πᾶν ὅ,τι δύναται διὰ τὸ γενικὸν καλόν, ἐν ἀνάγκῃ δὲ νὰ ἀναλωθῇ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος.

Ἐν συνεχείᾳ λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Μιχαλακίας, ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς:

Κύριε Συνάδελφοι,
 Μέσα εἰς μίαν ἀτμόσφαιραν ἀνησυχίας καὶ ἀδημονίας διὰ τὰ ἐπαγγελματικὰ μας ζητή-

ματα συγκροτεῖται ἡ σημερινὴ γενικὴ συνέλευσις. Εἶναι τόσον διάχυτος ἢ συνέχουσα ὅλους ἀνησυχία καὶ εὐρίσκειται τόσον ἔγγυς, δυστυχῶς, ἡ πραγματοποίησις ὠρισμένων ἀποφάσεων αἱ ὁποῖαι ἀπὸ καιροῦ μελετῶνται εἰς βάρος μας, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπεται σήμερον οὐδεμία μοιρολατρικὴ ἐγκατέρρησις. Πολὺ περισσότερον δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐφησυχάζη κανεὶς μὲ τὴν σκέψιν ὅτι οἱ ἴδιοι αὐτοὶ κύκλοι οἱ ὅποιοι ἀπειργάσθησαν τὰ εἰς βάρος μας μέτρα εἶναι ποτὲ δυνατόν ν' ἀναθεωρήσουν τὰς ἀποφάσεις των ὅταν ἡμεῖς δὲν ἐκδηλώνομεν ἐμπράκτως τὴν ἀντίθεσίν μας καὶ δὲν διατρανοῦμεν τὴν ἀπόφασίν μας ὅπως παλαίωσμεν μὲ σθένος διὰ τὰ ζωτικά μας ζήτήματα.

Ἄς μὴ ἐφησυχάζωμεν, συνάδελφοι. Εὐκατῶν θὰ ἦτο ἂν ἠδυνάμεθα νὰ συγκινήσωμεν τοὺς ἄρμοδιους μὲ θεομᾶς ἐπικλήσεις πρὸς τὴν μεγαλοψυχίαν των, μὲ εὐλαβῆ καὶ πειστικά ἐπιχειρήματα διεκτραγωδοῦντα τὴν κατάστασίν μας, μὲ πανιὸς εἶδους διαβεβαιώσεις λίστεως καὶ ἀφοσιώσεως.

Δυστυχῶς ὅλοι αἱ ἐνδείξεις πείθουν, ὅτι τὰ εἰς βάρος μας μέτρα δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα πεπλανημένων ἀντιλήψεων ἐκ μέρους ἐκείνων πού τὰ εἰσηγοῦνται διὰ νὰ χρειάζεται σήμερον ἐργασία ἐκ μέρους μας πρὸς διαφώτισιν αὐτῶν. Διότι — διὰ νὰ ἀναφέρω ἓνα μόνον παράδειγμα — ποῖος ἔχων καὶ τὴν ἐλαχίστην ἔστω πείραν τῶν συμβαινόντων ἐν τῇ Ἑθνικῇ Τραπέζῃ ἀγνοεῖ σήμερον, ὅτι ἡ ἔνταξις τοῦ Προσωπικοῦ, ἡ ὠραιότερα καὶ δικαιότερα πραγματοποιήσῃς του, οὐδὲ πόρρωθεν δύναται νὰ παραβληθῆ πρὸς τὰ ἀναπτυχθέντα ἐπὶ Κατοχῆς ποικίλα καρκινώματα, τὰ ὁποῖα καλεῖται σήμερον ν' ἀποκόψη, πρὸς ἐξυγιάνσιν τοῦ ὀργανισμοῦ, ὁ τολμηρὸς χειρουργός; Ἡ ἔνταξις τοῦ Προσωπικοῦ — ἡ χρονικὴ ἔνταξις διότι ἐπὶ τῆς ποιοτικῆς ὑπάρχουν πολλὰ καὶ δικαιολογημένα ἐν πολλοῖς ἀντιρρήσεις — ὑπῆρξεν ἀπλῶς ἡ ἐξόφλησις ἐνὸς ληξιπροθέσμου χρέους ἐκ μέρους ἐνὸς δυστροποῦντος ὀφειλέτου, ὁ ὁποῖος, καταχρώμενος τῆς δυνάμεώς του, ἐταλάνισεν ἐπὶ μακρὰ ἔτη τὸν ἀδύνατον δανειστήν. Καὶ ὅμως ἡ ἔνταξις πρόκειται νὰ καταργηθῆ, ἀσυζητητῆ καὶ ἐξ ὀλοκλήρου.

Καὶ ἐνῷ αἱ ἀδικίαι τοῦ παρελθόντος ἀνα-

βιώνουν ἀποτόμως, ἐνῷ αἱ ἐλπίδες τὰς ὁποίας εἶχον στηρίξει πολλοὶ εἰς τὸ πολυθρόνητον νέον μισθολόγιον ἀποδεικνύονται φροῦδαι, ἐνῷ παραμένουν ἀκόμη ἀνοικταὶ αἱ πληγαὶ αἱ προκληθεῖσαι εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τὰς οικογενεῖας μας ἀπὸ τὴν κατοχὴν, τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης στενάζει καὶ πάλιν σήμερον, προτοῦ προλάβει κἄν νὰ ἀναπνεύσῃ. Καὶ ἡ ἀγωνία του, εἰδικῶς διὰ τὸ ἐπαγγελματικὸν πρόβλημα, εἶναι μεγαλύτερα ἀπ' ὅτι ὑπῆρξεν ἐπὶ κατοχῆς. Διότι τώρα διαγράφεται σαφῆς εἰς τὸν ὀρίζοντα ὁ κίνδυνος τῆς δισθεσιμότητος, ἡ δαμόκλειος αὐτῆ σπάθη ἡ ὁποία ἀπειλεῖ τοὺς πάντας, δικαίους καὶ ἀδίκους, ἀριστεροὺς καὶ συντηρητικοὺς, νηστεύσαντας καὶ μὴ νηστεύσαντας.

Δὲν παραγνωρίζομεν, συνάδελφοι, ὅτι οἱ καιροὶ εἶναι χαλεποὶ, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Πατρις ἔχει ἀνάγκην κοινῶν θυσιῶν καὶ κοινῶν μόχθων διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀνόρθωσίν της. Καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης θὰ τὸ θεωρήσουν χαρὰν καὶ τιμὴν των νὰ συνεισφέρουν κατὰ τὰς δυνάμεις των, πολλὰκις καὶ πέραν ἀπὸ τὰς δυνάμεις των, εἰς τὸ τραχὺ ἔργον τῆς ἀνοικοδομήσεως. Ἐκ παραλλήλου ὅμως ἀντιμετωπιζόμεν ὡς ὀλέθριον δι' ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ διὰ τὴν καλῶς νοουμένην Ἑθνικὴν Οἰκονομίαν κάθε μέτρον τὸ ὁποῖον, ἐνῷ ἐπιβαρύνει ὑπερμέτρως καὶ πέραν τῆς ἀντοχῆς των μίαν ὀλόκληρον τάξιν ἀνθρώπων, δὲν δημιουργεῖ συγχρόνως τὰς προϋποθέσεις ἐκείνας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐπέρχεται ἡ ἀξιοποίησις ὅλων των πλουτοπαραγωγικῶν δυνάμεων ἐνὸς τόπου. Ἀποβλέπει μόνον, ἐν τῇ βαθυτέρᾳ οἰσίᾳ του, εἰς τὴν ἐπίρριψιν τῶν βαρῶν τοῦ πολέμου ἐπὶ τῶν ἀσθενικῶν ὤμων τῆς ὑπαλληλικῆς τάξεως, τῆς τάξεως ἡ ὁποία ἔδωσεν ἰδρώτα, δάκρυα καὶ αἷμα εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ἀλβανίας καὶ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Ἀντίστασιν.

Ἐν ὄψει τῶν σοβαρωτάτων ἐπαγγελματικῶν ζητημάτων μας, ποῖον σήμερον τὸ καθήκον τῶν συναδελφῶν;

Ρητῶς καὶ ἀπεριφράστως ἐπαναλαμβάνω ἐνώπιόν σας τὴν γνώμην τὴν ὁποίαν εἶχον ὑποστηρίξει ἐνθέρμως καὶ κατὰ τὴν κατοχὴν καὶ εὐθύς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ κατὰ τοὺς τρεῖς τελευταίους μῆνας. Νομίζω, ὅτι καταστάσεις ὅπως ἡ σημερινὴ δὲν ἀντιμετωπι-

ζονται ειμή με ένιαίαν προσπάθειαν, με κοινήν κατανόησιν καί με ήνωμένας άμυντικάς δυνάμεις.

Η πείρα του άπωτέρου καί του προσφάτου παρελθόντος έχει αποδείξει έπαρκώς πόσον καταστρεπτικά άποβαίνουν εις τους έργαζομένους αί μεταξύ των διαμάχαι καί πώς έκείνοι οί όποιοι άποκομίζουσι όφέλη έξ αυτών είναι έν τελευταίαι άναλύσει οί διαθέτοντες τήν οικονομικήν δύναμιν, οί κύκλοι οί όποιοι εύχονται τας διαμάχας αυτάς, διά να μη ειπωμεν ότι τας άπεργάζονται.

Έφ' όσον τά συμφέροντα όλων τών συναδέλφων είναι κοινά, κοινά πρέπει να είναι καί αί επιδιώξεις των. Αί πολιτικάι, πολιτικάι ή κοινωνικάι πεποιθήσεις έκάστου, σεβασταί εις τήν ιδιωτικήν των ζωήν, άς μη συσκοτίζουσι τήν διάνοιαν, ένταύθα, άς μη έμποδίζουσι να σκεπτόμεθα, προκειμένου περι έπαγγελματικών ζητημάτων, κατά τρόπον συνδικαλιστικόν καί μόνον.

Καί μόνον κατά τόν τρόπον αυτόν επιβάλλεται να σκεπθώμεν έν όψει τών αρχαιρεισιών του Συλλόγου. Ποίος δέν κατανοεί, σινάδελφοι, τήν ανάγκην ένός ένιαίου ψηφοδελτίου επαγγελματικών συμφερόντων' καί ποίος δύναται ν' άμφισβητήσει τήν ισχύν καί τό τεράστιον κύρος μιās Διοικητικής Έπιτροπής ή όποία θα έξεπροσώπει ένώπιον τής Διοικήσεως τής Τραπεζής, αλλά καί ένώπιον του Κράτους γενικώτερον, τήν ήνωμένην καί άρραγή θέλησιν ολοκλήρου του προσωπικού;

Τήν αντίληψιν αυτήν είχε συμμερισθή πρό τριμήνου περίπου ό Πρόεδρος του Συλλόγου καί μερικοί από τους συνεργάτας του, ειχον γίνει μάλιστα επανειλημμένα έπαφαί καί συσκέψεις καταλήξασαι εις τήν τελικήν συμφωνίαν. Ειχον καθορισθή καί τά όνόματα τών προσώπων τής μειοψηφίας τά όποια θα εισήρχοντο εις τήν Διοικητικήν Έπιτροπήν. Τονίζω ότι ή συμφωνία ύπήρξε τελική καί ότι αί έγυήσεις αί όποια ειχον τότε παρασχεθή έθεωρήθησαν υπό του Προέδρου ως άπολύτως έπαρκείς. Αί έγυήσεις άφώρων τά εξής 4 σημεία: α) Ούδεμία παρέμβασις εις τά έργα τής Διοικ. Έπιτροπής έκ τών άνω ή έκ τών κάτω έντός τής Τραπεζής, ούδεμία έξωτραπεζική έπιτροπή, ούδεμία άνάμιξις τής πολιτικής. β) Καταπολέμησις από σύσσωμον τήν Διοικητ.

Έπιτροπήν του Συλλόγου πάσης διαταραχής εις τό έργον τής προκαλουμένης τυχόν από όργανώσεις ή ομάδας κινουμένης έμφανώς ή άφανώς έντός ή έκτός τής Τραπεζής. γ) Κοινόν καί συμφωνημένον έκ τών προτέρων πρόγραμμα Έπαγγελματικών Έπιδιώξεων.

Τας έγυήσεις αυτάς τά μέλη τής Έπιτροπής συναδέλφων τά όποια διεήγαγον τας συνεννοήσεις με τόν Πρόεδρον καί τους συνεργάτας του ειχον προσφερθή να κατοχυρώσουν με καί τό όποιον, νομίζω, εύρίσκεται ύψηλότερα από τά πολιτικά ή κοινωνικά φρονήματα έκάστου, με τόν λόγον τής προσωπικής των τιμής.

Δυστυχώς ή όλη εργασία συμπράξεως—ειδικώς με τόν κ. Παπαλέτσον καί τους φίλους του—άνεκόπη πρό διμήνου περίπου, με τήν άπόροπτον καί άμετάτρεπτον, ως διετείνεται, άπόφασιν του όπως μη κατέλθη πλέον εις έκλογάς.

Όσον άφορῃ τώρα τά καθήκοντα τής Διοικητικής Έπιτροπής, νομίζω ότι πρώτιστον μέλημά της πρέπει να είναι ή καταπολέμησις δι' όλων τών νομίμων μέσων τής συντακτικής πράξεως. Αν όμως αύτη επιβληθή ως νομοθέτημα, παρά τήν έντονον αντίδρασιν μας, τότε όλαί μας αί προσπάθειαι πρέπει να τείνουν άνενδότως εις τήν ήπιωτέραν έφαρμογήν της. Άπαραίτητος, πάντως, προϋπόθεσις, όρος έξασφαλιστικός έκ τών όν ούκ άνευ διά τό Προσωπικόν, τυγχάνει ή συμμετοχή έκπροσώπων του Συλλόγου εις τας Έπιτροπάς ή τά Συμβούλια που θα ενεργήσουν τήν ιεραρχικήν άνακατάταξιν, μετά τήν κατάργησιν τής έντάξεως, δι' άμέσων προαγωγών καί θα εφαρμόσουν τόν καλλίτερον δυνατόν Όργανισμόν ύπηρεσίας. Δυστυχώς, αν αί πληροφορίαί μου είναι άκριβείς, τόν όρον αυτόν δέν αποδέχεται ή Διοίκησις τής Έθνικής Τραπεζής, άγνωσθ διά ποίους λόγους. Ημείς όμως πρέπει να επιμεινώμεν, διότι ή επαγρύπνησις του προσωπικού εις τό έργον τής ιεραρχικής άνακατάξεως καί ή ενεργός συμμετοχή του άποτελοῦν τά ασφαλέστερα έχέγγυα προς άποσόβησιν άδικιών ή χαριστικών διακρίσεων.

Ειδικώς ως προς τήν έφαρμογήν τής διαθεσιμότητος έν τή Τραπεζή, θα μου επιτρέψη ό Πρόεδρος του Συλλόγου να μη συμμερίζωμαι τήν αισιοδοξίαν που μου έξεδήλωσεν εις

πρόσφατον συνομιλίαν καὶ ἐπανάλεβεν ἐδῶ ἀπόψε. Δικαιολογεῖ τὴν αἰσιοδοξίαν του ἐκ συζητήσεων τὰς ὁποίας διεξήγαγε μὲ τὸν κ. Διοικητὴν. Ὅταν ὅμως ἔχη κανεὶς ὑπ' ὄψιν του ἀφ' ἑνὸς προγενεστεράς δημοσίας δηλώσεις τοῦ ἰδίου κ. Διοικητοῦ καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν γενικότητα τοῦ μέτρου τῆς διαθεσιμότητος, ὅταν ἀκόμη ὁμιλῇ, ὡς ὁμίλησε πρὸ ὀλίγου ὁ κ. Παπαλέτος, μὲ δριμύτητα γλώσσης διὰ τὸν αὐτὸν κ. Διοικητὴν καὶ τὸν ἐμφανίζει ὡς ἐργοδότην μὲ τὸν ὁποῖον εἶναι δυσχερῆς κάθε συνεννόησις, τότε ἐπιβάλλεται νὰ εἶναι περισσότερο φειδωλὸς εἰς αἰσιοδοξίαν καὶ ὀλιγότειρον φειδωλὸς εἰς σκεπτικισμόν. Καὶ χρειάζεται πολλὴ προσοχὴ μήπως μὲ τὸ νὰ μεταδίδῃ κανεὶς καὶ εἰς ἄλλους συναδέλφους τὴν αἰσιοδοξίαν του μεταβάλλεται, ἀκουσίως του φυσικά, εἰς ὄργανον ἐξυπηρετήσεως συμφερόντων ἀντιθέτων πρὸς τὴν συλλογικὴν ὑπόθεσιν.

Συνάδελφοι,

Τὸ Προσωπικὸν πρέπει νὰ εὐρίσκειται προετοιμασμένον διὰ τραχεῖς ἀγῶνας εἰς περιπτώσιν ἀπεμπολήσεως τῶν δικαίων του. Τοὺς ἀγῶνας αὐτοὺς τοὺς προβλέπει ἔνδεχομένους καὶ ἡ σημερινὴ Δ. Ἐπιτροπὴ. Ἄς μοι ἐπιτραπῇ ὁμως νὰ παρατηρήσω, ὅτι διὰ καθησυχαστικῶν δηλώσεων δὲν τονώνεται ἡ ἀγωνιστικὴ διάθεσις. Τοῦναντίον ὑπάρχει κίνδυνος νὰ καταλήξουν αὐταὶ ἐν τέλει εἰς τὴν νάρκωσιν τῆς κοινῆς γνώμης τῶν συναδέλφων. Δὲν ἀρκεῖ ἡ σθεναρὰ ἀποφασιστικότης εἰς τὴν διεκδίκησιν τῶν δικαίων ἐπαγγελματικῶν ζητημάτων νὰ ἐνυπάρχῃ ἀπλῶς εἰς τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Σωματείων. Ταυτοχρόνως εἶναι ἀνάγκη νὰ συνυπάρχῃ εἰς ὅλα τὰ μέλη, ἄλλως τὰ Συμβούλια ἀπομονοῦνται μοιραίως ἀπὸ τὴν κοινὴν γνώμην καὶ εἰς δεδομένην στιγμὴν δράσεως παρουσιάζονται οὐσιαστικῶς ἀνίσχυρα. ἐφ' ὅσον δὲν εὐρίσκειται παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν τὸ ἔμψυχον ὑλικόν, καταλήλως προετοιμασμένον.

Ἄν ἡ Δ. Ἐπιτροπὴ ἐφρόντιζε περισσότερον νὰ καθιστᾷ τοὺς συναδέλφους κοινωνοὺς τῶν φλεγόντων ζητημάτων, τὰ ὅποια τὴν ἀπασχολοῦν καὶ τὰ ὅποια χειρίζεται κάπως «ἐν λευκῷ», ἂν ἀντὶ τοῦ ἀκαίρου κηρύγματος τῆς καθησυχάσεως καὶ τῆς ἀναμονῆς ἔκρουεν ἐγκαίρως τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, δὲν θὰ παρουσιάζετο ἴσως τὴν παρελθούσαν Δευτέ-

ραν τὸ φαινόμενον ματαιώσεως γενικῆς συνέλευσεως ἐλλείψει ἀπαρτίας. Ἄντι νὰ ἐπιρρίπτῃ σήμερον ἡ Ἰδιὰ τὴν Διοικ. Ἐπιτροπὴ τὰς εὐθύνας εἰς βάρους τῶν συναδέλφων — καὶ μάλιστα μὲ εἰρωνικούς τινες ὑπαινιγμούς περὶ καύσανος καὶ ἀνελευστερίας — θὰ ἦτο προτιμώτερον νὰ ἐπανεξετάσῃ ἡ Ἰδιὰ τὴν ὀλην τῆς μέχρι τοῦδε δράσιν καὶ νὰ ἐρευνήσῃ μήπως ὑπέχει εὐθύνας διὰ τὴν παρατηρηθεῖσαν ἀποκαρδιωτικὴν πράγματι κατάστασιν. Καὶ νὰ τὸ ἔκαμνεν αὐτὸ εὐθαρσῶς, ὅπως ἀπαιτοῦν αἱ δύσκολοι στιγμαὶ ποὺ διερχόμεθα καὶ ν' ἀνεθεώρῃ κατόπιν τὴν μέχρι τοῦδε πολιτείαν τῆς.

Θὰ ἤθελα ἀκόμη νὰ θίξω ἓνα ἄλλο λεπτόν σημεῖον, τὸ ζήτημα τοῦ συντονισμοῦ τῶν προσπαθειῶν τοῦ Συλλόγου μας μὲ τοὺς Συλλόγους τῶν ἄλλων Τραπεζῶν. Τὸ γεγονός ὅτι εἰς δύο εὐρείας συλλογικὰς ἐκδηλώσεις, τὴν 24ῶρον παντραπεζιτικὴν ἀπεργίαν τοῦ Μαΐου καὶ τὴν παντραπεζιτικὴν συγκέντρωσιν τοῦ τρέχοντος μηνός, οἱ ὑπάλληλοι τῶν Τραπεζῶν δὲν παρουσιάσθησαν ἠνωμένοι, φρονῶ ὅτι ἐξησθένησε σοβαρώτατα τὴν κοινὴν προσπάθειαν κατὰ τῆς συντακτικῆς πράξεως. Καὶ ἐπειδὴ ἡ συντακτικὴ αὐτὴ πράξις εἰδικῶς δι' ἡμᾶς τῆς Ἐθνικῆς στρέφει μίαν ἀκόμη αἰχμὴν, τὴν κατάργησιν τῆς ἐντάξεως, εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι, ἔστω καὶ ἂν ἠθέλομεν νὰ κρίνωμεν τὰ πράγματα μὲ στενὸν συνδικαλιστικὸν πνεῦμα, πάλιν θὰ εἶχομεν νὰ καρπωθῶμεν, εἰδικῶς ἡμεῖς, περισσότερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὀφελῆ ἂν ἐσυντονίζαμεν τὰς προσπάθειάς μας. Ὅσον ἡ 24ωρος ἀπεργία τοῦ Μαΐου — εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλεται ἡ παραιτήσις τοῦ κ. Β. Γιαννοπούλου — ὅσον καὶ ἡ τελευταία Τραπεζιτικὴ συγκέντρωσις, δὲν κατέστη δυνατόν νὰ πραγματοποιηθοῦν λόγῳ διαφωνίας τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου ἐν τῇ Ὁμοσπονδιακῇ Ἐπιτροπῇ. Οἱ λόγοι διαφωνίας, ὡς μοι ἐξέθεσαν αὐτοὺς ὁ κ. Παπαλέτος, ὁμολογῶ ὅτι δὲν μὲ εὐρίσκουν σύμφωνον. Εἰς τὴν πρώτην περιπτῶσιν ὁ Σύλλογός μας διεφάνησε διότι ἐθεώρει σκοπιμώτερον τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἀπεργίας τέσσαρας ἡμέρας βραδύτερον. Εἰς τὴν δευτέραν, διότι ἐφοβείτο διατάραξιν τῆς τάξεως κατὰ τὴν συγκέντρωσιν. Ἄν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ σοβαρὸν ὄφελος ποὺ θὰ προσέκυπτεν ἀπὸ ἀμφοτέρων τὰς ἐκδηλώσεις, νομίζω ὅτι δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ματαιωθοῦν ἐξ αἰτίας τῶν

προαναφερθέντων λόγων. Διότι και ἡ Βάρως ἀπεργία ἡδύνατο κάλλιστα νὰ ἐπισπευσθῆ ἢ νὰ ἐπιβραδυνθῆ κατὰ 4 ἡμέρας, χωρίς νὰ προξενηθῆ ζημία ἀντίρροπος πρὸς τὴν μεταίωσίν της, καὶ ἡ τραπεζιτικὴ συγκέντρωσις ἠμποροῦσε νὰ διεξαχθῆ εἰς τὴν πρέπουσαν ἀτμόσφαιραν ἡρεμίας καὶ σεμνότητος ἀν' ἐλαμβάνοντο ὠρισμένα τεχνικὰ μέτρα, ὅπως εἶναι ὁ διορισμὸς ἐφόρων τάξεως, ὁ ἐλεγχὸς τῶν εἰσερχομένων ἐν τῇ αἰθούσῃ προσώπων κλπ. Οἱ προβληθέντες, ἐπομένως, ὑπὸ τοῦ κ. Παπαλέτσου λόγοι διαφανείας ἀφήνουν τὸ ἐνδόσιμον νὰ πιστευθῶμεν ὅτι ἡ διασπαστικὴ στάσις τῆς ἡμετέρας Διοικ. Ἐπιτροπῆς δὲν δικαιολογεῖται ἐκ τῶν πραγμάτων.

Συνάδελφοι,

Πιστεύομεν εἰς τὰς δικαίας ἐθνικὰς διεκδικήσεις καὶ θέλομεν νὰ ἱκανοποιηθῶν αὐταὶ ὅπωςδήποτε, ὡς ἔχουν καθορισθῆ ὑπὸ τοῦ ἐπισήμου Κράτους καὶ ὑπὸ πάντων τῶν πολιτικῶν κομμάτων τῆς Χώρας: Βόρειος Ἡπειρος, Δωδεκάνησος, διαρρηθίμους μεθορίου, ἐπανορθώσεις. Πιστεύομεν εἰς τὴν διὰ φιλικῆς διευθετήσεως ἔνωσιν μὲ τὴν Ἑλλάδα, τῆς ἐτέρας μεγαλονήσου. Θέλομεν τὸ ἔργον τῆς ἀνορθώσεως τῆς Χώρας νὰ προχωρήσῃ μὲ γοργὸν ρυθμὸν, μὲ ἔνθερον πίστιν καὶ μὲ ἀκάματον ἐργατικότητα. Πρῶτον μεταξὺ τῶν πρώτων τὸ Ἴδρυμά μας ἐπιβάλλεται νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν του εἰς τὸ πεδῖον τοῦ Εἰρηνικοῦ ἀγώνος. Πρῶτοι καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ἰδρυματος θὰ πράξουν τὸ καθήκον των ἐν τῇ Κοινωνίᾳ ὡς πολῖται καὶ ἐν τῇ Τραπεζῇ ὡς λειτουργοὶ αὐτῆς. Οὐδεὶς δι' οὐδένα δικαιούται ν' ἀμφιβάλλῃ. Ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς πρέπει νὰ ποραβλέπῃ ὅτι ἐπιβάλλεται ταυτοχρόνως νὰ ἐξασφαλισμὲν βιωτικὸν ἐπίπεδον ὑποφερτὸν, στοιχειώδεις προστασίας μελῶν ἰδίας καὶ πατρικῆς οικογενείας, δικαίαν ἐξέλιξιν εἰς τὴν σταδιοδρομίαν τῆς Τραπεζῆς—πρὸ παντός δὲ νὰ κατοχυρώσωμεν τὴν παραμονὴν μας ἐντὸς τῆς Τραπεζῆς. Διότι μόνον ἔτσι θὰ κατορθώσωμεν νὰ διοχετεύσωμεν ὅλην μας τὴν δυναμικότητα εἰς τὸ τίμιον ἔργον τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, ἀπερίσπαστοι ἀπὸ τὴν καθημερινὴν ἀγωνίαν τῆς βιοπάλῃς.

Μετὰ ταῦτα δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Κ. Μελισσαρόπουλον, ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς:

Ὁ κ. Χατζηανδρέου ὠμίλησε μετὰ γλαφυρότητος καὶ παρηγοίας καὶ εἶπε πολλὰ ἐνδιαφέροντα, σημαίνοντα καὶ ἀληθινὰ εἶναι ὅμως ἀπαράδεκτος, τουλάχιστον δι' ἐμέ, ὁ χωρισμὸς τὸν ὁποῖον ἔκαμε—δίκην προβάτων καὶ ἐριφίων δευτέρας παρουσίας—τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς εἰς δύο παρατάξεις, δεξιὰν καὶ ἀριστεράν. Διότι ὑπάρχουν καὶ συνάδελφοι—καὶ ἴσως μετὰξὺ αὐτῶν πολλοὶ τῶν συνήθως μὴ προσερχομένων εἰς τὰς Γεν. Συνελεύσεις—οἱ ὁποῖοι δὲν ἀνήκουν εἰς οὐδεμίαν παρατάξιν, οὔτε τὴν ἐκ δεξιῶν οὔτε τὴν ἐξ εὐωνύμων. Τὴν ἀσθενῆ φωνὴν τούτων—πολλάκις παραγκωνιζομένων, ἐνίστε συκοφαντουμένων, πάντοτε ἀγνωστούμενων,—κατόπιν τῶν λεχθέντων ὑπὸ τοῦ κ. Χατζηανδρέου, ἠθέλησα νὰ φέρω εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν.

Ἐρώτησις: Σὰς ἐξουσιοδότησαν νὰ τοὺς ἐκπροσωπήσετε;

Ἀπάντησις: Θέλετε νὰ πῆτε μὲ τὴν ἐρώτησιν ὅτι ἀναρμοδίως ἔλαβον τὸν λόγον; Ὁχι, διότι ἀπλουστάτα λέγω τὴν ἀποψίν μου καὶ φρονῶ ὅτι καὶ ἄλλοι συμφωνοῦν μετ' αὐτῆς. Ἐάν ὄχι, τόσον χειρότερον δι' αὐτοὺς, τόσον καλύτερον δι' ἐμέ. Ἐάν μόνον ἐγὼ σκέπτομαι ἔτσι, δηλαδὴ κατὰ τὴν γνώμην μου σωστά. Φρονῶ ὅτι εἶνε ὀλέθριον νὰ λέγεται ἀδιαμαρτυρητῶς ὅτι ὅλοι οἱ συνάδελφοι προσεβλήθησαν ἀπὸ τὸ μικρόβιον τῆς διχνοίας καὶ ὅτι τοῦτο διέβρωσεν ὀλόκληρον τὸ σῶμα τῶν Ἐθνοτραπεζιτικῶν Ὑπαλλήλων.

Κατόπιν λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Κων. Τούνας, ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς:

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ἡ σημερινὴ Γεν. Συνέλευσις εἶναι διὰ τὸν Σύνλογόν μας ἱστορικὴ, αἱ ἀποφάσεις δὲ αὐτῆς θὰ κρίνουν κατὰ βασικὸν τρόπον ἐπὶ τῆς τύχης μας. Δι' αὐτὸ πρέπει χωρὶς διπλωματικούς μαιάνδρους νὰ ὀμιλήσωμεν τὴν γλῶσσαν τῆς εἰλικρινείας, τὴν γλῶσσαν τῶν ἐργαζομένων. Καλούμεθα ὡς μέλη τοῦ Συλλόγου νὰ κρίνωμεν καὶ ν' ἀποφασίσωμεν μὲ θάρρος ἀν' ἡ τακτικὴ ποῦ ἠκολουθήθη εἰς τὰ Συλλογικά μας πράγματα κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθὸν εἶναι ἡ ἐνδεδειγμένη διὰ τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων μας ἡ ἰθὺς ὀφείλομεν ἐν ὄψει τῶν τεραστῶν προβλημάτων ποῦ ἀντιμετωπίζομεν νὰ χαράξωμεν ἄλλην προσφορωτέραν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ζητημάτων μας.

Ποῖα εἶναι τὰ ζητήματα αὐτὰ ποῦ τόσο

μᾶς ἀπασχολοῦν; Καί πῶς θὰ πρέπει νὰ ἐνεργήσωμεν ἀπ' ἐδῶ καί στοῦ ἐξῆς γιὰ νὰ λυθοῦν; Ἡ σοβαρότης τῶν προβλημάτων αὐτῶν, πού ἂν δὲν ἀντιμετωπισθοῦν ἀποτελεσματικῶς, θὰ ἔχη ὡς συνέπειαν τὴν ἀπώλειαν κεκτημένων μὲ ἀγῶνας καὶ θυσίας δικαιωμάτων μας καὶ θὰ μᾶς καταδικάσῃ εἰς πρωτοφανῆ ἔνδειαν θὰ πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ σοβαρώτατα, θὰ πρέπει νὰ δεχθῶμεν ἢ ὄχι ἂν ἡ ἀβούλια, ἢ ἐν γνώσει μας παρέλκυσις τῶν ζητημάτων μας καὶ ἡ μοιρολατρεία θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ διευθύνουν τὸ συλλογικόν μας πηδάλιον ἢ ἂν θὰ πρέπει νὰ τὸ ἐμπιστευθῶμεν εἰς τὴν περίσκεψιν, τὴν πείραν, τὴν εἰλικρινῆ ἀγωνιστικὴν διάθεσιν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν συναδέλφων.

Μισθολογικόν. Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα οἱ περισσότεροὶ ὑπάλληλοι δὲν ἐπῆρανε ὑπόλοιπο μισθοδοσίας γιὰτὶ αὐτὸ ἦτανε χρεωστικόν, πού ἐκρατήθη ἀπὸ τὸν τρέχοντα μῆνα. Τότε ἀντελήφθησαν τὴν τραγικὴν εἰρωνείαν τῶν . . . αὐξήσεων τῶν μισθῶν μας.

Γνωρίζομεν ὅτι τὸ μισθολόγιόν μας ἐκانونίσθη ὑπὸ τοῦ κ. Βαρβαρέσου εἰς τὰ ὄρια τῶν 12—30 χιλ. καὶ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως εἰς τὴν ὁποίαν παρεσχέθη ἀνεξελέγκτως τὸ δικαίωμα νὰ καθορίσῃ κατὰ βούλησιν τοὺς μισθοὺς μας. Ἔτσι τὸ ἀνώτατον ὄριον τῶν 30 χιλ. τὸ ἔθιξαν ἐλάχιστοι ἀνώτατοι ὑπάλληλοι ἐνῶ ἡ πλειονότης τοῦ Προσωπικοῦ λαμβάνει μισθὸν 15—20 χιλ. καὶ μόνον οἱ τμηματάρχαι ὑπερβαίνουν τὰς 20 χιλ. Χωρὶς νὰ θέλω νὰ φέξω τοὺς συναδέλφους θὰ κάνω ὀρισμένες συγκρίσεις μὲ ἄλλους κλάδους.

Πλέον τοῦ ἡμίσεος οἱ ἐμποροῦπάλληλοι πέρουν τὸ ἀνώτατο ὄριο τῶν 30 χιλ. οἱ ἄγαμοι καὶ 33.000 οἱ ἔγγαμοι, ποσὸ πού δὲν πέρνει ἕνας Διευθυντῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Ἐνας ξυλουργὸς πέρνει ἡμερομίσθιο 2000 δραχ. καὶ μιὰ ἐργάτρια Κλωστοῦφαντουργίας 1200 δραχ. τὴν ἡμέρα γιὰ νὰ μὴν ἀναφῆρω ἄλλους κλάδους.

Ἄλλωστε ὁ κ. Βαρβαρέσος ἐδέχθη ὅτι τὸ μισθολόγιόν μας δὲν ἐπαρκεῖ οὔτε διὰ τὰς ἀνάγκας διατροφῆς. Εἰς ἀξιοπίστος συνάδελφος τῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος μὲ ἐπιηροφόρησε ὅτι ὁ κ. Βαρβαρέσος παρεδέχθη ὅτι θὰ εὐρεθῶμεν εἰς ἀδυναμίαν νὰ πληρώσωμεν τὰ εἶδη ἱματισμοῦ τῆς Οὐντρα. Πῶς θὰ πληρώσωμεν

τὰ εἶδη αὐτὰ πού ἡ ἀξία τους θὰ φθάσῃ στοῦ βιπλάσιον ἢ διπλάσιο τῶν προπολεμικῶν εἶναι ὑπόθεσις πού οὔτε ὁ κ. Βαρβαρέσος οὔτε ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς ἐξήτασε.

Αὐτὰ τὰ μέτρα ἐπάρθησαν, ὅπως μᾶς εἶπαν, γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἀνασυγκρότησι τῆς Χώρας. Τώρα τὸ πῶς θὰ γίνῃ ἡ ἀνασυγκρότησις αὐτῆ ὅταν ἐμεῖς, τὸ ἀναντικατάστατο Κεφάλαιο τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς, πειναλέοι καὶ ἐξαθλιωμένοι, κάθε ἄλλο παρὰ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ θὰ μπορούμε νὰ προσφέρουμε τίς ὑπηρεσίας μας, ὅσοι βέβαια δὲν θὰ ἔχουμε ἐν τῷ μεταξὺ πεταχθῆ στοῦ δρόμο παραμένει γιὰ μένα κατὰ ἀκατανόητο. Ποῦ εἶναι τὸ οἰκονομικὸ αὐτὸ πρόγραμμα τῆς Τραπεζῆς γιὰ τὴν Ἐθνικὴ ἀνασυγκρότησι πού ὡς βάσιν αὐτοῦ θέτει τὴν πείναν, τὴν δυστυχίαν καὶ τὴν ἐξαθλίωσιν τῶν ἐργατῶν τῆς.

Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ διαφωνήσω μὲ τὴν θέσιν πού πήρε στοῦ ζήτημα αὐτὸ ἡ «Τραπεζικὴ» στοῦ τελευταίου φύλλου τῆς. «Οἱ Τραπεζικτοὶ ὑπάλληλοι», γράφει, «ἀπεδέχθησαν τὸ μισθολόγιον εἰς συνέχισιν τῶν θυσιῶν των χάριν τῆς ἐξυπηρέτησεως πρὸς ἀναδημιουργίαν. . . » Οἱ τραπεζικτοὶ ὑπάλληλοι φρονῶ ἀντιθέτως, ὅτι ἔχουν ὑποχρέωσιν ν' ἀγωνισθοῦν διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεώς των γιὰ νὰ ἐπιζήσουν καὶ οὕτως νὰ δυνηθοῦν νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των στὴν προσπάθειαν πρὸς ἀναδημιουργίαν τῆς Πατρίδος. Γιὰτὶ σήμερον καμμιά τέτοια, καμμιά τέτοια ὑπηρεσία παρὰ τὴν θέλησιν των δὲν μπορούν νὰ προσφέρουν.

Καὶ ἐρωτᾶται ἡ Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου: Καὶ ἂν ἀκόμη παρεδέχθη διὰ τὸν κ. Βαρβαρέσον τὸ δικαίωμα νὰ ἀναμειγνύεται εἰς τὰς ἐσωτερικὰς σχέσεις τῶν Τραπεζῶν καὶ τοῦ Προσωπικοῦ των καὶ καθώρισε ἀνώτατα ὄρια μισθῶν καὶ τοῦτο χάριν τῆς ἀνασυγκροτήσεως, πῶς ἐδέχθη τὴν παροχὴν εἰς τοὺς τραπεζίτας τοῦ δικαιώματος νὰ καθορίσουν μόνον καὶ ἐρήμην τῶν ἀντιπροσώπων μας τὰ ὄρια τῆς κλιμακώσεως τοῦ μισθολογίου μας; Μήπως εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν θὰ συμβάλῃ καὶ ἡ πλεονεξία τῶν ἐργοδοτῶν μας; Ποίαις προσπαθείαις κατέβαλεν ἐξ ἄλλου ἡ Δ. Ε. ὡς μᾶς ἐπηγγέλθη καὶ κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν ὁ Πρόεδρος αὐτῆς διὰ νὰ γίνῃ καλὴ χρῆσις ἐκ μέρους τῶν διοικούντων τοῦ παρασχεθέντος

εἰς αὐτοὺς δικαίωματος καθορισμοῦ τῶν μισθῶν εἰς τὰ γνωστά περιθώρια ;

Ἄμεσα μέτρα πού θὰ ἔχη νὰ ἐπιδιώξη τὸ νέον Δ. Σ. θὰ πρέπει νὰ εἶναι : 1) Ἡ βελτίωσις τῆς κλιμακώσεως τοῦ μισθολογίου οὕτως ὥστε τὸ ἀνώτατο ὄριο νὰ τὸ φθάσουν ὅλοι οἱ ἀνώτεροι συνάδελφοι (Διευθυνταί, Τμηματάρχαι), καὶ νὰ τὸ πλησιάσουν αἰσθητῶς τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν οἱ μέσοι καὶ οἱ κατώτεροι. 2) Τὸ ἐπίδομα πολυετοῦς ὑπηρεσίας νὰ καθορισθῇ βάσει τριετιῶν προστιθεμένων καὶ τῶν ἐτῶν προϋπηρεσίας. 3) Νὰ δοθῇ ἄμεσος οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις γιὰ τὴν ἀγορὰν τῶν εἰδῶν ἱματισμοῦ τῆς Οὐρρα τοῦλάχιστο.

Συντακτικὴ Πράξις. Αἱ τραγικαὶ συνέπειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς εἶναι εἰς ὅλους γνωσταί. Ὅλα αἱ κατακτήσεις μας, ἰδίᾳ ἡ ἐντάξις, πού ἐπετύχαμεν ἠνωμένοι καὶ συναδελφωμένοι κάτω ἀπὸ τὰς χειροτέρας συνθήκας τῆς μαύρης κατοχῆς διατρέχουν τὸν ἔσχατο κίνδυνο. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δ. Ε. δὲν μᾶς παρέχει ἐπαρκῆ στοιχεῖα διὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῆς Διοικήσεως ἂν ἡ μὴ ἐφαρμογὴ τῆς Σ. Π. θὰ περιλάβῃ ἐκτὸς τῆς ἐντάξεως καὶ τοὺς ὑποβιβασμούς, διὰ τὰς ἀπολύσεις ὄλων τῶν διορισθέντων ἐπὶ κατοχῆς, δικαίων καὶ ἀδίκων, εἴτε κανονικῶς καὶ μὲ προσόντα εἴτε ὄχι, διαθεσιμότητας κλπ.

Πᾶς ὅμως προεκλήθη ἡ Σ. Π.; Κατὰ τὴν τελευταίαν Γεν. Συνέλευσιν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δ. Ε. μᾶς μετέφερε δῆλωσιν τοῦ τότε Ὑπουργοῦ Ἐθν. Οἰκονομίας κ. Κασιμάτη, ὅτι «τὸ σχέδιον κατηρτίσθη ἀπὸ τὰς νομικὰς ὑπηρεσίας τῶν Τραπεζῶν καὶ Ἑλλάδος καὶ Ἐθνικῆς, διεκέρυξεν ὅτι οἱ εἰσηγηταὶ τῆς Σ. Π. εἶναι οἱ ἐργοδοταὶ μας καὶ ἐξ αὐτῶν περισσότερον ὑπεύθυνοι οἱ Διοικηταὶ μας» καὶ ἐξηγητήθη εἰς ἐπιχειρήματα νὰ μᾶς πείσῃ περὶ αὐτοῦ. Ὁ ἴδιος κ. Πρόεδρος εἰς παρουσιασθεῖσαν ἐσχάτως πρὸς αὐτὸν Ἐπιτροπὴν εἶπεν ὅτι ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ κ. Πεσμαζόγλου καὶ τοῦ Οἰκον. Συμβούλου κ. Παρμασευοπούλου ἐδόθη σημεῖωμα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὸ ὅποιον ἐχρησιμοποιήθη ὡς βᾶσις διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου.

Καὶ ἐνῶ ἀνεμέναν ὅλοι νὰ τὸν βοηθήσωμε, ὡς μᾶς ἐζήτησε, διὰ νὰ προβῇ εἰς ἐντονα διαβήματα πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς Σ. Π.,

εἶδαμεν ἀπὸ τινος μὲ μεγάλην μας ἀπορίαν νὰ κάμῃ περιεργον στροφῆν, καὶ νὰ μᾶς καθησυχάζῃ μὲ διαβεβαιώσεις δοθείσας ὑπὸ τῆς Διοικήσεως ὅτι δὲν μᾶς θίγει ἡ Σ. Π. τὸσον εἰς προφορικὰ ἀνακοινώσεις, εἰς τὴν «Τραπεζικὴν» ὅσον καὶ κατὰ τὴν σημερινὴν λογοδοσίαν.

Ἐὰν ὅμως ἡ Διοίκησις δὲν σκέπτεται νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν Σ. Π. διατί τότε τὴν ἐπροκάλεσε ; Μήπως μετεμελήθη ; Ἄν ὑποθέσωμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι κάτι τέτοιο συμβαίνει, ὅπως τὸ πιστεύει καὶ ἡ Δ. Ε. διατί τότε ἡ Διοίκησις δὲν καθιστᾷ γνωστὴν τὴν ἀπόφασιν τῆς διὰ μιᾶς ἀνακοινώσεως διὰ νὰ καθησυχᾷ τὸ προσωπικόν ; Τὸ ἐζήτησεν αὐτὸ ἡ Δ. Ε. ἀπὸ τὴν Διοίκησιν νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ διατί δὲν ἐπραγματοποιήθη μέχρι σήμερον ; Τί ἐγγυήσεις θὰ ἔχη τὸ νέον Δ. Σ. εἴτε εἰς αὐτὸ περιλαμβάνεται ὁ κ. Παπαλέτσος εἴτε ὄχι, εἰς τὰ σημερινὰ δὲν εἶναι ἔπεα πτερρόεντα ; Μήπως εἶναι τόσο ἀσήμαντον τὸ ζήτημα ὥστε νὰ μπόρῃ νὰ ἀρκεσθῇ τις εἰς προφορικὰς διαβεβαιώσεις ;

Εἰς ἐπίμετρον ὄλων αὐτῶν εἶδε τὸ φῶς νέα ἀπόφασιν τῶν ὑπουργείων Οἰκονομικῶν καὶ Ἐργασίας διὰ τὴν ὁποίαν οὐδὲν ἠκούσαμεν ἐκ μέρους τῆς Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου. Ἡ ἀπόφασιν αὕτη ἔχει ὡς ἐξῆς :

(Ἀναγινώσκει τὴν ὑπ' ἀριθ. 13800/10.7.45 ἀπόφασιν περὶ καταβολῆς εἰς τοὺς μὴ ἀπασχολουμένους μισθωτοὺς τοῦ ἡμίσεος τῶν καθοριζομένων ἀποδοχῶν).

Ἄλλο ζήτημα διὰ τὸ ὅποιον δὲν ἠκούσαμεν τίποτε ἀπὸ τὸ Δ. Σ. εἶναι ἡ δημοσιευθεῖσα Σ. Π. πού συγχωνεύει τὰ διάφορα ἐπικουρικὰ Ταμεῖα καὶ ἡ ὁποία θίγει τὸ Ταμεῖο μας Ἀυτασφαλείας.

Κατὰ τὴν γνώμην μου ἄλλη τακτικὴ ἔπρεπε ν' ἀκολουθηθῇ προτοῦ φθάσωμεν εἰς ἀνεπανόρθωτα κακά :

1) Διὰ συνεχῶν ἐπαφῶν καὶ ἀνακοινώσεων τὸ Προσωπικόν νὰ παρακολουθῇ ἀγρυπνον τὴν ἐξέλιξιν τῶν ζητημάτων του καὶ νὰ μὴ φθάσωμεν ἐκεῖ πού φθάσαμεν δηλ. νὰ ματαιώνονται Γεν. Συνελεύσεις ἐν ὧσι τῶσων σοβαρῶν θεμάτων ἔλλειψαι ἀπαρτίας.

2) Ἡ τακτικὴ τοῦ Δ. Σ. καὶ αἱ ἐνέργειαι του νὰ πλαισιώνονται ὑπὸ μέρους ἢ τῆς δλότητος τοῦ Προσωπικοῦ καὶ ὄχι νὰ κρατῆται εἰς

κατάστασιν ἀδιαφορίας καὶ ναρκώσεως.

3) Βαθμιαία ἐξάντλησις ὄλων τῶν νομίμων μέσων, διαβημάτων, ὑπομημάτων, παρουσιάσεων Ἐπιτροπῶν καὶ ἀπὸ ἄλλα μέλη τοῦ Συλλόγου.

4) Δημιουργία εὐνοϊκῆς διαθέσεως ὑπὲρ τῆς δικαίας ἀπόψεώς μας διὰ τακτικῶν δημοσιευμάτων εἰς τὸν Τύπον, ἀνακοινώσεων εὐρυτέρας κυκλοφορίας διὰ τὴν πεισθῆναι τὸ Κοινὸν καὶ ἡ Κυβέρνησις. (Τί μισθοὺς ἐπέγραψαν προπολεμικοὺς, τί ἄμερον, τί ζητᾶμε, τοὺς κινδύνους ποῦ μᾶς ἀπειλοῦν μετὰ τὴν Σ. Π., ἀπὸ ποίους ἀπειλοῦνται τὰ συμφέροντά μας κ.λ.π.)

5) Σύμφιξις, στενὴ καὶ πραγματικὴ συνεργασία μετὰ τὰ ἀδελφὰ Σωματεῖα εἰς τὰ πλαίσια τῆς Ὁμοσπονδίας. Ὑποστήριξις τῶν αἰτημάτων μας ἀπὸ τὸ Ἐργατοῦπαλληλικὸν Κέντρον καὶ τὴν Γ.Σ.Ε.Ε.

Καὶ ὅταν αὐτὰ δὲν ἐτελεσφόρουν θὰ ἔπρεπε ν' ἀκολουθήσωμεν καὶ ἐντονωτέρην τακτικὴν. Ἀλλὰ, δυστυχῶς, καὶ ὅταν ὁ Σύλλογός μας ἐκλήθη ἀπὸ τὴν Ὁμοσπονδίαν καὶ τὰ ἄλλα ἀδελφὰ Σωματεῖα νὰ διεκδικήσῃ ἐντονώτερον τὰ κοινὰ ζητήματα, δὲν ἔστρεψε νὰ σύμμετάσχη οὔτε εἰς τὴν Παντραπεζοῦπαλληλικὴν συγκέντρωσιν καὶ ἔδωκε κακὸν παράδειγμα πρὸς μίμησιν καὶ εἰς τοὺς ἄλλους καὶ οὕτω αὕτη ἐξεφυλίσθη εἰς συγκέντρωσιν ἐνὸς μόνον Σωματείου, ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς τὴν ἀπεργίαν τοῦ Μαΐου καὶ ἐξακρατηρίστημεν ὡς διασπασταὶ τοῦ ἄγωνος. Ἔτσι, ἀφήσαμε ἀνεοχλήτους τοὺς ἐργοδοτοὺς μας νὰ φθάσῃ ἐκεῖ ποῦ ἔφθασαν καὶ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐξήγηρητὴ ἀνέτως τὰ συμφέροντά των.

Ἄγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ἐνώπιον μιᾶς καταστάσεως διόλου ἐνθαρρυντικῆς διὰ τὸν Σύλλογόν μας καλούμεθα ν' ἀναδείξωμεν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου ἰκανὴν ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὰ τεράστια προβλήματα ποῦ μᾶς ἀπασχολοῦν.

Ὅπως σᾶς ἀνέφεραν ἄλλοι συνάδελφοι ἔγιναν προσπάθειαι διὰ μίαν συνεργασίαν, ἐν ᾧ τῶν ἀρχαιορεσιῶν μετὰ τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Δ.Σ. αἱ ὁποῖαι παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἀρχικῶς εἶχαν στεφθῆ ὑπὸ ἐπιτυχίας κατόπιν λόγῳ ἀρνήσεως τοῦ κ. Προέδρου νὰ πολιτευθῆ παρέμειναν ἄκαρποι. Δὲν ὠρροδήσαμεν καὶ προσπαθήσαμεν νὰ μεταπέισωμεν τὸν κ. Πρόεδρον ἀλλ' εἰς μάτην. Ἐστράφημεν ὁμοῦ πρὸς

ἄλλας κατευθύνσεις, ἐκρούσαμεν ὄλας τὰς θύρας ὅπου ἐνομίσαμεν ὅτι θὰ συναντούσαμεν κατανόησιν. Ἐχομεν πολλὰς ἐλπίδας ἐκ τῶν ἐπαφῶν μας ὅτι ἡ συνεργασία θὰ πραγματοποιηθῆ.

Πιστεύομεν εἰς τὴν ἐνότητα τοῦ Προσωπικοῦ διὰ τὴν διεκδικήσιν τῶν ἐπαγγελματικῶν τοῦ ἐπιδιώξωμεν, χωρὶς ἀνάμειξιν τῶν ἰδεολογικῶν ἢ πολιτικῶν πεποιθήσεων αὐτῶν ποῦ θ' ἀναλάβωμεν τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου. Πιστεύομεν ὅτι εἰς τὰς προσεχεῖς ἀρχαιορεσίας θὰ πρέπει νὰ κατέλθωμεν ἠνωμένοι καὶ νὰ ἀναδείξωμεν ἓνα κοινὸν μοναδικὸν ψηφοδέλτιον.

Ἡ ἐνότης μας θ' ἀποτελέσῃ ἰσχυρὸν πλῆγμα δι' ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐλπίζουν νὰ ἐπωφεληθῶσιν ἀπὸ τὴν διχονοίαν καὶ νὰ ἐφαρμόσωσιν τὰ ἀντιῦπαλληλικά μέρτρα ποῦ ἀπεργάζονται.

Νομίζω ὅτι ἀπηχῶ τὴν κοινὴν συνείδησιν καλῶ ὄλους τοὺς συναδέλφους νὰ ἐξαρθῶμεν ὑπερᾶνω ὄλων ὅσον μᾶς ἐχώρισαν εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ν' ἀναδείξωμεν τὰ τιμιώτερα, τὰ πλέον πεπειραμένα καὶ τὰ ἰκανώτερα στοιχεῖα ποῦ περικλείει ὁ Σύλλογός μας εἰς τὴν Διοίκησιν του καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἀπὸ κάθε πλευρᾶν ὑπάρχει διάθεσις διὰ τὴν κατὰπαντα τῆς διχονοίας. Ὅλοι ὅσοι ἐκλεγοῦν θ' ἀγωνισθοῦν διὰ τὰς συνδικαλιστικὰς καὶ μόνον ἐπιδιώξεις, ἐφαρμόζοντες τὴν ἀρχὴν μακρὰν τῆς Τραπεζῆς ἢ πολιτικῆς.

Τὸ νέον Δ.Σ. πρέπει νὰ βαδίσῃ μετὰ συνοχήν, μετὰ ἐνιαίαν κατεύθυνσιν, ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν συνδικαλιστικὴν συνείδησιν εἰς ὄλα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου καὶ ἐπὶ κεφαλῆς ὄλων μας νὰ δημιουργήσῃ τὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων μας.

Ἐπειδὴ ἐθίγη τὸ ἐθνικὸν ζήτημα, ἂν καὶ κατὰ τὴν γνώμην μου ἐκτὸς θέματος θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νὰ τονίσω ὅτι ἅπαν τὸ Προσωπικὸν διαπνέεται ἀπὸ ὑψηλόφρων ἐθνικὸν φρόνημα, δείγματα δὲ αὐτοῦ ἔδειξε πάντοτε ἀνεξαρτήτως τῶν ἰδιαιτέρων ἐκάστου ἰδεολογικῶν ἢ πολιτικῶν ἀντιλήψεων.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἠγωνίσθησαν ἠνωμένοι διὰ τὴν Ἐθνικὴν ὑπόθεσιν κατὰ τὴν περίοδον τῆς Κατοχῆς καὶ μποροῦν νὰ εἶναι ὑπερήφανοι δι' αὐτό.

Σήμερον ὄλοι πιστεύουν εἰς τὴν ἀκραιό-

τητα, την ανεξαρτησίαν και τὰς ἐθνικὰς μας διεκδικήσεις (Δωδεκάνησα, Β. Ἡπειρον, Κύπρον, διαρροῦθμιον συνόρων πρὸς τὴν Βουλγαρίαν κλπ.) καὶ ὅλοι θὰ προασπίσουν ἐν ἀνάγκῃ ταύτας, ἔχοντες ὑπεράνω ὅλων τὴν αἰγλήν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος.

Ὁ κ. Γ. Δράκος, λαμβάνων ἐν συνεχείᾳ τὸν λόγον, λέγει τὰ ἑξῆς:

Κύριοι Συνάδελφοι,
Οἱ συνάδελφοι ὁμιληταὶ ἐκτενῶς ἀνεφέρθησαν εἰς τὰ ἐπαγγελματικὰ μας ζητήματα ὥστε παρέλκει ἡ οἰαδήποτε ἐκ μέρους μου προσθήκη καὶ ἀπασχόλησις σας.

Ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ ἔργου τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς μᾶς ἔδωσε τὴν πικρὴ διαπίστωσιν ὅτι ἔχουμε ὕ' ἀντιμετωπίσωμε πολλὰς δυσκολίας γιὰ μιὰ καλλίτερον διαβίωσιν μας.

Γι' αὐτὸ τὸ νέο Διοικητικὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου μας πρέπει ν' ἀποτελεσθῆ ἀπὸ συναδέλφους μὲ πείρα στὰ Συλλογικὰ ζητήματα καὶ ἱκανοὺς νὰ πολεμήσωμε μὲ τὸ πνεῦμα τους, τὴ πείρα τους καὶ τὴ προσήλωσιν τους στὴν ἰδέαν τοῦ Δικαίου, γιὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὄρων τῆς ζωῆς μας.

Τὸ ἀπερχόμενον Δ. Σ. ἀποκομίζει τὴν πικρίαν ὅτι τὸ ἔργον του δὲν ἔτιχε τῆς δεούσης ἐκτιμήσεως καὶ ὑποστηρίξεως τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου μας.

Οὐδεὶς ἀπὸ μᾶς παραγωνρίζει πόσον τὸ ἔργον του ἦτο τεράστιον.

Ἀφωσιώθη σ' αὐτὸ μὲ πιστὴ καὶ κατέβαλε κάθε προσπάθεια γιὰ τὴν ἐπιτυχία του.

Τὸ δρόμον ποὺ χάραξε γιὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων μας ἀσφαλῶς στὰ πειρὰ πολλά του σημεῖα θὰ τὸν ἀκολουθήσῃ καὶ τὸ νέο Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου.

Εἶθε αὐτὸ νὰ εἶναι τυχερότερον εἰς τὸ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ὀλοκληρωτικὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐπαγγελματικῶν ζητημάτων μας.

Ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ δεῖξαμε γιὰ τὴ σημερινή μας συγκέντρωσιν συνάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι ὅλοι θὰ γίνουμε φορεῖς τῶν κινδύνων ποὺ διατρέχει ἡ ἐπαγγελματικὴ μας ὑπόστασις καὶ θὰ ἐπιδιώξωμε νὰ τονώσωμε τὸ ἀρκετὰ καταπτοημένον ἠθικὸν τῶν συναδέλφων μας.

Ἐν τέλει παρακαλῶ τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου νὰ μὲ πληροφορήσῃ ἂν ἔλαβε γνῶσιν διαβήματος προσφάτου τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν κ. Βαρβαρέσσον σχετικῶς μὲ ὀικονομικὰς διευκολύνσεις τῶν μελῶν του καὶ ἐάν ἔχη γνῶ-

σιν τῶν δοθησῶν ὑποσχέσεων παρ' αὐτοῦ περὶ :

1) Διπλασιασμοῦ τοῦ ποσοστοῦ τοῦ ἐπιδόματος πολυετοῦς ὑπηρεσίας.

2) Γῆς χορηγήσεως διὰ τοῦ Συνεταιρισμοῦ μας τῶν εἰδῶν ἱματισμοῦ τῆς Οὐνρρα, ἐπὶ πιστώσει καὶ

3) Γῆς χορηγήσεως δανείου 1—3 μισθῶν πρὸς τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ τὸν κ. Τασ. Δράκον λαμβάνει τὸν λόγον ὁ συνάδελφος κ. Β. Γιαννόπουλος, ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς :

Θὰ κάμω καὶ ἐγώ, Κύριοι, κριτικὴν ἐπὶ τῆς λογοδοσίας τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συλλόγου μας.

Καὶ ἰον) Ἐργομαι εἰς τὸ μισθολογίον μας.

Εἶναι γεγονός ὅτι τοῦτο ἐγένετο ἐρήμην τῶν εκπροσώπων μας καὶ δὲν ἱκανοποιεῖ τὰς ἀνάγκας μας. Ἡ κλιμαξὶ τοῦ μισθολογίου αὐτοῦ ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ ἐκδηλωθῶσι δίκαια παράπνευα, ὁ δὲ καθορισμὸς ἀνωτάτου ὅρου, εἶναι κατὰ ἀκατανόητον, δεδομένου μάλιστα ὅτι εἰς τὸ μισθολογίον τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων οὐδεὶς περιορισμὸς ὑπὸ τύπον ἀνωτάτου ὅρου ἐτέθη. Ὡσαύτως τὸ ἐπίδομα πολυετοῦς ὑπηρεσίας τὸ δίδόμενον εἰς ἡμᾶς ὀστερεῖ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ κατὰ τὰ ποσοστὰ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν κλίμακα. Ταῦτα δὲν θὰ ἔπρεπε ἀδιαμαρτυρητῶς νὰ δεχθῆ ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ ἀλλὰ νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας. Ἐχῶ ὅπ' ὄψει μου τὸ μισθολογίον τῶν Φοροτεχνικῶν ὑπαλλήλων, τῶν Σιδηροδρομικῶν, τῶν Ἐμποροὑπαλλήλων καὶ εἶναι πεπεισμένος ὅτι ἂν διεξήγετο ἀνάλογος προσπάθεια καὶ παρὰ τοῦ ἰδικῶν μας Συλλόγου θὰ ἐπετυγχάναμεν μισθολογίον δικαιοτέρον τοῦ ἰσχυσάντος καὶ ποσοστὰ ἐπιδομάτων πολὺ εὐνοϊκώτερα.

2ον) Διὰ τὴν Συντακτικὴν πρᾶξιν.

Ὁ κ. Πρόεδρος παρέσχε ρητὰς καὶ καθησυχαστικὰς διαβεβαιώσεις εἰς ἡμᾶς ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Συντακτικῆς Πράξεως. Ἐχρει, μᾶς εἶπε, τὰς διαβεβαιώσεις αὐτὰς ἀπὸ πολλοῦς ἀρμοδίους παράγοντας καὶ ἀπὸ τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς καὶ ὅτι εἰς τὰς διαβεβαιώσεις τῆς Διοικήσεως αὐτῆς καὶ τὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου βρισκῆται ἀπολύτως.

Εἶμαι ὑποχρεωμένος, συνάδελφοι, νὰ σᾶς ἀναφέρω ὅτι διὰ τὸ πρῶτον περιήλθεν εἰς γνῶσιν μας ἡ βυσσοδομουμένη Συντακτικὴ πρᾶξις ὁ δικαίων, μέλος τότε τοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου, μετὰ τοῦ κ. Παπαλέτσου προέδρου προέβημεν εἰς τὴν πρῶτην διαμαρτυρίαν πρὸς τὴν Διοίκησιν μας, διαμαρτυρίαν τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν τῇ Συλλόγῳ παραμονῆς μου ἐπηκολούθησαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀπὸ κοινῶ πάντοτε μετὰ τοῦ κ. Παπαλέτσου καὶ ἄλλων μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

Ὁ κ. Πεσμαζόγλου ἀπαντῶν προσπεισέτω ὅτι, διατίθει ἐν πληρῇ ἀγνοίᾳ τῶν τεκταινομένων, ἐπανελάμβανε ὅς ἐτι αὐτὸς εἶναι τελείως

ξένος πρὸς τὴν συντ. αὐτὴν πράξιν ἐν ᾗ ὡς καὶ ὁ κ. Παπαλέτος ἐξήλωσεν ἐξηκριδύθη διτι μετέσχε καὶ ἔδωκε γνῶμην διὰ τὴν σύστασιν αὐτῆς καὶ μάλιστα ἀφ' οὗ συνεδουλεύθη καὶ τὸν οἰκονομικὴν καὶ τὸν νομικὸν σύμβουλον τῆς Τραπεζῆς. Καὶ ἐρωτῶ. Δικαιοῦμεθα νὰ ἔχωμεν ἐμπιστοσύνην εἰς διαβεβαιώσεις τοῦ κ. Περγαζόγλου, ὁ ὁποῖος ἴσχυε τὴν μίαν μερίαν ἐμβαλεῖν ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ ἀξιώματός του καὶ τοῦ δόξματός του ἀκόμη διτι δὲν γνωρίζει τίποτε καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλῃ μερίαν ὁ ἴδιος ἀπὸ τῆς ἰδιότητος τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς ἐβίβει διατάξιν περὶ καταργήσεως τῆς ἐντάξεως, τῆς δικαιοτέρας καὶ νομιμωτέρας πράξεως τῆς Τραπεζῆς διὰ τὸ Προσωπικόν τῆς; Ἐγὼ συνάδελφοι ὕστερα ἀπὸ ὅσα εἶπα δὲν δικαιῶμαι νομίζω νὰ πιστεύω σὲ τέτοιους διαβεβαιώσεις καὶ φοβοῦμαι μήπως ὁ Πρόεδρος μας εὐρίσκειται, ἐν πλάνῃ βεβαίων καὶ πιστεύων ὅσα λέγει πῶς πιστεῖται.

Καὶ κατὰ ἄλλο σχετικόν: Λέγει ὁ Διοικητὴς καὶ ἔκαμα ἐπ' αὐτοῦ καὶ δηλώσεις πρὸς δημοσιογράφους, διτι ἔχομα πολλὰ ἔξοδα εἰς τὰ ὁποῖα δὲν μπορεί ἡ Τράπεζα ν' ἀντεπεξέλθῃ ἀπὸ τῆς μίαν καὶ ἀπὸ τῆς ἄλλης διτι ἔχομα περιορισυόμην προσωπικόν. Ἀλλὰ πῶς συμβιβάζονται αὐτὰ μὲ τὸς νέους διορισμοὺς ποὺ ἐφάραξεν ὁ κ. Διοικητὴς; καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν παριστάμενον προσωπάρχην τῆς Τραπεζῆς συνάδελφον Παπαβασιλείου ἐρωτῶ: Ἐγένεον ἢ δὲν ἐγένεον νέοι διορισμοί; εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ κ. Παπαβασιλείου λέγει διτι τελεσιτάται εἰς τὴν συνέλευσιν οὐχὶ ἀπὸ τῆς ἰδιότητά του ἀλλὰ ὡς ἀτλῶν μέλος τοῦ Συλλόγου καὶ συνεπῶς δὲν δύναται ν' ἀπαντήσῃ.

Ὁ κ. Γιαννόπουλος ἀνταπανθὼν λέγει διτι ἄλλοτε ὁ κ. Παπαβασιλείου ὡς μέλος τοῦ Συλλόγου ἐργαστοποίησεν εἰς τὴν συνέλευσιν διτι ἀπὸ τῆς ἰδιότητά του ἐγνωρίζεν εἰς συγκακριμένην περίπτωσιν. Τώρα ἔχει ἀλλὰ εἰς τακτικῆς. Καὶ συνεχίζων τὴν κριτικὴν του ἐπὶ τῆς λογοδοσίας τοῦ Συμβουλίου λέγει διτι τὸ Συμβούλιον ὄφειλε κατὰ τὴν γνῶμην του νὰ ἀγωνίζετο διὰ τὰ ζητήματά μας μὲ μέτρα πρακτικὰ κατατόπιζον τοὺς συναδέλφους ἐγκαίρως καὶ τὴν κατάλληλον στιγμήν ἐπὶ τῆς πορείας τῶν ζητημάτων των καὶ ὅχι νὰ περιμένῃ πότε θὰ γίνῃ συνέλευσις διὰ νὰ τοὺς πῇ ποὺ εὐρίσκονται τὰ ζητήματά των.

Δὲν ἀρκεῖ λέγει: νὰ θέτομεν ζητήματα ἀλλὰ πρέπει καὶ νὰ ἐπιτυχάνομεν τὴν λύσιν των. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ἀγωνιστικὴ διάθεσις καὶ τοῦ Προσωπικοῦ ἀλλὰ περισσότερο τοῦ συναδέλφου, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ φέρεται ἀπὸ αὐτὴν καὶ νὰ τὴν μεταβίβῃ καὶ εἰς τοὺς συναδέλφους ἀπὸ τοῦς ὁποῖους λέγει διτι λείπει. Τὸ τελευταῖον αὐτὸ ἀναγκάσκει σὴν σφαιρὰ τῆς τακτικῆς ὑπῆρξε καὶ ἡ ἀφορμὴ τῆς παρατηρήσεώς μου ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου.

Ἀναγκάσμενος κατόπιν εἰς τὸν ἐκφραζόμενον πρῶτῶν κ. Ἀποστολοπούλου λόγον διὰ τοῦ ὁποῖου, ὅπως καὶ δι' ἄλλων τῶν τελευταίως ἐκ-

φωνηθέντων λόγων του, συνιστᾷ εἰς τὸ Προσωπικόν διτι ὄφειλε κατὰ πρῶτον λόγον νὰ καταβίβῃ προσπάθειαν διὰ νὰ ἐπανακτήσῃ ἡ Τράπεζα τὴν αἰγλὴν τῆς καὶ νὰ ἀυξήσῃ τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν τῆς λέγει τὰ ἑξῆς:

Ὁ τόπος καὶ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον συχνὰ ἐπαναλαμβάνεται καὶ παρ' ἄλλων τινῶν ἢ συστάσεως αὐτῆς εἰς τὸ Προσωπικόν σὲ κάθε συνέλευσι, μὲ ὑποχρῶναι νὰ ζητήσω νὰ μᾶς ἐκκαθαρίσουν οἱ λέγοντες ταῦτα, πῶς ἐνοοῦν διτι μπορεί νὰ γίνῃ αὐτὸ καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸν κ. Ἀποστολοπούλου λέγει: Πῶς τὸ προσωπικόν θὰ ἐπαναδώσῃ εἰς τὸ Ἴδρυμα τὴν προτέραν του αἰγλὴν, μὲ τὴν πέναν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκειται; καὶ πῶς θὰ αὐξήσῃ, τὸ ἀνώμην προσωπικόν τὰς ἐργασίας τῆς Τραπεζῆς; θὰ ὑπόκαταστήσῃ τὴν Διοίκησιν; Ἀλλὰ καὶ τὸ ἓνα καὶ τὸ ἄλλο εἶναι ἀρμοδιότητες καὶ καθήκοντα τῶν Διοικητῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Αὐτοὶ ἔχουν τὰς σφίσεις καὶ τὸς ἐπιτροπὰς, αὐτοὶ ἔχουν τὸ κύρος, αὐτοὶ διαθέτουν τὰς περιουσίας τῆς Τραπεζῆς, αὐτοὶ λόγῳ θέσεως καὶ μισθοῦ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ πρέπει νὰ μελετᾶνε τὴν κατάστασιν καὶ νὰ κάνουν τοὺς συνδυασμοὺς ποὺ πρέπει, γιὰ νὰ πετύχουν ἐκεῖνο ποὺ δὲν μπορεί οὔτε ἔχει θέσιν νὰ κάμῃ τὸ Προσωπικὸν τὸ ὅποιον δίνει στὴν Τράπεζαν τὴν ἀφοσίωσιν του, τὴν ἀγάπην του, τὴν δουλειὰν του, τὴν πειθαρχίαν του, τὸ ἅπαντόν του.

Ἀλλὰ αὐτὰ ποὺ γιὰ μένα, συνεχίζει, εἶναι ἀναμφισβητήτως ἔτσι, λεγόμενα κατὰ κόρον καὶ ἀμελέτητα, μὴ δίδουν τὴν ἀντίπωσιν διτι ἐνέχουν τὴν πρόθεσιν τῆς ἐνούχησεως τῶν ἀγώνων τοῦ Προσωπικοῦ γιὰ τὴν καλλιτέρευσιν τῆς θέσεώς του. Δέμας δηλαδὴ στὸ Προσωπικόν. Φροντίσε γιὰ νὰ ἐπανεὐρῇ ἡ Τράπεζα τὴν αἰγλὴν τῆς, φρόντισε γιὰ νὰ δουλέψῃ ἡ Τράπεζα. Καὶ τὰ ζητήματα τοῦ Προσωπικοῦ; Αὐτὰ λέμε θὰ τὰ κυττάξῃ ὕστερα. Κάμε πρῶτα ἐκεῖνα, ποὺ δὲν ἐφαρτᾶται ἀπὸ σένα νὰ κάμῃς καὶ ὕστερα νὰ κυττάξῃς τί θὰ κάμῃς μὲ τὰ δικὰ σου ζητήματα. Αὐτὸ ὅμως σημαίνει: ἀπέπειρα ἀκτροπῆς τοῦ Προσωπικοῦ ἀπὸ τὸ δρόμον τῶν ἐταγμελματικῶν του ἐπιδηώσεων καὶ ἐννοητικῶν τῆς ἀγωνιστικῆς του διαθέσεως.

Ὁ κ. Παπαλέτος (Πρόεδρος τῆς Δ. Ἐ) λαμβάνει τὸν λόγον διὰ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τοὺς ἐλέγχοντας τὴν Δ. Ἐ συναδέλφους καὶ λέγει τὰ ἑξῆς:

Ἀντιλαμβάνομαι τὴν κούρασίν σας καὶ διὰ τοῦτο παρακαλῶ νὰ μοι ἐπιτρέψῃτε νὰ σὰς ἀπασχολήσω ἐπὶ τινα λεπτὰ διὰ νὰ ἀπαντήσω εἰς τοὺς συναδέλφους. οἱ ὁποῖοι διαφωνοῦν μὲ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἡ Δ. Ἐ. ἐχειρίσθη τὰ ζητήματά μας.

Θύροδος μεγάλος ἐδημιουργήθη ἐνταῦθα διὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 13800 Ἰπουργικὴν ἀπόφασιν, ἣ ὁποία παρέχει τὴν εὐχέλυσιν εἰς τοὺς τραπέζιτας νὰ θέτοιν εἰς κατάστασιν διαβασιμότητος τὸ Προσωπικόν των. Ἰπσοτηρήθη ἐπίσης διτι ἂν δὲν ἀπεκρούσκειν οὐκείμους τὸ ζήτημα ἀπὸ τοὺς

συναδέλφους, πάντως οὐδὲν ἐπράξαμεν διὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

Ἡ ἀπάντησίς μας εἶναι ὅτι γνωρίζομεν τὴν ἀπόφασιν καὶ ὅτι ἔχομεν κτηγορηματικὴν δὴλωσιν τῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπεζῆς ὅτι οὐδεὶς συνάδελφος πρόκειται νὰ θιγῆ ἔκ τῆς ἐν λόγῳ Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

Λάθος μας ἴσως εἶναι ὅτι δὲν ἐξημοκοπήσαμε ἐπὶ τοῦ ζητήματος.

Ὑπεστηρίχθη ἐπίσης ὅτι ἀπεκρῦψαμεν ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν τὸν κίνδυνον συγχωνεύσεως τοῦ Ταμείου Ἀυτοαφαιρέσεως τοῦ Προσωπικοῦ μὲ ἄλλα ἐπιχειρηματικὰ Ταμεία.

Ἐπ' αὐτὸ δὲν πρόκειται νὰ δώσωμεν ἀπάντησιν διότι τοιοῦτος κίνδυνος δὲν ὑπάρχει καὶ τὸ ζήτημα ἐτέθη φαίνεται διὰ λόγους ἐντυπώσεως.

Ἐλεγχος ἠοικήθη διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἀποδοχῶν μας ὡς καὶ τὸ ζήτημα τῆς συντακτικῆς πράξεως.

Διὰ τὸ πρῶτον εἶναι γνωστὰ αἱ ἀπόψεις μας καὶ αἱ ἐνέργειαι μας διὰ μίαν δικαιοτέραν κλιμάκωσιν εἰς τὰ γινώστα περιθώρια. Διὰ τὸ δευτέρον πιστεύομεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀπομνήμη ἀμφιβολία περὶ τῆς καλῆς διευθετήσεως κατόπιν τῶν ὁσων ἐν τῇ λογοδοσίᾳ μας ἀνεφρόμεν.

Βλέπομεν μετὰ λύπης μας, ὅτι ὁ ἔλεγχος ἐπιμένει διότι κατ' αὐτὸν ἐσταματήσαμεν τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς συντακτικῆς πράξεως.

Πρόκειται περὶ καλοπίστου ἐλέγχου ἢ πρόκειται περὶ πολεμικῆς καὶ ἀνάγκης δημιουργίας ἐντυπώσεων ἢ μᾶλλον θορύβου ἀπκραιτέτου ἴσως διὰ τὴν ζωὴν τῶν εργατοπατέρων;

Ἄς μοι ἐπιτρέψῃ ὁ ἐκλεκτός μου φίλος καὶ ἀγωνιστὴς κ. Β. Γιαννόπουλος, ἐκτελεστικὸν μέλος τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. νὰ πιστεύω δι' αὐτὸν ὅτι, ἐπειδὴ ἐσχάτως ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν εργατοπατέρων ἀρκεταὶ πολὺ νὰ δημιουργῆ θορύβους καὶ νὰ ρίπτῃ συνθήματα τὰ ὅποια ἀποκαλῶ εργατοπατρικὰ χωρὶς, εἶμαι βέβαιος, νὰ πιστεύῃ εἰς τὴν ἀποτελεσματικότητά των ὁ κ. Γιαννόπουλος.

Δὲν ἔχει ἀξίαν ἂν εὐρέθημεν κατὰ τὸ παρελθὸν ἀντιμέτωποι τῆς Διοικήσεως μας διὰ τὸ ζήτημα τῆς Συντακτικῆς πράξεως.

Ἄξιαν ἔχει τὸ γεγονός ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Τραπεζῆς καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς, μᾶς ἔδωκαν ρητὴν ὑπόσχεσιν ὅτι οὐδεὶς πρόκειται νὰ θιγῆ ἔκ τῆς συντακτικῆς πράξεως δταν μάλιστα διὰ ταύτης παρέχεται ἡ εὐχέρεια εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπεζῆς νὰ ἀποκαταστήσῃ τοὺς δι' αὐτῆς θιγομένους. Ἐξαιρέσεις βέβαια θὰ γίνῃ διὰ τοὺς ἐπὶ κατοχῆς καὶ ἐπὶ μὴ νομίμων Διοικήσεων προσληθέντας καὶ ἐπὶ τῶν ποιοτικῶν διακρίσεων, αὐτινες θὰ ἀναθεωρηθοῦν.

Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἡ Δ. Ε. ἀπεφάσισε κατόπιν τῶν ρητῶν διαθετικῶσεων νὰ μὴ ἐξακολουθήσῃ τὸν ἀγῶνα, ὃ ὅποτος βλάβην μόνον θὰ μᾶς ἔφερε καὶ μάλιστα δταν ἐπρόκειτο νὰ

συνδυασθῆ με τοὺς ἀγῶνας τῶν ἐμπόρων διὰ τὴν ἐπιβληθεῖσαν εἰς αὐτοὺς φορολογίαν.

Ἐπῆρξαν δυστυχῶς συνάδελφοι ὑποστηρίζοντες μίαν τοιαύτην συνεργασίαν.

Ὁ κ. Β. Γιαννόπουλος ἀποκαλεῖ τὸν κ. Βαρβαρέσσον δικτάτορα καὶ ὑποστηρίζει ὅτι πρέπει νὰ ἀγωνισθῶμεν πάσῃ δυνάμει κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν μέτρων του.

Ἄς παραδεχθῶμεν τὸν κ. Βαρβαρέσσον δικτάτορα καὶ ἄς ἐρωτήσωμεν τὸν κ. Γιαννόπουλον, τὸν διορισθέντα εἰς τὴν Γ.Σ.Ε.Ε. δι' ἀποφάσεως τοῦ δικτάτορος πῶς ἐννοεῖ τὸν ἀγῶνα μας διὰ νὰ ἀπαλλαγῶμεν τοῦ Σαλαζάρ τῆς Ἑλλάδος, ὡς τὸν ἀποκαλεῖ.

Ὁ κ. Γιαννόπουλος πάλιν, εἶμαι βέβαιος, ὅτι θὰ ἀπαντήσῃ, θόρυβος—θόρυβος διὰ τοῦ τύπου, πεζοδρόμιον κλπ.

Εἰς αὐτὰ, κύριοι, δὲν πιστεύομεν καὶ τοῦτο διότι τὰ ἐδοκιμάσαμεν καὶ τὰ ἐγαρκτηρίσαμεν διὰ τὴν σημερινὴν περίστασιν ὡς ὅπλα δημαγωγικὰ.

Ἡμεῖς μεταχειριζόμεθα ἄλλα ὅπλα καὶ μὲ αὐτὰ ἐπετύχομεν ὅπου ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιτύχωμεν.

Διακοπὴ ἀπὸ συνάδελφον: Ποῖα ὅπλα;

Ὁ κ. Πρόεδρος ἀπαντᾷ: Εἶναι αὐτὰ τὰ μυστικά μας ὅπλα. (Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Ἄς ἔλθωμεν τώρα εἰς τὸ ζήτημα τῆς συνεργασίας μας με τοὺς συνάδελφους τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν.

Κατηγορήθημεν ὅτι ἀπεμονώθημεν ἀπὸ τοὺς λοιποὺς ἐργαζομένους.

Γνωρίζετε ὅτι συμμετέχομεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν συνεργασίας Τραπεζοδραλληλικῶν Ὄργανώσεων.

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν αὐτὴν δὲν συμμετέχουν οἱ συνάδελφοι τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τὴν συμμετοχὴν των κατεβάλομεν μεγάλας προσπάθειας καὶ ἐλπίζομεν συντόμως νὰ συνεργασθῶμεν.

Ἀντιλαμβάνεσθε πόσον δύσκολος εἶναι ἡ θέσις μας εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν δταν ἀπουσιάζουν οἱ συνάδελφοι τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ πόσην βαρῦτητα θὰ εἶχε ἡ Ἐπιτροπὴ ἂν εἴμεθα ὅλοι ἡνωμένοι.

Φρασίαν ἰδέα ἢ συνεργασία ἀναμφιβόλως. Ὅσοι εἴ ἦσαν εὐρέθητε κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς παρομοίας Ἐπιτροπὰς θὰ γνωρίζετε τὰ καλά, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀγκάθια ποὺ ἔχει ἡ συνεργασία λόγῳ τῶν ἀντιθέτων συμφερόντων καὶ ἐπιδιώξεων τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτάς σωματείων.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡμεῖς ἐπροχωρήσαμεν εἰς τὸ ἔργον μας καθ' ὃν τρόπον ἐκρίνομεν ἄρθον καὶ δὲν πρόκειται νὰ παρασυρθῶμεν ἀπὸ ἐντυπώσεως.

Κατόπιν τῆς ἐκφρασεῖσος ἐπιθυμίας σας ἀνακαλοῦμεν τὴν παραίτησιν μας καὶ δηλοῦμεν ὅτι θὰ ἐξακολουθήσωμεν διαχειριζόμενοι τὰ ζητήματά μας μέχρι τῆς ἐκλογῆς τῆς νέας Δ. Ε.

Ὁ κ. Πρόεδρος παρέχει ἐν συνεχείᾳ καὶ ἄλ-

λας ἐξηγήσεις ἐπὶ τῆς ἐν γένει δράσεως τῆς Δ. Ε. καὶ ἡ συνεδρίασις λύεται, ἀφοῦ ἡ συνέλευσις δηλώνει ὅτι εἶναι ἱκανοποιημένη ἐκ τῆς λογοδοσίας τῆς Δ. Ε.

Μετὰ τὸν κ. Παπαλέττου λαμβάνει ἐκ νέου τὸν λόγον ὁ κ. Γιαννόπουλος, ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς :

Ὁ κ. Πρόεδρος θέλησε ἀπαντῶν εἰς ὅσα εἶπα νὰ μὴ ἐπιτεθῇ μιλᾶκόντων τὴν ἐπιθεσίον του καὶ μὲ ὀλίγον πνεῦμα.

Θὰ τοῦ ἀπαντήσω δευτερολογῶν, κάπως καθάρωτερα, γιατί μὲ ὅσα εἶπε ἔδειξε ὅτι ἀνότος συνδικαλιστὴς ὡς ἀνοσιεὶ στοιχειώδη πράγματα τοῦ συνδικαλισμοῦ, μὴ προεξήγησαν δὲ συνάδελφοι κατὰπληξιν τὰ ὅσα εἶπε τώρα δημοσίᾳ, διότι εἰς τὰς κατ' ἰδίαν αἰ εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου συζητήσεις του υἱοθετοῦσε πάντοτε τὴν γραμμὴν μου, μὲ τὴ διαφορά πῶς εἴρισκε ὅτι δὲν ἤλθεν ἀκόμα ἡ ὥρα τοῦ ἀγῶνος.

Τί μᾶς εἶπε λοιπὸν ὁ Πρόεδρος ; Αὐτὰ πού θέλει ὁ Γιαννόπουλος σημαίνουν πεσοδρόμια, σὲ ὅπου ἐγὼ δὲν θέλω νὰ καταβάσω τοὺς συναδέλφους μου γιατί δὲν θὰ φέρω κινεῖνα ἀποτελεσμα. Ἄλλὰ ὁ συνδικαλισμὸς εἶναι σύστημα ὀργανώσεως τῶν ἐργαζομένων μὲ σκοπὸν τὴν ἐπιτυχία τῶν ἐπαγγελματικῶν των ἐπιδιώξεων, μὲ χιραγμένες καὶ δοκιμασμένες μορφές ἀγῶνος παράδεικτες ἀπὸ ὄλους τοὺς συνδικαλιστὰς τῶν κόμμου. Πρῶτος βαθμὸς ὀργανώσεως εἶναι τὸ σωματεῖο καὶ ἀνώτεροι βαθμοὶ οἱ δημοσπονδίες μὲ ἀνώτατο τὴν Γενικὴν Συνομοσπονδία. Κάθε ὀργανωμένη ἐργατικὴ διὰς ἔχει πῶς τῆς τις ἀνώτερες ὀργανώσεις κάτω ἀπὸ τις ὅποιες εἰσρέεται ἑτοιμὴ νὰ βοηθήσῃ, δλόκληρη ἢ ὀργανωμένη ἐργατικὴ καὶ ὑπαλληλικὴ τάξι τῆς Χώρας. Ἐμεῖς ἐδῶ στήν Ἑλλάδα ἀντιμετωπίζουμε τὴν ὀργανωμένην τάξιν ἐργοδοτῶν ἢ ὅποια κάνει ἐσκεμμένη καὶ μεγάλη κατάχρησιν τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν ἐργαζομένων καὶ τῆς προθυμίας των νὰ ὑποστούν θυσίας χάριν τῆς ἀναστροφῆσε τοῦ τόπου. Σκοπὸς τῆς ὀργανωμένης Ἑλληνικῆς κεφαλαιοκρατίας εἶναι, καταχρωμένη τὴ πρόθυμη αὐτῆ διαθήσῃ τῶν ἐργαζομένων νὰ ὑποστούν θυσίας, νὰ ἐκμεταλλεσθῇ τὴν ἐργασία δίνοντας αὐτῇ πολὺ λιγώτερη ἀμοιβὴ ἀπὸ ὅση τῆς ἀνήκει καὶ μὴ πορτεῖ ἡ κεφαλαιοκρατία νὰ δώσῃ. Ἐξ ἄλλου ἔχουμε ἐδῶ καὶ τὸν Σαλαζάρ τῆς Ἑλλάδος τὸν καθηγητὴ Βαρβαρέσο πού κανονίζει τὰ πάντα κατὰ τρόπο ἑθισμικὸ χωρὶς νὰ ρωτᾷ κανένα. Αὐτῇ τὴν κατὰστασι δὲν πρέπει ἡμεῖς νὰ τὴν ἀντιμετωπίσουμε ; Δὲν πρέπει νὰ ἀντιβροῦμε ; Δὲν μπορούμε λέγει ὁ κ. Παπαλέτος νὰ τὰ βάλουμε μὲ τὸν Βαρβαρέσο. Ἄλλὰ ἐγὼ πιστεύω πῶς ἐταν ἢ ἐργατικὴ καὶ ὑπαλληλικὴ τάξι εἶναι ἡνωμένη καὶ ἀγωνίζεται γιὰ

αἰτήματα δίκαια καὶ δυνατὰ καλεῖς Βαρβαρέσο δὲν μπορεί νὰ ὀρθώσῃ τὸ ἀνάστημά του γιατί θὰ τσακισθῇ. Αὐτῇ εἶναι ἡ θέσι πού μὲ τοποθέτησε ἡ πῖστις μου σὲ αὐτὰ πού εἶπα.

Καὶ τώρα ἄς ἐρθομε στὴν ἔνωσι δλων τῶν τάσεων κάτω ἀπὸ ἓνα ψηφιδέλιον ἐνιαῶ, ὅπως προτείνουν ἐδῶ ἀπόψε ἀρκετοὶ ὀμιληταί.

Δὲν ἔχω καμμιά ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἔνωσις πολὺ θὰ μᾶς ὤψελήσῃ στὶς ἐπιδιώξεις μας. Μάλιστα ἤμουνα καὶ γὼ μεταξὺ ἐκείνων πού συζητήσανε γιὰ τὴν ἔνωσι αὐτῇ πρὸ μακροῦ μαζὶ μὲ τὸν κ. Παπαλέτο καὶ τοὺς ἄλλους. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι εἶχανε προχωρήσει πολὺ αἱ συζητήσεις πάνου ὃ αὐτῇ τὴν πρότασιν καὶ μάλιστα δὲν ἀπεκρούετο τότε ἡ συνεργασία ἀπὸ τοὺς συναδέλφους, ἐκείνους τοὺς ἀρχιστον πού ἡμεῖς συζητήσαμε καὶ πού συγκαταλέγονται μεταξὺ ἐκείνων πού ὑποστηρίξαν τὸ σημερινὸ ὑπὸ τὸν κ. Παπαλέττου Συμβούλιον. Ἐκτοτε ὅμως μεσολάβησαν σοβαρὰ γεγονότα πού ἐπηρέασαν πολὺ τὴν γνώμην τῶν συναδέλφων ἐκείνων πού σήμερα τοὺς κίνουνα πολὺ διστακτικούς νὰ συζητήσουν τὴν προτεινόμενην συνεργασία. Ὁ λόγος εἶναι ἡ κατὰ τῆς Πατρίδος μας συκοφαντικὴ ἐπιθεσις τῶν φασιστικῶν καὶ αὐτονομικῶν καθεστῶτων τῶν γειτόνων μας, τὸ σιγοντάρισμα τῶν ἐπιθέσεων αὐτῶν ἀπο τὴ Μόσχα καὶ ὁ ξεκαθάρος συνασπισμὸς τῶν ψευδοδημοκρατικῶν ἀρχηγῶν τῶν Σλαύων μὲ σκοπὸν νὰ ἀκρωτηριάσουν τὴ Χώρα μας. Αὐτὸ καὶ ἡ δημοοργηθεῖσα σὲ πολλοὺς πέποιθεις περὶ τῶν σχέσεων καὶ τῆς συνεργασίας ὀριζομένων πολιτικῶν κομμάτων εἰς τὰ ὅποια πιθανόν, ὡς λέγομεν, ἀνήκουν καὶ οἱ συνάδελφοι πού ἐπιμένουν τελευταία γιὰ συνεργασία, ἐδῶλε πολλοὺς σὲ σκέψιν ἂν πρέπει νὰ γίνῃ αὐτὸ προτοῦ ξεκαθαρίσους οἱ προτεινόντες συνάδελφοι τὴ θέσι των μέσῃ στὰ κόμματα πού, ὅπως λένε, συνεργάζονται μὲ τοὺς ἱμπεριαλιστὰς ψευδοδημοκράτας Τίτο καὶ Σία. Ἄλλὰ αὐτὰ δὲν μπορούνε νὰ συζητηθοῦν ἐδῶ. Χρειαζεται ἄλλη ὥρα καὶ ἄλλος τόπος γιὰ νὰ συζητηθοῦν αἱ προτάσεις καὶ αἱ ἀπόψεις τῶν ἐπιμενόντων καὶ διαφωνούντων γιὰ νὰ δοῦμε ἂν πορτεῖ νὰ γίνῃ ἡ συνεργασία αὐτῇ.

Ἄς εἶναι ὅμως πρὸς γινῶσιν οὗς ὅτι ἡ προσωρινὴ Διοίκησι τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. πῆρε θέσι σὲ Ἐθνικὸ ζήτημα καὶ σὺν πρῶτο αἰτήμα τῶν ἐργαζομένων Ἑλλήνων στὴν προκήρυξι πού κυκλοφόρησε εἶναι ἡ ἱκανοποίησι τῶν Ἐθνικῶν μας διαδικήσεων.

Μετὰ τὸν κ. Γιαννόπουλον λαμβάνει ἐκ νέου τὸν λόγον ὁ κ. Παπαλέτος (Πρόεδρος τῆς Δ. Ε.) καὶ δίδει διαφόρους ἐξηγήσεις εἰς τὸν κ. Γιαννόπουλον.

Μεθ' ὃ λύεται ἡ συνεδρίασις.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Αὐγούστου 1945

Ἀνακοίνωσις ὑπ' ἀριθ. 1

Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἡ Νέα Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 6ης τρέχ. μηνὸς καθιερίσθη εἰς Σῶμα ὡς ἑξῆς :

Πρόεδρος ὁ κ. Κων. Ἀποστολόπουλος.

Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Χαρ. Καρούσος.

Ἐντεταλμένος Σύμβουλος ὁ κ. Ἄνδρ. Κυριακόπουλος.

Σύμβουλοι οἱ κ.κ. Γεώργ. Ἀναγνωστόπουλος, Θεόδ. Θεοδοωρίδης, Ἄντ. Μαρκόπουλος, Κων. Σοφιανόπουλος, Ἄννα Στεργιοπούλου, Ἄν. Τσιμπερλῆς, Γεώργ. Φιλιππίδης καὶ Κων. Φλώρος.

Αἱ Ἐπιμελητεῖαι κατενεμήθησαν ὡς ἀκολούθως :

1) Ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων ὁ κ. Γεώργιος Θεοδώρου.

2) Ἐξωτερικῶν Σχέσεων ὁ κ. Τάκης Ἀναγνωστόπουλος.

3) Μορφώσεως ὁ κ. Ἄνδρ. Μπόγδανος.

4) Ὑπῆμάτων ὁ κ. Μιχ. Καλοδίδης.

5) Καταστάματος καὶ ψυχαγωγίας ὁ κ. Παν. Χρονόπουλος.

6) Γραφείου ἢ Δις Κούλα Σοφιανοῦ.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ τῆς ἰδίας ἡμέρας τῆς συγκροτήσεώς της ἠσχολήθη διὰ τὴν ἄμεσον καὶ ἄνευ ἀναβολῆς ἐπίλυσιν ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν ἀπασχολούντων τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπεζῆς ζητημάτων μετ' ἐπιχειρήματα, μετ' προοπτικὴν καὶ ἐντὸς πάντοτε τῶν δυνατοτήτων τῆς Τραπεζῆς ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς τοῦ Προσωπικοῦ της.

Δυστυχῶς, μέχρι τῆς στιγμῆς τοῦλάχιστον δὲν δύναται καὶ δὲν ἔχει νὰ ἀνακοινώσῃ τι τὸ συγκεκριμένον εἰς τὰ Μέλη τοῦ Συλλόγου.

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Συνάδελφοι νὰ ἀναμείνουν ἐπὶ ὀλίγας εἰσέτι ἡμέρας μετ' ψυχραιμίαν, χωρὶς ἐκνευρισμοῦ καὶ χωρὶς σχόλια νεωτέραν ἐπαφὴν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς μετ' αὐτῶν.

Ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ τεῖνῃ τις εὐήκοον οὖς εἰς τὰς κυκλοφορούσας διαδόσεις.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ